

5-SEP1981

தமிழ் நாடு சட்டமன்ற மேலவை

புதன்கிழமை, 1981 மார்ச் 25.

பங்குனி 11, சொளத்திரி 2012—திருவள்ளுவராண்டு.

சென்னை, செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள மேலவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 9-30 மணியளவில், மாண்புமிகு சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவர் (டாக்டர் ம. பொ. சிவஞானம்) அவர்கள் தலைமையில் அவை கூடியது.

1. இரங்கற் குறிப்பு.

மேலவை முன்னாள் உறுப்பினர் திரு. கே. கமலக்கண்ணன் மறைவு குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே, திரு. கே. கமலக்கண்ணன், மேலவை முன்னாள் உறுப்பினர், சென்னையில் 24—3—1981 அன்று இயற்கையெய்தினார் என்ற செய்தியை ஆழ்ந்த வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். திரு. கே. கமலக்கண்ணன் அவர்கள் 1960 முதல் 1966 வரை சென்னை-செங்கற்பட்டு-வட ஆற்காடு உள்ளாட்சித் தொகுதியில் தேர்தெடுக்கப்பட்டு மேலவை உறுப்பினராக இருந்தார். 1958-59-ல் சென்னை நகர மேயராக இருந்தார். அவரது மறைவால் துயருற்றிருக்கும் அவருடைய குடும்பத்தினருக்கு ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மறைந்த பெரியவருக்கு மரியாதை தெரிவிக்கும் வகையில் உறுப்பினர்கள் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் இரண்டு நிமிடங்கள் மௌனமாக எழுந்து நின்றனர்)

2. வினாக்கள்-விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

ரூபாய் 10,000 அளித்தல்

* 161 வினா.—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் & செல்வி அ. லீலாவதி : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறோம்—

(அ) அரசு ஊழியர் பணியில் இருக்கும்பொழுது மாணமடைந்தால், அவருடைய குடும்பத்தினருக்கு ரூ. 10,000 வழங்கும் திட்டத்தின்படி, திட்ட ஆரம்பத்திலிருந்து 15—6—1980 வரை, எத்தனைக் குடும்பங்களுக்கு அந்தத் தொகை வழங்கப்பட்டுள்ளது?

[1981 மார்ச் 25]

(இ) இத்திட்டத்திற்கு ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகம் உதவி செய்கிறதா?

(உ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இத்திட்ட ஆரம்ப காலத்திலிருந்து 30—6—1990 வரை 12,964 உரிமைக் கோரிக்கைகள் வரப் பெற்று தீர்க்கப்பட்டுள்ளன.

(இ) பெறப்படவில்லை.

(உ) வினா எழவில்லை.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திட்டமானது அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் மாதந்தோறும் ஒரு ரூபாய் அளிப்பது என்ற அடிப்படையிலே திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்துடன் தமிழக அரசு இணைந்து இந்தத் திட்டத்தை உருவாக்கியிருக்கிறதா அல்லது இந்தத் திட்டத்தினால் பயனடையக்கூடிய ஊழியர்களுக்கு அரசே தன்னுடைய நிதியிலிருந்து பணத்தை எடுத்துக் கொடுக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அரசு ஊழியர்கள் குடும்பத்தைப் பொறுத்தவரையில், பாதுகாப்புத் திட்டத்தின் கீழ் அரசாலே நேரிடையாக வழங்கப்படுகிறது. உள்ளாட்சித் துறை ஊழியர்கள், அரசு மானியம் பெற்று நடத்தப்படும் கல்வி நிலையங்களில் பணிபுரியும் அலுவலர்கள் ஆகியோர்களுக்கு ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழக உதவியோடு சட்ட உதவித் திட்டம் (குரூப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம்) செயல்பட்டு வருகிறது. இதன்படி உள்ளாட்சித் துறை ஊழியர்களும் இதில் கலந்து கொண்டு மாதந்தோறும் ஒரு ரூபாய் செலுத்தி, பணிக்காலத்திலே அவர்கள் இறக்க நேரிட்டால், முழுத் தொகையான பத்தாயிரம் ரூபாயை ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்திலிருந்து பெறுகிறார்கள். அதற்காக அரசு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 150 இலட்சம் ரூபாயைப் பிரிமியமாகச் செலுத்தி வருகிறது.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : இதே திட்டத்தின் அடிப்படையிலே ஓய்வு பெறும்போதுகூட உதவித் தொகை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசு ஊழியர்கள் கேட்டார்கள். மாதந்தோறும் இரண்டு ரூபாயை ஒவ்வொரு அரசு ஊழியரும் செலுத்துவதாக இருந்தால், மொத்தமுள்ள ஏழரை இலட்சம் ஊழியர்கள் மாதம் ஒன்றுக்கு 15 இலட்சம் ரூபாயைச் செலுத்துவார்கள். இதனால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1.80 கோடி ரூபாய் அரசுக்கு வரும். இதற்கு அரசும் தன்னுடைய பங்கைச் செலுத்தினால், அதிலிருந்து வரும் வட்டிக் தொகையைக் கணக்கிட்டால், அரசு இதை எளிதாகச் செயல்படுத்தலாம்.

1981 மார்ச் 25]

என்று ஏற்கெனவே எடுத்துச் சொன்னோம். அதைப்பற்றி ஆராய்வோம் என்று அப்போதிருந்த நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நாங்கள் சொன்ன கருத்தைப் பற்றி ஆராய்வோம் என்று சொன்ன அந்தக் கருத்து அரசாலே ஆராயப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியென்றால் அதன் மீது என்ன முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இங்கே நான் ஏற்கெனவே பதில் அளித்திருக்கிறேன். இது குறித்து ஒரு திட்டத்தை வகுத்தபோது, அரசு ஊழியர்களும், மற்றவர்களும் ஒத்துவராததால், அதை நிறுத்தி வைக்கும்படி நேரிட்டது. மறுபடியும் உடன்பாட்டுக்கு வந்து எந்த அளவிற்கு அரசாங்கம் பங்கிட்டைச் செலுத்துவது, எந்த அளவிற்கு அவர்கள் செலுத்துவது என்ற முறை வகுக்கப்பட்டால், அந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தலாம். அதற்கான ஏற்பாடுகளைக் குறித்து சங்கத்தைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகளும், தலைரைச் செயலாளர், நிதித் துறைச் செயலாளர் ஆகியோரும் கலந்து பேசி முடிவு எடுக்கலாம் என்று எடுத்துரைக்கப்பட்டது. இதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதன் மூலமாக, முடிவு எடுப்பதன் மூலமாக இந்தத் திட்டத்தை வகுக்கலாம்.

செல்வி அ. வீலாவதி : அரசு ஊழியர்கள் பணியில் இருக்கும்போது மரணம் அடைந்தால், அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாயைக் கொடுப்பதில் அதிக நாட்கள் ஆகின்றன. சில நேரங்களில் பல்லாண்டுகள் கழித்துக் கூட கொடுக்கப்படுகின்றது என்ற புகார் வருகிறது. ஆகவே, இத்தொகையை வழங்குவதில் உள்ள காலதாமதத்தைத் தவிர்த்து விரைவிலே கொடுக்க ஏதாவது அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்தத் தொகையை விரைவிலே தா வேண்டும் என்பதுதான் அரசின் ஆணை. எந்த ஐயப்பட்டிருக்கும் இடமில்லாமல் இருக்குமானால், உடனடியாகத் தந்து விடுகிறார்கள். சிலபல நேரங்களில், சிலபல தகவல்களைச் சேகரிப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட காலத்தாழ்வும் நீண்ட காலம் செல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மரணம் அடைந்தவர்களின் குடும்பத்திற்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் வழங்கும் திட்டத்தின்கீழ் ஏற்கெனவே கிராம அதிகாரிகளாக இருந்தவர்கள் இதிலே ஈடுபடுத்தப்பட்டு, அவர்களிடமிருந்து மாதந்தோறும் ஒரு ரூபாய் வீதம் பிடிக்கப்பட்டது. இப்போது அவர்கள் தங்களுடைய பதவியை இழந்திருக்கிறார்கள். இதுவரை பணிபுரிந்த 24 ஆயிரம் பேரும் தாங்கள் தொடர்ந்து பணியில் இருப்போம் என்ற

[1981 மார்ச் 25]

தம்பிக்கையில் இத்திட்டத்தில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அவர்கள் பதவியில் இல்லை. ஆகவே அதை அவர்களுக்குத் திருப்பித் தரும் உத்தேசம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அரசு ஊழியர்கள் ஓய்வு பெறும்போது திருப்பித் தரும் நிலை இல்லை. பணி முடிவு ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு, திருப்பித் தருவதற்குரிய சூழ்நிலை ஏற்படாது.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : ரொக்கமாகக் கொடுத்தால், அதைச் சிக்கிரமாகச் செலவழித்துவிட்டு அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்தத் தொகையை பிச்செட் டிப்பாசிட்டில் போட்டுக் குறைந்தது ஐந்து வருடங்களுக்கு எடுக்க முடியாத அளவிற்கு ஒரு திட்டத்தை ஏற்பாடு செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இது வாங்குபவர்களின் நிலையைப் பொறுத்தது. சிலபேர் மொத்தமாக வாங்குவதைத்தான் விரும்புவார்கள். அப்படிப்பட்ட கோரிக்கைகள் வருமானால், அதை வைத்து முடிவு செய்யலாம். இப்போது முழுத் தொகையையும் வாங்குகிற தன்மையைத் தான் மேற்கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆசிரியர்களின் சம்பள வீதங்கள்.

* 162 வினா.—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் & செல்வி அ. லீலாவதி : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறோம்—

(அ) இடைநிலை ஆசிரியர்கள், பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் ஆகியோரின் கல்வித் தகுதி, வேலைத்திறன் அடிப்படையில், மூன்றாவது தமிழ்நாடு ஊதியக் குழு, அவர்களுடைய ஊதியத்தை நிர்ணயிக்கவில்லை என்றும் இக்குறைபாட்டை நிவர்த்திக்குமாறும், பல்வேறு ஆசிரியர் சங்கங்களிடமிருந்து அரசுக்கு கோரிக்கைகள் வந்துள்ளனவா?

(இ) ஆம் எனில், அவற்றின் மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) இக்கோரிக்கைகள் திரு. சி. வி. ஆர். பணிக்கர், இ.அ.ப., அவர்களின் தலைமையிலான ஒரு நபர் குழுவின் ஆய்வுக்கு விடப்பட்டன. அக்குழு இவ்வுரிய விதிதங்களில் முரண்பாடு ஏதும் இல்லை என்று கூறி ஏற்கெனவே உள்ள ஊதிய விதிதங்கள் சரியானவையே என்று அறிவித்திருக்கிறது.

[1981 மார்ச் 25]

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி பமைச்சர் அவர்கள் கூறிய செய்தி எங்களுக்கு அதிர்ச்சியைத் தரக்கூடியதாக இருக்கிறது. இதற்கான வலுவான காரணங்களை நாங்கள் அந்தக் குழுவிடம் எடுத்துச் சொன்னபோது, இதை ஏற்றுக்கொள்வதைப் போல ஒரு உணர்வை அந்தக் குழு ஏற்படுத்தியது. இந்தப் பிரச்சினை எத்தனை நீண்ட காலமாக இருக்கிறது என்பது மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். ஏனென்றால் அவர் இதோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தவர். பணிக்கர் குழு இந்தக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றாலும், அரசு நிதித் துறை மீண்டும் இதை மறுபரிசீலனை செய்யலாம். ஆகவே, இந்தக் கோரிக்கையைக் குறித்து ஆய்வு நடத்து சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் ஆசிரியர்கள் சங்கப் பிரதிநிதிகள் கலந்து பேச வாய்ப்புக்களை உருவாக்கித் தர அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : சி. வி. ஆர். பணிக்கர் குழு கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையில்,

“Possession of Post-graduate qualification is the minimum requirement for the promotion either as Headmaster or Teacher Grade I. The scale of pay of Headmaster in the Higher Secondary School is Rs. 750 to Rs. 1,350 with Selection Grade on Rs. 850 to Rs. 1,500 and that of Teacher Grade I is Rs. 675 to Rs. 1,200 with Selection Grade on Rs. 750 to Rs. 1,350. Hence, no change is required in these scales of pay recommended by the Third Pay Commission which are reasonable.”

என்று சொல்லிவிட்டு,

“It is understood that B.T. teachers possessing M.Ed. are given two advance increments. The Government may examine whether a similar concession may also be given to Post-graduate teachers in the Higher Secondary Schools.”

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே எம்.எட். படித்தவர்களுக்கு இரண்டு அட்வான்ஸ் இன்கிரிமென்ட் கொடுக்கிற தன்மை இருந்தது, அதை அரசு ஆராயலாம் என்று அந்தக் குழு குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆனால், மற்ற ஊதிய விதிதங்களைப் பொறுத்த வரையில், மூன்றாவது ஊதியக் குழு கொடுத்த பரிந்துரை சரிதான் என்று ஒரு நபர்க் குழு தீர்மானித்திருக்கிறது.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : ஓர் இடைநிலை ஆசிரியர் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்துவிட்டு இரண்டாண்டுக் காலம் பயிற்சி பெறுகிறார். இந்த இரண்டாண்டுக் கால பயிற்சியைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு ஊதியத்தை நிர்ணயிக்க வில்லை. பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் டிகிரியை முடித்துவிட்டு மறுபடியும், பி.டி., பி.எட். படித்து மேலும் ஒரு டிகிரியைப் பெற வேண்டியிருக்கிறது. அதற்குரிய

[1981 மார்ச் 25]

மதிப்பையும் கணக்கிலே எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு 450 ரூபாய் ஊதியத்தையும், போஸ்ட்-கிராஜுவேட் தகுதியுடையவர்களுக்கு 875 ரூபாய் என்றும் நிர்ணயித்திருப்பதில் எவ்வளவு இடைவெளி இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் எளிதாக உணரலாம். இதையெல்லாம் மிக விரிவாக மனுக்கள் மூலமாகச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இப்போதும் விரிவாகத்தான் கேட்கிறார்கள்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : ஆகவே ஒரு நபர்க் குழுவின் முடிவு சரியான முடிவாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, அரசு ஊழியர்களுக்கு மீண்டுமொரு வாய்ப்பு கொடுத்தால் இதைப்பற்றி விளக்க முடியும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : சிக்கிரமாக முடிக்க வேண்டும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : இதுபோன்ற பல கேட்டகரிக்கு அரசால் ஊதிய வீதம் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து, அந்த வகையிலே இதுகுறித்தும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 9-40)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் விளக்கி, விண்ணப்பமாக உறுப்பினர் அவர்கள் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேண்டுமானால் அதற்குப் பிறகு விவாதமாக வைத்துக் கொள்ளலாம். முதலிலே விண்ணப்பமாகத் தரட்டும். அதற்குப் பிறகு அதைப் பற்றி ஆராயலாம்.

செல்வி அ. லீலாவதி : எம்.எட். படித்தால் அவர்களுக்கு ஊக்க ஊதியம் இரண்டு கொடுக்கப்படுகிறது என்று கூறினார்கள். இடைநிலை ஆசிரியர்கள் அம்மாதிரி பி.ஏ. படித்தவுடன் கொடுப்பதில்லை. பி.டி. முடித்த பிறகுதான் கொடுப்பது என்று இருக்கிறது. செக்கரட்டேரியட்டில் பி.ஏ. முடித்தால் கொடுக்கப்படுகிறது. அதுபோல் இவர்களுக்கும் ஊக்க ஊதியம் கொடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதைப்பற்றி விவரக் குறிப்பு இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் ஆராயலாம்.

1981 மார்ச் 25]

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : தொடர்புடைய பிரச்சினைகள் என்று வருகின்றபோது ஒரு நபர்க் குழுவின் அறிக்கையில் இவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்று இங்கே சொல்கிறார்கள். நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒரு சில பிரச்சினைகளிலேயும் இந்த ஒரு நபர்க் குழுவினுடைய அறிக்கையிலே இப்படி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது என்று சொல்கின்றார்கள். அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள் எல்லாம் பல்வேறு சூழ்நிலைகளிலே பல கோரிக்கைகளை இந்த ஒரு நபர்க் குழு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் என்று கனவு கண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது அதிர்ச்சி தருகின்ற அளவுக்கு கருத்தினைச் சொல்கின்றார்கள். இதுபோலவே மற்ற ஊழியர்கள் பற்றியும் இப்படித்தான் அதிர்ச்சி தரக்கூடிய அளவில் இருக்கிறதா என்பது தெரியவில்லை. அந்த ஒரு நபர்க் குழுவின் அறிக்கையை அரசு விரைவில் வெளியிடுமா என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஊழியர்களும் மற்றவர்களும் அக மகிழ்வு பெறும் செய்திகள்தாம் அறிக்கையில் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அதிர்ச்சி தரத்தக்கதாக இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டினால், அதைப்பற்றி ஆராயலாம். அதிர்ச்சிக்குள்ளாக் குகின்ற காரணங்களை எடுத்துக்காட்டி அதற்கு விண்ணப்பங்கள் கொடுத்தால், மறுபடியும் அதைப்பற்றி ஆராயலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. பா. ரா. தாமஸ் : நிதிநிலை அறிக்கையிலே, 100 பிரிவுகளைச் சேர்ந்த ஊழியர்களுக்கு ஊதிய விகிதம் மாற்றியமைக்கப்பட்டு, அவர்களுக்குச் சில சலுகைகளும் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால், அந்த 100 அலுவலர்கள் யார் யார் என்று தெரியவில்லை. அதைப்பற்றி விரைவிலே அவைக்கு அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றி இப்போது தெளிவாக இல்லை. அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து அதற்குப் பிறகு முடிவு எடுக்கலாம்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : ஒரு நபர்க் குழுவினுடைய அறிக்கையை இந்த அவையிலே வைப்பதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து அதற்கு ஏற்றபடி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

[1981 மார்ச் 25]

கருணை இல்லங்கள்,

* 163 வினா.—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு செய்தி-அறி நிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ் நாட்டில், அனாதைச் சிறுவர்களுக்கென, ஆலயங்களில் நடத்தப்படும் கருணை இல்லங்கள் எத்தனை?

(இ) அவைகளில் 1—2—1979 நாளன்றைய நிலவரப்படி உள்ள சிறுவர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு? தற்போதுள்ள சிறுவர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு?

(உ) தொடக்க காலத்தில் அவ்விலங்களுக்கு அரசு எத்தனை சதவீதம் மானியம் அளித்து வந்தது?

(எ) தற்போது எத்தனை சதவீதம் மானியம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : (அ) தமிழ் நாட்டில் அனாதைச் சிறுவர்களுக்கென அரசின் உதவியோடு ஆலயங்களின் சார்பாக நடத்தப்படும் அன்பு இல்லங்கள் 36 உள்ளன. இவற்றுள் 26 அன்பு இல்லங்கள் சிறுவர்களுக்காகவும், 10 அன்பு இல்லங்கள் சிறுமியர்களுக்காகவும் நடத்தப்படுகின்றன. இதைத்தவிர ஆலயங்களின் முழு நிதி உதவியால் 7 அன்பு இல்லங்கள் சிறுவர்களுக்காக நடத்தப்படுகின்றன.

(இ) 1—2—1979 ஆம் நாள் நிலவரப்படி 1,293 சிறுவர்களும், 465 சிறுமியர்களும் இருந்தனர். தற்போழுது 28—2—1981 அன்று 1,057 சிறுவர்களும், 307 சிறுமியர்களும் மேற்படி அன்பு இல்லத்தில் உள்ளனர்.

(உ) & (எ) அன்பு இல்லங்கள் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து தற்போழுது வரை அவற்றின் மொத்தச் செலவில் 25 விழுக்காடு அரசு மானியமாக வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, கருணை இல்லங்களைப் பற்றிக் கேட்டிருந்தேன். இங்கே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அன்பு இல்லங்களைப்பற்றிச் சொல்கின்றார்கள். அந்தப் பெயர் மாற்றம் எப்போது ஏற்பட்டது? எதற்காக ஏற்பட்டது? ஏற்கெனவே இருந்த மாணவர்களைவிட இப்போது குறைவாக இருக்கின்றதே, அதற்குரிய காரணம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1981 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, கருணை இல்லங்கள் என்று இருந்த பெயர் அன்பு இல்லங்கள் என்று மாற்றப் பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் கருணை இல்லங்கள் என்று பெயர் வருகிறபோது, அது கருணையின் அடிப்படையிலே ஏற்படுமானால், அந்தக் கருணைக்கு எப்படி விதிமுறைகளை வகுப்பது என்பதிலே சிக்கல்கள் வரலாமென்று கருதித்தான் அன்பு என்ற அடிப்படையிலே, எல்லோரிடமும் அன்பு செலுத்துகின்ற இல்லங்கள் என்று மாற்றலாம் என்ற அளவிலே மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. மாணவர்கள் குறைந்ததற்குக் காரணம் அதற்குப் பிறகு அதிலே குழந்தைகள் சேர வரவில்லை என்றுதான் அதிலே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, கருணை இல்லங்கள் தொடங்கப்பட்ட காலத்தில் ஏற்பட்ட சிக்கல்கள் என்ன? அவை அன்பு இல்லங்கள் என மாற்றப்பட்ட காரணம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கருணை இல்லங்கள் என்று அவர்கள் கேள்வி கேட்டிருந்தாலும்கூட, கேட்டிருக்கின்ற கேள்வி அதிலே எத்தனை குழந்தைகள் படிக்கிறார்கள் என்பதுதான். அதற்குத்தான் பதில் தயாரிக்கப்பட்டு தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அதை ஏன் மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்கின்றார்கள். அதை ஒரு தனிக் கேள்வியாகக் கேட்டால், அதற்கு வேறு காரணங்கள் இருந்தால், அதைத் தெரிந்து அவைக்குத் தெரிவிக்க வசதியாக இருக்கும்.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : எந்த அடிப்படையிலே, அனாதைக் குழந்தைகள் இந்த அன்பு இல்லங்களில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, ஆதரவு அற்றவர்கள், தாய் தந்தை அற்றவர்கள், ஊனமுற்றவர்கள், இப்படி பராமரிப்பதற்கு ஆள் இல்லாதவர்கள் என்ற வகையிலே பரிசீலிக்கப்பட்டு சேர்க்கப்படுகிறார்கள்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : தற்போது அதிலே பயனடையும் மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைவாக இருப்பதன் காரணம் அது பழைய நிலையிலே பராமரிக்கப்படாமல் இருக்கின்றது. அந்த அளவுக்கு கவனிப்பாரற்று பெயரளவுக்கு இருக்கின்றது என்று சொல்லப்படுகிறது அதைப்பற்றி அரசு என்ன சொல்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1981 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : அது ஆரம்பிக்கப்படுகிறபோது, தக்க திட்டங்களோடு அதற்கான நிதி ஆதாரங்கள் எவ்வளவு தேவைப்படும் என்பதையெல்லாம் கணக்கிலே எடுத்துக்கொள்ளாமல் 'அவசரக் கோலத்தில் அள்ளித் தெளித்தது' என்பதுபோல ஆரம்பத்திலே செய்திருக்கிறார்கள். அதன் விளைவாக அந்த நிறுவனங்களை பின்னாலே நடத்துவதிலே பல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு குழந்தைக்கு ரூபாய் 56 என்று திட்டமிடப்பட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதற்கு மேலும் இப்போது செலவுகள் வளர்ந்துகொண்டு வருகின்றன. ஆகவேதான் அதைச் செம்மையாகவும், முறையாகவும் நடத்தி, குழந்தைகளை ஒழுங்காகப் பாதுகாக்க வேண்டிய முயற்சிகள் எடுக்கப்படுகின்றன. ஆகவே சேர்ந்திருக்கின்ற குழந்தைகளைச் செம்மையாகப் பாதுகாத்து மேலும் அதை வளர்ப்பதிலே அக்கறை செலுத்த வேண்டும் என்று அறநிலையத் துறை விரும்புகிறது.

Funds of Temples and Hindu Religious Trusts

* 164 Q.—THIRU K. RAMAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Information and Religious Endowments be pleased to state the total amount of funds drawn from various Temples and Hindu Religious Trusts in the State from the year 1967 up to 30th June 1980, for running Orphanages for Students, Beggar Homes and other Educational and Social Welfare Institutions?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : ஆலயங்கள் மற்றும் சமய நிறுவனங்களால் நடத்தப்படும், பரிவு இல்லங்கள், அன்பு இல்லங்கள், கல்வி நிறுவனங்கள், மருத்துவ மனைகள், குழந்தைகள் காப்பகம், பூதியோர் இல்லம் மற்றும் இதர சமூக பணிகளுக்காக 1967 ஆம் ஆண்டு முதல் 30-6-1980 வரை ரூ. 2,43,37,308.19 செலவிடப்பட்டுள்ளது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஏறத்தாழ ரூபாய் 2½ கோடி அளவிலே அறநிலையத் துறையிலேயிருந்து இதற்காக நிதி ஒதுக்கப்பட்டது. அதற்கு ஏற்ற வகையிலே இந்து அறநிலையத் துறையின் நன்கொடைகள் மூலம், அறக்கட்டளைகள் நடத்தப்படுகின்றன. அந்த நிதி மூலம் சமூகநலப் பணிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்பதற்கான விவரங்கள் வெளி உலகிற்குத் தெரிகின்ற அளவிலே முறையாக விளம்பரப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இப்போது நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற நிறுவனங்களைப்பற்றி ஆங்காங்கே உள்ள அந்தக் கல்வி நிறுவனங்கள், மற்ற ஆதாய இல்லங்கள், அன்பு

1981 மார்ச் 25]

இல்லங்கள் இவைகள் எல்லாம் அறநிலையத் துறையின் சார்பிலே நடைபெறுகின்றன என்ற செய்தியைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் முன்பே ஒரு முறை இங்கே பேசுகிறபோது இப்படி ஆலயங்களின் நிதியிலிருந்து நடத்தப்படுகின்றவர்கள் குறித்து ஒரு யோசனை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த நிறுவனங்கள் அந்த ஆலயங்களின் பெயராலேயே நடத்தப்பட வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது அறநிலையத்துறையின் பரிசீலனைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இனிமேல் மொத்தமாக அறநிலையத் துறையாலே நடத்தப்படுகின்ற அது போன்ற நிறுவனங்கள் அனைத்திற்கும் ஒரு பெயரைத் தேர்ந்தெடுத்து அறிவித்தால், அதன் மூலம் மக்கள் மேலும் நல்ல நன்கொடைகளை அளிக்க ஊக்கம் அளிப்பதாக இருக்கும். அந்தக் காரணத்தினாலே, இதைப்பற்றி அரசு தீவிரமாகப் பரிசீலிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்கள்.

* 165. வினா—திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் தொடர்ச்சியாக ஓராண்டுக்கு மேல் பணிபுரிந்த ஆசிரியர்களில் மாணவர்கள் வருகைக் குறைவின் காரணமாக 1979—80 கல்வி ஆண்டில் பணிநீக்கம் செய்யப்பட்டோர், ஒன்றிய வாரியாக எத்தனை பேர்?

(இ) அவர்கட்கு மீண்டும் வேலை வாய்ப்பளிக்கப்பட்டு விட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) இல்லை

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே, நகராட்சி ஒன்றியங்களிலே விடுப்பு இடங்களிலே ஆசிரியர்கள் பணி அளிக்கப்பட்டு, அவர்கள் அங்கு 5, 6 மாதங்கள் பணியாற்றிய பிறகு வேலை நீக்கம் செய்யப்படுகின்ற நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. அவர்கள் அங்கு காலியிடங்கள் ஏற்படுகின்ற வரையிலே வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படி காலியிடம் ஏற்படுகின்றபோதுதான் மீண்டும் அவர்களுக்கு வேலை அளிக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். அதிலும், ஒரு முறை ஒரு இடத்தில் வேலை பார்த்துவிட்டு வெளியேறிவிட்டால், அவர்கள் வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனத்

[1981 மார்ச் 25]

தில் சென்று, அதன் மூலமாக வரவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக ஒரு முறை ஒரு இடத்தில் வேலை செய்திருந்தால், அந்த இடத்திலேயே அடுத்தமுறை வேலையளிக்கின்ற வகையிலே ஆய்வு செய்து, அரசு தக்க ஆணை பிறப்பிக்க முயலுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மூலக் கேள்வி ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் தொடர்ச்சியாக ஓராண்டுக்கு மேல் பணிபுரிந்த ஆசிரியர்களில், மாணவர்கள் வருகைக் குறைவின் காரணமாக 1979—80 கல்வி ஆண்டில் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டோர், ஒன்றிய வாரியாக எத்தனை பேர் என்பதுதான். அந்த மூலக் கேள்விக்கும், மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் இப்போது கேட்டிருக்கின்ற உப-கேள்விக்கும் சம்பந்தமில்லை. தனிக் கேள்வி போட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 9-50)

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : இந்த நிலைமைகள் பிரகாரமே வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருந்தால்கூட, அவர்களுக்குகூட அந்த நடைமுறை பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதற்கு ஆவன செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மேற்கொண்டு விவரங்கள் வேண்டுமென்றால், தனிக் கேள்வி போட்டால் நலமாக இருக்கும்.

உள்ளாட்சித் தோ்தல்களில் வாக்காளர்களுக்கு அடையாள அட்டை.

***166 வினா—திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் :** மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) வருகின்ற உள்ளாட்சித் தோ்தல்களில், வாக்காளர்களுக்கு புகைப்படம் ஒட்டிய அடையாள அட்டை வழங்கும் உத்தேசம் ஏதும் அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா?

(இ) ஆம் எனில், அது தற்போழுது எந்நிலையில் உள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : தலைவரவர்களே, . . .

1982 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அமைச்சரவர்கள் 'இல்லை' என்று சொன்ன பிறகு, துணைக் கேள்வி எதற்கு?

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : ஆள் மாறாட்டத்தைத் தடுத்து நிறுத்து வதற்கு, இந்த முறை சில மாநிலங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு, வெற்றிகரமாக இருக்கிறதென்றும், அதன் அடிப்படையில் தேர்தல் கமிஷன் மாநில அரசுக்குச் சுற்றறிக்கை அனுப்பி, இந்த முறையைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறதா? இதனால் ஏற்படும் செலவை மத்திய அரசும் பகிர்ந்துகொள்வது குறித்து குறிப்பு அனுப்பியிருக்கிறதா? இந்த விவரங்களை அமைச்சரவர்கள் அளிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : சட்டமன்ற, நாடாளுமன்றத் தேர்தல்களுக்காக எல்லா வாக்காளர்களுக்கும் புகைப்படத்துடன்கூடிய அடையாள அட்டை வழங்க வேண்டுமென்று இந்தியத் தேர்தல் குழு தலைமைத் தேர்தல் அதிகாரியைக் கேட்டுள்ளது. இவைகளை எவ்வாறு தயாரித்து வழங்குவதென்பது குறித்து ஒரு கண்காணிப்பு ஆணையாளர்—விஜிலன்ஸ் கமிஷனர்—தலைமையில் நியமிக்கப்பட்ட குழு ஓர் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறது. இது அரசின் ஆய்வில் இருக்கிறது.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : இந்தியத் தேர்தல் குழு மாநில அரசுக்கு குறிப்பு அனுப்பியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும்போது, மத்திய அரசும், மாநில அரசும் செலவுகளைப் பகிர்ந்து கொண்டு, இதைச் செயல்படுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். மற்ற மாநிலங்களில் எப்படி இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரத்தை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அளிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : அது பற்றிய குறிப்பு இன்னும் இந்த அரசுக்கு வரவில்லை. கண்காணிப்பு ஆணையாளர் அவர்கள் அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையைக் கவனத்தில் கொண்டுதான் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : விஜிலன்ஸ் கமிஷனர் அவர்களின் அறிக்கையின் அடிப்படையில் முடிவுகள் எடுக்கப்படும்போது, இவ்வாறு புகைப்படத்துடன்கூடிய அடையாள அட்டைகள் வழங்குவதாக முடிவு செய்யப்பட்டால், தேர்தலுக்கு என்று மட்டுமல்லாமல், பிற நாடுகளில் இருப்பதுபோல, 'சிட்டிசன்ஷிப் ஐடன்டிடி கார்டு' என்பதுபோல, பொதுவாக எல்லாக் காரியங்களுக்கும் பயன்படுத்துவது போல தருவதற்கு அரசு முன்வருமா?

[1981 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : இது குறித்து இன்னும் தீர்க்கமான முடிவு எடுக்கப்படவில்லை. அதனால்தான் முழுமையாகப் பதில் சொல்ல முடியாமல் இருக்கிறேன். அரசு எப்படிப் பரிசீலனை செய்து முடிவெடுக்கிறதோ, அந்த முடிவு பின்னர் மாமன்றத்தில் தெரிவிக்கப்படும்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : புகைப்படத்துடன் கூடிய அடையாள அட்டைகள் கொடுக்கும்போது, வாக்காளர்களுக்குத் தனியாகக் கொடுக்கப் படுமா? அல்லது குடும்பப் படமாக எடுத்து அட்டைகள் கொடுக்கப்படுமா? குடும்பப் படமாக எடுத்து, கொடுக்கப்படுமானால், ஏழைகள் தங்கள் குடும்பங்களைப் புகைப்படம் எடுத்துக்கொள்ள உதவியாக இருக்குமென்று அரசு கருதுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : வாக்காளர் அடையாள அட்டை என்றால் தனிப்பட்ட முறையில் ஒவ்வொரு வாக்காளருக்கும் தான் கொடுக்கப்படும். அவருடைய புகைப்படத்தை எடுக்க முடியுமே தவிர, புகைப்பட நிலையம்போல எல்லோரையும், குடும்பத்திலே இருக்கின்றவர்களையெல்லாம் புகைப்படம் எடுக்கும் திட்டம் இல்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : உள்ளாட்சித் துறைகளுக்கு நடைபெற இருக்கிற தேர்தல்கள், அடையாள அட்டைகள் தயாரித்து கொடுக்கப்பட்ட பிறகு நடத்தப்படுமா? அப்படி என்றால் அதற்கான செலவிற்கு அரசு நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : உள்ளாட்சித் தேர்தல்களில் இந்த முறையைப் பயன்படுத்தலாமா என்ற கருத்து குறித்து இந்தியத் தேர்தல் குழு எந்தவிதமான கருத்தும் தெரிவிக்கவில்லை. ஆனால் உள்ளாட்சித் தேர்தல்களுக்கு இப்படி அடையாள அட்டைகளைக் கொடுப்பது என்பது மாநில அரசின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டது. ஆனாலும் சட்ட மன்றத் தேர்தல்களில் இது போன்ற அடையாள அட்டைகள் கொடுத்து, பரிசீலனை செய்து, பின்னர் உள்ளாட்சித் துறைத் தேர்தல்களுக்கு இவற்றைப் பயன்படுத்தலாமா என்று பரிசீலிக்கலாம்.

Cure of Ailments by Yoga Practices.

* 167 Q.—**THIRU E. S. VENKATESAN:** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to encourage cure of ailments by Yoga practices;

(b) if so, the stage at which the matter now stands; and

(c) the Yoga Centres assisted by the Government?

1961 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : (அ) ஆம்.

(இ) இக்காரணத்திற்காக அமைக்கப்பட்ட முன்னோடிக் குழுவின் பரிந்துரை பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

(உ) இல்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இது வரவேற்க வேண்டிய ஒரு செயற்குறிப்பு என்பதால், யோகாசன முறைகளைக் கற்றுத் தருகின்ற பல்வேறு நிலையங்கள் இருந்தாலும், அவை மற்றவர்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் நகரத்தில் இருக்கிற பார்க்குகளிலேயும், மற்ற பொது இடங்களிலேயும் நடத்த முன்வந்தால், அவைகளை ஊக்குவிக்க அரசு முன்வருமா? அப்படிப்பட்ட இடங்களில் யோகாசனப் பயிற்சி அளிக்க அரசு அனுமதிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : இப்போது ஆரம்பக் கட்டத்தில் இருக்கிறது.

Third Joint meeting of the Central Council held in 1976. It has been recommended that the Yoga System might be approved as a recognised form of treatment of psychosomatic medicines. In order to enable the Government to take a decision on this, a preliminary committee on the Yoga System was constituted in 1977.

மத்திய அரசினுடைய சென்ட்ரல் கவுன்சிலின் பரிந்துரைகளின் அடிப்படையில் 1977-லே ஒரு குழுவை அமைத்திருக்கிறோம். அதற்கு Terms of reference கொடுத்திருக்கிறோம். அவை,

(1) Whether Yoga can be recognised as a system of treatment ;
(2) To define the objects and aims of this treatment ; (3) Norms for giving financial assistance to private Yoga institutions.

என்பவையாகும். அந்த 3 terms of reference -ஐ கடைசியாக உள்ளதன் படி, அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்ட இன்ஸ்டிடியூட்டானாக இருந்தால், அவர்களுக்கு நாம் பண உதவி செய்யலாமென்று பரிந்துரை செய்யப்பட்டிருக்கிறது அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : Transcendental Meditation என்று இப்போது பேசப்படுகிறது. அது பற்றியும் அரசு கவனித்து, அதை ஊக்குவிக்க ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : 'டி.எம்.' என்று சொல்லப்படுகிறது Transcendental Meditation என்பதுகூட யோகா மாதிரி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதனால் ப்ளட் பிரஷர் குறையும் என்று சொல்லுகிறார்கள். எனவே யோகா என்ற முறையில் வரும்போது, இப்படிப்பட்டவைகளையும் கொண்டுவருவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இருக்கின்றன.

[1981 மார்ச் 25]

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம் : வெளி நாடுகளில் யோகாசனத்தைப்பற்றித் தவறான கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறார்கள். நெருப்பில் படுக்கலாம், நீரில் மிதக்கலாமென்று சொல்லி எமாற்றுகிறார்கள். எனவே உண்மையிலேயே யோகாசனம் என்பது என்ன என்று விளக்கி ஒரு தூல் வெளியிடப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : அரசு தூல் வெளியிட முடியாது. அப்படி யாராவது எழுத முன் வந்தால், அவர்களுக்கு எல்லாவித உதவியும் தரலாம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : யோகாசனப் பயிற்சிகளுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு ஒரு பக்கம் இருந்தாலும், இப்போது யோகாசனப் பயிற்சி பெறுகிறவர்கள் இலவசமாக சென்னை கடற்கரையில் காலை 4 அல்லது 5 மணியளவில் பயிற்சி பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது போன்ற பயிற்சிகளைத் தர யாராவது முன் வந்தால், மாநகராட்சிக்குச் சொந்தமான பார்க்குகளில் அந்தப் பயிற்சிகளை நடத்த அரசு இடமளிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : நான் ஏற்கெனவே சொன்ன மாதிரி, நம்முடைய மாநிலத்தில் போடப்பட்டுள்ள கமிட்டி 8 பரிந்துரைகளைக் கொடுத்திருக்கிறது. அதிலே 7-வது பரிந்துரை யோகா ரிசர்ச் சென்டர்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பது. அதாவது,

Kilpauk Medical College : Diabetes Meritus ; General Hospital : for hypertension and preventable heart diseases ; Arignar Anna Hospital for Indian Medicine : treatment of arthritis and bronchial asthma. Stanley Hospital : Peptic ulcer and gastro-intestinal disorders of psychic nature, colitis

இந்த நான்கு இடங்களில் யோகா ரிசர்ச் சென்டர்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று பரிந்துரை செய்கிறார்களா? அதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் சொன்ன மாதிரி, வேறு யாராவது முன் வந்தால், இந்த நான்கு இடங்களோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்வார்களானால், அவர்களுடைய பயிற்சி, திறமை ஆகியவற்றை இங்கே கொடுத்தால், அவற்றைப் பயன்படுத்தத் தயாராக இருக்கிறோம்.

(முற்பகல் 10-00)

திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன் : பரீட்சார்த்தமாக ஒரு யோக நிலைப் பயிற்சி நிலையம் தலைமைச் செயலக மருத்துவமனையொட்டி சேர்த்து நடத்தப்படுமா?

1981 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : இங்கே உள்ள மருத்துவ மனையையொட்டி சேர்த்து நடத்துவதை விட நான் முன்பே சொன்ன நான்கு பயிற்சி நிலையங்களில் ஏதாவது ஒன்றில் விருப்பமுள்ளவர்கள் சேர்ந்து பயிற்சி பெற்றுப் பயனடைவதுதான் நல்லது.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : 1977 ஆம் ஆண்டு யோக நிலைப் பயிற்சி பற்றிப் பரிசீலனை செய்து அரசுக்கு அனுபற்றிய சிபாரிசுகளைச் செய்வதற்காக ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டதாக மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் கமிட்டியில் உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள் யார் யார்? தமிழகத்தில் 18 சித்தர்கள் இருந்ததாகவும், அவர்கள் எல்லாம் 11, 12 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சித்தா மருத்துவத்திலும், யோக நிலைப் பயிற்சியிலும் வல்லவர்களாக இருந்ததாகவும் நூல்கள் வாயிலாகத் தெரிய வருகிறது. ஆகவே சித்தா வைத்தியத்தில் வல்லவர்களாக இருப்பவர்களையும் அந்தக் கமிட்டியில் உறுப்பினர்களாகச் சேர்த்து அவர்களுடைய சிபாரிசுகளையும் பெற அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : இந்தக் கமிட்டியில் டாக்டர் வி. நாராயணசாமி சேர்மேனாக இருக்கிறார். அவர் ஆயுர்வேதத்தில் வல்லவர். அதுபோல் டைரக்டர் ஆஃப் இன்டிஸ்ட்ரியல் மெடிசன் டாக்டர் பாலசுப்பிரமணியம் உறுப்பினராக இருக்கிறார். இவர் சித்தா வைத்தியத்தில் நிரம்பப் பயிற்சி பெற்றவர். இரண்டு பேருடைய பெயர்கள் மட்டும் என்னுடைய ஞாபகத்தில் இருப்பதால், சொல்லியிருக்கிறேன். ஏறத்தாழ மூன்று ஆண்டுகளாக இது இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மூன்று இருந்த அரசு நம் மாநிலத்தில் இம்மாதிரி ஒன்றை அமைக்காமல் திருப்பதியில் இருக்கக் கூடிய ஒரு இன்ஸ்டிடியூஷனுக்கு கிரான்ட்-இன் எய்ட் என்கிற முறையில் பணம் கொடுத்து வந்தது. இப்போது நாம் அதை நிறுத்தி விட்டு நாமே செய்யலாம் என்று ஆரம்பித்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன யோசனைகளை ஏற்றுக்கொண்டு இந்த அரசு ஆவன செய்யும்.

செல்வி அ. லீலாவதி : பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் படிக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கு யோக நிலைப் பயிற்சியை அளிக்க இந்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : இப்பொழுதே நாம் உயர் நிலைப் பள்ளிகள், மேல் நிலைப் பள்ளிகள் இன்னும் மற்றப் பள்ளிகளில் எல்லாம் பிசிக்குக் கி.ரெயினிங், டிரில் கொடுத்து வருகின்றோம். யோக நிலைப் பயிற்சியையும் பல பள்ளிக்கூடங்களில் சொல்லிக்கொடுத்து வருகிறார்கள். அதை நானே பல பள்ளிகளில் சென்றபோது பார்த்திருக்கிறேன். இப்போது இதை இன்னும் சொல்லப்போனால், விஞ்ஞான ரீதியாகச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

[1981 மார்ச் 25]

திரு. க. அருணாசலம் : 'இன்டியன் கவுன்சில் ஆஃப் யோகா' என்ற நிறுவனத்தின் தலைவர் திரேந்திர பிரம்மச்சாரி இப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களுக்கு ஆராய்ச்சி செய்ய உதவி செய்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய உதவியை நம்முடைய மாநிலத்தில் பயன்படுத்தி, தனிப்பட்ட முறையில் மதுரை, கோயம்புத்தூர் முதலிய நகரங்களில் அங்குள்ள மெடிக்கல் காலேஜுகளை யோட்டி யோக நிலைப் பயிற்சி நிலையங்களை அமைக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : திரேந்திர பிரம்மச்சாரி பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னார். அவரைப்பற்றிய முழு விவரமும் எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் நம் மாநிலத்தில் யோக நிலைப் பயிற்சி என்பது அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு முறை. பல்வேறு நிபுணர்கள், 'எக்ஸ்பெர்ட்ஸ் இன் டையபெட்டோலாஜிஸ்' எல்லாம் இதிலே கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். இந்தப் பயிற்சியை மேற்கொள்ளுதல் மூலம் பல்வேறு நோய்கள், குறிப்பாக டையபெட்டிஸ் நோய் களையப்படும் என்று ஆதாரத் தோடு சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்போதே இதற்கான பயிற்சிக் குரிய சாத்தியக்கூறுகள் நம் மாநிலத்தில் இருக்கின்றன. ஆனால் இதை முழுமையான அளவில் பரவச் செய்ய எல்லா ஏற்பாடுகளையும் இந்த அரசு செய்யும்.

திருவாளர் வ. சோ. ஆண்கள் உயர் நிலைப் பள்ளி.

* 168 வினா.—**திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் :** மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தஞ்சாவூர் மாவட்டம், திருவாளர் வ. சோ. (ஆண்கள்) உயர் நிலைப் பள்ளிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் சூரியன் குளத்தைத் தூர்த்து விளையாட்டு மைதானமாக்கித் தரப்படும் என அரசு உறுதியளித்திருந்ததா?

(இ) அப்பணிக்குள் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை அக்குளத்தைத் தூர்த்து போதுமானதாயில்லை என்பதை அரசு அறியுமா?

(உ) ஆம் எனில், அப்பணிக்குக் கூடுதல் தொகை ஒதுக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

1981 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : (அ) ஆம்.

(இ) ஆம்.

(உ) தலைமைப் பொறியாளர் (கட்டிடம்) அவர்கள் இவ்விளையாட்டு மைதானத்தை சமன்படுத்த ரூ. 95,000-க்கு மதிப்பீடு தயாரித்துள்ளார். இந்த மதிப்பீடு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : விளையாட்டு மைதானமாக இருந்த இடத்தில் மருத்துவமனையைக் கட்டி அதை மருத்துவத் துறை எடுத்துக்கொண்டது. இது நடைபெற்று ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிறது. அது மிகப் பெரிய ஒரு பள்ளி. இன்றைக்கு விளையாட்டு மைதானம் இல்லாமல் அந்தப் பள்ளி இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே நான் இந்தப் பிரச்சினைபற்றி இதே அவையிலே கிளப்பியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அப்போது இதற்குத் தேவையான நிதியை ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்தக் குளத்தின் கரைகளை மட்டும் கட்டினால் போதாது ஒதுக்கப்பட்ட தொகை அக்குளத்தைத் தார்க்கப் போதுமானதாக இல்லை என்று மறுபடியும் அரசுக்குக் குறிப்பு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து ஆண்டுகளாக மானவர்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். விளையாட்டு மைதானத்தை மருத்துவத் துறை எடுத்துக்கொண்டதால், இப்போது அதை நல்ல முறையில் தார்த்து அது சம்பந்தப்பட்ட வேலையைச் செய்து கொடுக்க வேண்டியதும் மருத்துவத் துறையினுடைய வேலையான. ஆகவே இந்த வேலை உடனடியாக மேற்கொள்ளப்படுமா? இதிலே என்ன சங்கடம் இருக்கிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : முதலிலே இதற்காக 42 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. In G.O. Ms. No. 2576, Health, dated 2nd November 1970, an expenditure of Rs. 42,000 was sanctioned for filling up the Sooriyankulam tank so as to make it fit for use as playground for the V. S. Boys Higher Secondary School. ஆனால் அந்தப் பள்ளியினுடைய தலைமையாசிரியர் “நாங்கள் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தைக் கொண்டு குளத்தைத் தார்த்து விட்டோம். ஆனால், இன்னும் ஒரு அடி உயர்த்த வேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொண்டார். 1970 ஆம் ஆண்டு அப்போதிருந்த அரசு மருத்துவத் துறை அதற்கு ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. முதலிலே இவ்வளவு செலவு செய்தால் போதும் என்று சொன்னார்கள். அதற்காக 42 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கி, குளத்தை நிரப்பிவிட்டார்கள். பிறகு இன்னும் ஒரு அடி கூட உயர்த்த வேண்டுமென்று வாதாடினார்கள். அதன் பிறகு 39 ஆயிரம் ரூபாய் சேங்ஷன் செய்து அதற்கான உத்தரவு போட்டு, அந்தத் தொகையைச் செலவு செய்து குளத்தை

[1981 மார்ச் 25]

நிரப்பினார்கள். இப்போது மூன்றாவது முறையாக அது கூடப் போதாது; மருத்துவமனை எந்த அளவுக்கு உயரத்தில் உள்ள பூமியில் இருக்கிறதோ அதே அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். மருத்துவமனை இருக்கிற கிரவுண்ட் லெவலுக்கு இதை உடனடியாகச் செய்ய முடியாது. இது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. மாணவர்களுக்கு எந்தவிதமான சங்கடமும் இல்லாமல் அந்த கிரவுண்ட் லெவல் செய்யப்படும். மாணவர்களுக்குத் திருப்தி ஏற்படும் வகையில் அதைச் செய்து கொடுப்போம். முதலிலேயே அவர்கள் இந்த வேலைக்கு இவ்வளவு தொகை தேவை என்று சொல்லி காண்டிராக்ட் விட்டிருந்தால், இத்தகைய பிரச்சினையே எழுந்திருக்காது. இப்போது 'ஸ்டெப் பை ஸ்டெப்' அவர்கள் கிரவுண்ட் லெவலை 'இன்கிரீஸ்' பண்ண வேண்டுமென்று கேட்பதனால் தான், பிரச்சினை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கம் எனக்கு ஓரளவு திருப்தியை அளிக்கிறது. ஆனால், நான் சொல்ல வந்தது அந்த மருத்துவமனை அங்கே கட்டப் படுவதற்கு முன்பு அந்த மைதானம் எந்த அளவு உயர்ந்திருந்தது என்பதைத் தான். அந்த மைதானத்திலே மருத்துவமனை கட்டப்பட்ட காரணத்தால், அந்த மருத்துவமனையிலிருந்து வரக்கூடிய கழிவுப் பொருள்கள் எல்லாம் விளையாட்டு மைதானத்தில் வந்தால், அதை எப்படி விளையாட்டு மைதானமாகப் பயன்படுத்த முடியும்? அதுபற்றி முன்பே அரசுப் பொறியாளர்கள் ஆய்ந்து அறிந்து நல்ல முறையில் செய்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் அதற்குரிய தொகைக்கு ஒரே நேரத்தில் முன்பே சென்ஷன் கேட்டிருக்க வேண்டும். ஆகவே, தவறு பள்ளிக்கூட நிர்வாகிகளுடையது அல்ல. தவறு அதிகாரிகளுடையது. ஆகவே, இதை உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் "ஓரளவு திருப்தியை அளிக்கிறது" என்று சொன்னதற்காக உள்ளபடியே என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொதுவாகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் அவர்களிடமிருந்து கொஞ்சம் பாராட்டை வாங்கினாலே அது பெரிய பாராட்டிற்குச் சமம். திரும்பவும் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் திருப்தி அளிக்கும் வகையில் அது நிறைவேற்றப்படும்.

It is also proposed to provide brick-block rivetment to 1:2 slope in the eastern side to avoid sloping and erosion. The estimate is priced to the current Schedule of Rates for 1980-81 with provision

1981 மார்ச் 25]

for 10 per cent extra towards escalation of rates for 1981-82. This upgraded estimate approved by the Chief Engineer is under the active consideration of the Government.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் இடப்பட்டிருக்கும் உடுக்குறி (*) அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

3. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

சட்டமன்றப் பேரவை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கலைஞர் வீட்டின் முன்பு நடைபெற்ற தாக்குதல் குறித்து.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : 23—3—1981 அன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவரும் சட்டமன்றப் பேரவை எதிர்க் கட்சித் தலைவருமான கலைஞர் அவர்களது வீட்டின் முன்பு ஒரு கூட்டம் துழைய முயன்று அங்கிருந்த ஊழியர் ஒருவரையும் தாக்கி வன்முறையில் ஈடுபட்டதாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் ஓர் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத் திற்கான முன்னறிவிப்பு கொடுத்திருக்கிறார். இது எவ்வாறு விதிகளின் கீழ் வருகிறது என்பதைச் சுருக்கமாகச் சொல்லுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவரவர்களே, 23—3—1981 அன்று மாலை சுமார் 4 மணியளவில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவரும், சட்டமன்றப் பேரவை எதிர்க் கட்சித் தலைவருமான டாக்டர் கலைஞர் அவர்களது வீட்டின் முன்பு ஒரு கூட்டத்தினர் துழைய முயன்று அங்கிருந்த ஊழியர் ஒருவரையும் தாக்கி வன்முறையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அதுவும் ஒரு கட்சியினுடைய பிரச்சாரகராகச் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற ஒரு அம்மையாருடைய தலைமையில் 12 பேர் சேர்ந்து அங்கு ஆர்ப்பாட்டம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த வீட்டிலே சட்டமன்றப் பேரவை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்கிற நிலையில் அவர்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள அரசு ஊழியர், அவர்களிடம் போய் “நீங்கள், டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் வீட்டில் இல்லாததால், அவர் இருக்கிற இடத்திற்குச் சென்று, உங்களுடைய கோரிக்கைகளை, கருத்துக்களைச் சொல்லுங்கள், இன்ன இடத்தில் இருக்கிறார், வீட்டுக்கு வரக் கூடாது” என்று சொல்லி யிருக்கிறார். இந்தச் சம்பவம் தமிழகத்தினுடைய அரசியல்

[1981 மார்ச் 25]

வாழ்க்கை எங்கு போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நமக்குக்
(முற்பகல் 10-10)

கன்கூடாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஒரு நாட்டினுடைய அரசியலில் ஜனநாயகம் தழைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், மாறுபட்ட கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லும் கட்சிகளும், கட்சித் தலைவர்களும் பாதுகாப்பான நிலையில் இருந்து தங்களுடைய பணியைச் செய்ய அனுமதிக்க வேண்டும். அந்தச் சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டியது அரசினுடைய கடமை, பொறுப்பு. அந்த நிலைக்கு மாறாக ஒருவேளை எதிர்ப்புகளையும், மறுப்புகளையும் தெரிவிப்பவர்கள் அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் இருக்கும் இடங்களிலே சென்று சொல்லலாம் என்ற மரபு உருவாக்கப்பட்டால், அவர்களுடைய விடு நிம்மதியாக இருக்குமா? விட்டிலே இருக்கும் பெண்கள், குழந்தைகள் எல்லாம் அமைதியாக வாழ முடியுமா? ஒருவேளை அரசியல் அலுவலகங்களிலே சென்று இத்தகைய ஆர்ப்பாட்டம் செய்தாலும்கூட, அது அனுமதிக்கப்படக்கூடாது என்று சொல்லும் இந்தக் காலகட்டத்தில், அவர்கள் தங்கியிருக்கும் விட்டிலே சென்று இன்னொரு கட்சியின் பிரச்சாரகருடைய தலைமையிலே ஆர்ப்பாட்டம் செய்யப்படுகிறது. அது தொலைபேசி மூலம் அறிவிக்கப்பட்டவுடன், போலீசார் வந்து அவர்களை அழைத்துச் சென்றார்கள். பிறகு நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று அவர்கள் ஜாமீனில் எடுக்கப்பட்டு, அரசு வேனிலேயே அவர்கள் விட்டிலே கொண்டுவரப் பிடிப்பட்டிருக்கிறார்கள். முதலிலே எந்த வேனிலே அவர்கள் கொண்டுவரப்பட்டார்கள் என்ற தகவல் இல்லை. இத்தகைய நிலை நிடித்தால், ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும், தலைவர்களுடைய விடுகளும் எந்தெந்த நிலைமைகளுக்கு ஆளாக்கப்படும் என்ற அச்சத்தாலும், ஜனநாயகம் இந்த நாட்டிலே நிலைக்க வேண்டும் என்ற நிலையாலும், மாறுபட்ட அரசியல் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்து நல்ல பாரம்பரியமான ஒரு அரசியல் நாகரிகத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்ற நிலையாலும், அத்தகைய எண்ணங்கள் கொண்ட அத்தனை பேருடைய உள்ளத்திலேயும் இது வருத்தத்தையும், அச்சத்தையும், அதிர்ச்சியையும் தருகிற சம்பவமாக இருக்கிறது. இத்தகைய நிலை ஏன் உருவானது என்று சொன்னால், இங்கு இருக்கக்கூடிய ஆளும் கட்சி எதிர்க் கட்சியாக இருக்கும்போதே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் விடுகளிலே போய் அவர்களுடைய மனைவியை மக்கள் இருக்கும் இடங்களிலே போய் ஆர்ப்பாட்டம் செய்யலாம் என்ற ஒரு தத்துவத்தை அவர்கள் அறிவித்து, அதன்படி நடைமுறைப் படுத்தினார்கள். அதன் பிறகு அதே கொள்கையை ஆளும் கட்சியான பிறகும் அவர்கள் கடைப்பிடித்து நடைமுறைப்படுத்துவது இந்த நாட்டினுடைய ஜனநாயக வளர்ச்சிக்கு உகந்ததாகாது என்று சொல்லி

1981 மார்ச் 25]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

இதனால் எதிர்காலத்திலே உருவாகும் நிலை பற்றி ஆராயவும், இத்தகைய நிலைமைகளைத் தவிர்க்கவும் இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தமிழக முதல்வரைப்பற்றித் தகாத வார்த்தைகளை, பேரவை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியதற்காக அவர் மன்னிப்பு கேட்க வேண்டும் என்று கோரி, கோரிக்கையை எழுப்பிக்கொண்டு 23—3—1981 அன்று மாலை சுமார் 5-45 மணியளவில், திருமதி வண்ணை அனுராதா மற்றும் 11 பெண்கள், கோபாலபுரம் நான்காவது தெருவில் உள்ள பேரவை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களின் வீட்டின் முன்பு ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினர். தகவல் அறிந்ததும் இராயப்பேட்டை காவல் நிலையத்தைச் சேர்ந்த காவல் துறையினர் விரைந்து வந்து அவர்களை அப்புறப்படுத்தினர். பேரவை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களது இல்லத்தில் பணிபுரியும் செயல்மணி என்பவர் தன்னைத் தாக்கியதாகவும், தனது பெண்மைக்குக் களங்கம் ஏற்படுத்தியதாகவும் திருமதி வண்ணை அனுராதா கொடுத்த புகாரின்பேரில், இ-2 இராயப்பேட்டை காவல் நிலையக் குற்ற எண் 527/81-ல் இ.த.ச. பிரிவு 341, 354 ஆகியவற்றின் கீழ் வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

திருமதி வண்ணை அனுராதாவின் தலைமையில் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்திய பெண்கள் தன்னைத் தாக்கியதாக, திரு. செயல்மணி கொடுத்த புகாரின்பேரில், இ-2 இராயப்பேட்டை காவல் நிலையக் குற்ற எண் 528/81-ல், இ.த.ச. பிரிவுகள் 143, 341, 321 மற்றும் சென்னை நகரக் காவல் சட்டம் பிரிவு 41 ஆகியவற்றின்கீழ் வழக்கு ஒன்று பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. திரு. செயல்மணி இராயப்பேட்டை அரசு மருத்துவமனைக்கு அனுப்பப்பட்டு சிகிச்சை அளிக்கப் பட்டார்.

இரு வழக்குகளிலும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்கள் அனைவரும் கைது செய்யப்பட்டு, பிறகு அன்றையதினமே ஜாமீனில் விடுவிக்கப்பட்டனர். வழக்குகள் புலனாய்வில் உள்ளன. புலனாய்வு முடிந்தவுடன் முறைப்படியான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்ததற்கிணங்க, இது வருந்தத் தக்க நிகழ்ச்சிதான். அரசியலிலே தனிப்பட்டவர்களுடைய வீட்டிலே போய் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்துவதை ஜனநாயக மரபுப்படி ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. ஆகவே, இந்த நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்து அரசு தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் என்று நான் உறுதி கூறுகிறேன். அவர்கள் எடுத்துச்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 மார்ச் 25]

சொன்னபடி, தனிப்பட்டவர்களுடைய இல்லத்தில் எந்த நேரத்தில், யார் எத்தகைய ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினாலும், அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அது ஜனநாயகக் கொள்கைக்கு உகந்ததல்ல. அதற்கு இடமளிக்காத வகையில் அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அத்தனை பேரும் ஒரு தன்மையாக வந்தால் கூட, அது மிகவும் நல்லது. அப்படிப்பட்ட மரபையும் ஒழுங்கையும் ஏற்படுத்துவதற்கு நாம் முயல் வேண்டும்; ஏற்படுத்துவது நல்லது. இப்படிப் பட்ட சம்பவம் ஏற்பட்டது வருந்துவதற்குரிய ஒன்று. தக்க நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளும் என்ற உறுதியை நான் சொல்கிறேன். இப்போது புலனாய்வு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. புலனாய்வு முடிந்த பிறகு, முழு விவரங்களும் நமக்குக் கிடைத்துவிடும். அதற்குப் பிறகு அதன்மீது தக்க நடவடிக்கைகளை நாம் சட்டப்படி எடுக்கலாம் என்று தெரிவித்து, இதை விவாதிக்க அவையை ஒத்திவைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு, இந்தப் பொருள் குறித்து அவையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதி என் அனுமதியை மறுக்கிறேன்.

4. கவன ஈர்ப்பு.

(1) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மூளைக்காய்ச்சல் நோய் ஏற்பட்டிருப்பது குறித்து.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பத்துக்கு மேற்பட்ட குழந்தைகள் மூளைக் காய்ச்சல் நோய் ஏற்பட்டு இறந்ததால், அப்பகுதி மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : விவர அறிக்கை @ ஒன்று அவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

* திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : தலைவரவர்களே, சென்ற ஆண்டும் இதே ஜனவரி மாதத்தில், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில், மூளைக் காய்ச்சல் ஏற்பட்டு சுமார் 20 பேர் வரை இறந்தார்கள் என்று செய்தி வந்தது. அப்போது இந்த

@ 332-333 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1981 மார்ச் 25]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

அவையிலே அதை எடுத்துச் சொன்னோம். பூனாவில் இருந்து நிபுணர் ஒருவர் வரவழைக்கப்பட்டு பரிசீலனை செய்து, சில வைரஸ்களால் ஏற்படுகிற நோய் இது என்றும் அது கன்றுகாவினளுக்கு முதலில் பரவி பிறகு மக்களுக்கு வருகிறது என்றும், அதுபற்றிய தடுப்பு முறைகள் எல்லாம் மேற்கொள்ளப்பட்டது என்றும் கூட சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டும் அதே ஜனவரி மாதத்தில் இந்த நோய் ஏற்பட்டு இப்போது அளித்திருக்கும் விவர அறிக்கையிலே 10 பேர் இறந்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள பத்திரிகைகளில் பெயர், ஊர், வயது எல்லா விவரங்களும் போட்டு 11 பேர் இறந்ததாக விவரங்கள் வந்திருக்கின்றன. இன்னும் தனியார் மருத்துவமனைகளிலேயும் பல பேர் இறந்துபோயிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 20 க்கும் மேல் இருக்கும் என்று அங்குள்ள மக்கள் சொல்கிறார்கள். 20-22 வயது உள்ளவர்கள் கூட பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலை வராமலிருப்பதற்கு அரசு விரைவாக ஆய்வு நடத்தி இந்த நோய் வராமல் தடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : தலைவரவர்களே, இந்த மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஆண்டுதோறுக்குமான புள்ளிவிவரத்தை நான் வைத்திருக்கிறேன். 1978 ஆம் ஆண்டு மூளைக் காய்ச்சல் நோயாளிகளாக அனுமதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 302, இறந்தவர்கள் 99. 1979 ஆம் ஆண்டு பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 64, இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 3. 1980 ஆம் ஆண்டு பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 123, இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 15. சாதாரணமாக இந்தமாதிரி நோய்கள் ஜனவரிக்குப் பிறகுதான் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. Polio, Encephalitis, measles, chicken pox போன்ற நோய்கள் எல்லாம் ஒரு சீசனில்தான் வருகின்றன. 1981 ஜனவரியில், இந்த நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் 51 பேர். இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 8. 1981 பிப்ரவரியில், இந்த நோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 8, இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 2. ஆகவே, இந்தப் புள்ளிவிவரத்தைப் பார்த்து நான் திருப்திப்படுவதாக இல்லை. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல ஒருவர் இறந்தாலும் கூட, நாம் இதில் மிகவும் ஜாக்கிரதையாகக் கவனிக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையிலே Infected localities have been sprayed with B.H.C. இன்னொன்று, ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டதா என்று கேட்டார்கள். இப்போது நாம் ஆராய்ச்சி செய்ததன் விளைவாக இது (Japanese encephalitis) என்று கண்டுபிடித்து அந்தப் பெயரை ஒரு நாமகரணம் போல கண்டுபிடித்திருக்கிறோம். (Japanese encephalitis) மூலம் தான் இந்த நோய் வரு

[டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே]

[1981 மார்ச் 25]

கிறது என்று கண்டு பிடித்து இருக்கிறோம். ஒருவித (Mosquito) தான் இதற்குக் காரணம் என்று சொல்லி (B.H.C.) 50 சதவீதம் Spray செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மூன்றடைப்பி என்ற இடத்திலே பறவைகள் சரணாலயம் இருக்கிறது. டிசம்பர்-ஜனவரி மாதத்திலே தான் ரஷ்யா, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளிலே இருந்து பறவைகள் அங்கு வந்து மாங்களிலே தங்குகின்றன. பறவைகள் மூலம் தான் இந்த நோய் வருகிறதோ என்று சாதாரண மக்கள் பேசுகின்றார்கள். ஆகவே, இந்தக் கருத்தையும் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குத் தெரிவித்து, இதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : இந்தக் கருத்தையும் சொல்லி அதற்கு ஒரு ஆராய்ச்சி செய்யலாம். பறவைகள் வருகின்றன என்று சொன்னால், அவைகள் வரும்போது We cannot stop it. Mass exodus. என்ற முறையிலே ஒரு நாட்டிலேயிருந்து வரும்.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : தலைவரவர்களே, விவர அறிக்கையில் இந்த வியாதிக்கான தனி சிகிச்சை முறை இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. திடீர் சாவு ஏற்படுத்தும் இந்த வியாதிக்கு, தனி சிகிச்சை முறை கண்டுபிடிக்க அரசு ஆராய்ச்சி செய்யும் அளவுக்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்குமா? இப்போது தனி சிகிச்சை முறை இல்லை என்று குறிப்பிட்டிருப்பதால் ஒரு அவசர உணர்வோடு அரசு செயல்படுமா?

(முற்பகல் 10-20)

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : தலைவரவர்களே, இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளதை ஆங்கிலத்தில், "No specific treatment, but symptomatic treatment" என்று தெளிவாகச் சொல்லலாம். பல நோங்களில் "ஸ்பெசிபிக் டிரீட்மென்ட்" இல்லாமலே "சிம்டோமட்டிக்" சிகிச்சை செய்து குணப்படுத்த முடியும். ஒருவருக்குக் காய்ச்சல் வருகிறதென்றால், அந்தக் காய்ச்சல் வருவதற்குரிய அறிகுறிகளைப் பார்த்து சிகிச்சை செய்ய ஏற்பாடு செய்து வருகிறோம். ஆனால், "ஸ்பெசிபிக் டிரீட்மென்ட்" இன்னும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அப்படி கண்டுபிடித்த பிறகு அது கிடைக்கும்.

1981 மார்ச் 25]

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : இந்த வியாதியால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை, திருநெல்வேலி மெடிக்கல் காலேஜ் ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்யப் பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதுமாதிரியான வியாதி திடீரென்று தோன்றி, குழந்தைகளுக்குப் பாதிப்பு ஏற்படுவதால், அவர்களுக்கு தாலுக்கா தலைநகரங்களில் உள்ள மருத்துவ மனைகளிலேயே சிகிச்சை அளிக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : திருநெல்வேலி மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துக்கொண்டு போவதன் மூலமாக டையக்னாசிஸ் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கும். இந்த வியாதியைப் பொறுத்த வரையில், தாலுக்கா மருத்துவமனையிலேயே சிகிச்சையைச் செய்யலாம். “ சிம்டோமாட்டிக் ட்ரீட்மென்ட் ” என்பது அலட்சியமாகச் செய்யப்படும் ட்ரீட்மென்ட் அல்ல. அது ஒரு ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட முறை. Symptomatic treatment is an accepted method of treatment. இதை எல்லா தாலுக்கா மருத்துவ மனைகளிலும் கொடுக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. திருநெல்வேலி தலைமை மருத்துவமனைக்குக் கொண்டுவரப்படுமானால் பிரைன் சிரோசிசை எடுத்து வைரோலஜி டிப்பார்ட்மென்ட்டுக்கு அனுப்ப வசதியாக இருக்கும். ஆனால் சிகிச்சையில் எந்தவிதக் குறைபாடும் இல்லை.

(2) அரசின் அனுமதியின்றி சென்னையில் டாக்சி, ஆட்டோ கட்டணத்தை அதன் ஓட்டுநர்கள் உயர்த்தியுள்ளது குறித்து.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, கீழ்க் கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன் :

“ அரசின் அனுமதியின்றி சென்னையில் டாக்சி, ஆட்டோ டிரைவர்கள், டாக்சி, ஆட்டோ கட்டணத்தை உயர்த்தியுள்ளதால் பொது மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள அவதி குறித்து.”

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அவையின் முன் ஒரு விவர அறிக்கை @ வைக்கப்பட்டுள்ளது.

@ 333 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[1981 மார்ச் 25]

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அளித்துள்ள அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ள கட்டணம், மாற்றப்பட்ட கட்டணம். அதை எந்தத் தேதி முதல் அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று அதிலே குறிப்பிடப்படவில்லை. எந்தத் தேதி முதல் இந்தக் கட்டணத்தை அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று அரசு ஆணையிட்டிருக்கிறது? 10—2—1981 அன்றிலிருந்தா அல்லது வேறு ஒரு தேதியிலிருந்தா? மாற்றப் பட்ட கட்டணம் குறித்து ஆய்வு செய்வதற்காக, கருத்துக்களைக் கேட்பதற்காக 30—3—1981 அன்று ஒரு கூட்டத்தை நடத்தவிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இந்தக் கூட்டம் நடந்த பிறகு, இந்தக் கட்டணத்தை அமுல்படுத்த அரசு முடிவு செய்திருக்கிறதா? காரணம், இப்போதே இந்தக் கட்டணத்தை ஆட்டோ, டாக்சி ஓட்டுநர்கள் கேட்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், இந்தக் கட்டணத்திற்கு மேல் இருபது சதவீதம் கட்டணத்தைக் கூடுதலாக வாங்குகிறார்கள். இரவு நேரத்தில் 20 சதவீதம் கூடுதல் கட்டணத்தை வாங்குவதற்கு அரசு அனுமதி தந்திருக்கிறதென்று அவர்களே சொல்லுகிறார்கள். இது குறித்தும் அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்தைப் பெற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : பெட்ரோல் விலை உயர்வின் காரணமாக கட்டணம் மாற்றம் தேவையென்று கோரிக்கை வைத்தார்கள். அவர்கள் வைத்த கோரிக்கையின் அடிப்படையிலே, அது நியாயம் என்று கருதிய அரசு இப்படிப்பட்ட மாற்றத்தை ஏற்படுத்தலாம் என்று இருக்கிறது. அதை யார் ஆதரிக்கிறார்கள், யார் எதிர்த்துக்கிறார்கள் என்பதை அறிவதற்காக விவாதம் நடத்த 30—3—1981 அன்று ஒரு கூட்டம் நடத்தப்படவிருக்கிறது. அந்தக் கூட்டம் நடத்தப்பட்ட பின்புதான் இந்த மாற்றக் கட்டணத்தை வசூலிக்க வேண்டும். அதற்கு முன்பு பழைய கட்டணம்தான் வசூலிக்கப்பட வேண்டும். இதை மீறி யாராவது புதிய கட்டணத்தை வசூலித்தால், அவரைப்பற்றித் தனிப்பட்ட முறையிலே குற்றச்சாட்டு கூறினால், நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். தனியாக 20 சதவீதம் வாங்க அனுமதிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். 30—3—1981 அன்று விவாதித்து முடிவு எடுக்கப்படும். இங்கே கொடுத்தது முடிவு எடுக்கப்பட்ட கட்டணம் அல்ல. தவறாக வசூலித்தால் தண்டனை கொடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பா. தாமஸ் அவையில் இல்லை. செல்வி லீலாவதி,

1961 மார்ச் 25]

(மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் எழுந்து நின்றார்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்த மூன்று நான்கு பேர் கொடுத்திருந்தால், ஒவ்வொருவரும் இரண்டு கேள்விகள் கேட்டால் எப்படி? குறிப்பாக ஆசிரியர் பற்றிய கேள்வி வந்தால், ஆசிரியர் தொகுதியில் நாங்கள் தனித்தனி என்று தனித்தனியாகக் கேட்கிறார்கள். ஒரு கட்சி சார்பிலும் அனுமதி வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். எப்படி அனுமதிக்க முடியும்? மூன்று, நான்கு பேர் அறிவிப்பு கொடுத்திருந்தால், ஒரு கேள்விதான் கேட்கமுடியும். ஆகவே செல்வி வீலாவதி கேட்கலாம்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இது கட்சி சார்புடையதல்ல. பொதுவான பிரச்சினை என்பதைத் தலைவர் அவர்கள் உணர வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நாம் ஒருமுறையைக் கடைப்பிடிக்காவிட்டால், எப்படி அவையை நடத்த முடியும்? “என்னை மட்டும் மூன்று முறை கேட்க அனுமதிக்க வேண்டும்” என்று உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். விசேஷமாக அனுமதிக்கிறேன். ஆனால், இதையே மரபாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : 30—3—1961 அன்று கூட்டம் நடந்த பிறகு அமுல்படுத்தப்படும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எல்லா டாக்சி, ஆட்டோ ஓட்டுநர்களும் ஒரு அச்சடித்த அட்டையை வைத்துக்கொண்டு அதற்கு ஒப்புதல் அளித்துவிட்டார்கள் என்று அவர்கள் பகிரங்கமாகச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். குறிப்பிட்ட ஒரு சில இடத்தில் நடந்தால், அமைச்சரிடம் சொல்லலாம். இதற்கு விதிவிலக்கே கிடையாது. எல்லா இடத்திலும், எல்லோரும் அச்சடித்த அட்டையை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டுமென்ற பிரச்சினை இதிலே எழவில்லை. எனவே இந்தப் பிரச்சினையின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதே போல மீட்டர்களிலும் தில்லுமுல்லு நடக்கிறது. அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதில்லை. மீட்டர்களில் தில்லுமுல்லு செய்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : இப்போது அச்சடித்த அட்டையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது யார் அச்சடித்த அட்டை என்று பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கம் அச்சடித்துக் கொடுக்க

[திரு. சு. முத்துசாமி]

[1981 மார்ச் 25]

வில்லை. ஆகவே அப்படிக் கொடுக்கக் கூடாது என்பதில் பொது மக்கள் ஆதரவு இருந்தால், நாம் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். மாற்றப்படும் வரையில் வசூலிக்கக் கூடாது என்றும், அப்படித் தவறு நடந்தால் நிச்சயமாகக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் அதிகாரிகளிடம் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்தக் கருத்தை அடிப்படையாக வைத்து மீண்டும் சொல்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மீட்டரைப் பொறுத்தவரையில், அடிக்கடி இப்படி கட்டண மாற்றம் ஏற்படுகிற காரணத்தால், ஒவ்வொரு முறையும் மீட்டரை மாற்ற முடியவில்லை என்ற தன்மை இருக்கிறது. மீட்டர் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்கள் சொந்தமாக வைத்துக்கொண்டு, அரசாங்கத்தின் மூலமாக அனுமதி வாங்கி மீட்டர் வேலை செய்ய வேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். நாளைத் தினத்திலிருந்து கொஞ்சம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒரு குறிப்பிட்ட தேதியிலிருந்து அந்தப் பிரச்சினைகள் இல்லாமல் போகும் என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

செல்வி அ. வீலாவதி : தலைவரவர்களே, பொதுவாகக் காவல் துறைக்கும், போக்குவரத்துத் துறைக்கும், இதைக் கண்காணிக்க, அறிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளது என்பதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், அரசு கடுமையாக நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். ஏனென்றால், பெண்கள் தனியாக ஆட்டோ, டாக்கியில் சென்றால், அவர்களை மிரட்டி இந்த அட்டையைக் காண்பித்து அதில் உள்ள தொகையைக் கொடுத்தாக வேண்டுமென்று ஆட்டோ, டாக்கி டிரைவர்கள் கேட்கிறார்கள். இல்லையென்றால் வாக்குவாதம் செய்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தத் துறை உடனடியாக அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடிய வகையில் ஒரு சட்டத்தை அமுல்படுத்த வேண்டும். இந்த மாதிரி நடந்தால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களுடைய லைசென்சைப் பறிமுதல் செய்ய, திரும்பப் பெற அரசு முன் வருமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சு. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, தவறுகள் சில இடங்களிலே நடந்திருக்கின்றன. ஆனால், இவை இப்போது ஏற்பட்ட தவறுகள் அல்ல. பன்னெடுங்காலமாக இத்தகைய தவறுகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலே ஒரு முடிவு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான், அவர்களுக்கும் நஷ்டம் ஏற்படாத வகையில் கட்டுப்படியாகக் கூடிய கட்டணத்தை, மாற்றியமைக்கிறோம். அதற்குப் பிறகும் இந்தத் தவறுகள் நடந்தால், கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

1981 மார்ச் 25]

[திரு. க. முத்துசாமி]

30-3-1981 அன்று கூட்டம் நடந்த பிறகு என்ன செய்யலாம் என்று இருக்கிறோம் என்றால், யாராவது அதிகமான கட்டணத்தைக் கேட்டால், அவர்களுடைய வண்டியின் உரிமம், ஓட்டுநருடைய உரிமம் ஆகியவற்றை இரத்து செய்ய வேண்டும் என்றும், ஓட்டுநர் இடத்திலே ஒருவர் செல்லுவதற்குப் பதிலாக இரண்டு பேர் சென்றால் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் இருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்போம். மூன்று மாத காலம் அவகாசம் கொடுத்தால், பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்திக் காட்ட முடியும் என்பதை உத்தரவாதமாகச் சொல்லிக்கொள்ள முடியும்.

(முற்பகல் 10-30)

5. 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த இறுதி துணை விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்.

* திரு. ஆ. நல்லசிவன் : தலைவரவர்களே, இந்தத் துணை விவர அறிக்கையின் மீது பேசும்போது நான் ஒரே ஒரு பிரச்சினையைப்பற்றி மட்டுமே பேச விரும்புகிறேன். இந்தத் துறை செயல்படுவதிலே முக்கிய பங்கு வகிக்கக்கூடிய ஊழியர்கள் பற்றிய பிரச்சினையாகும் இது, நான் இந்த சபையின்மூலம் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு இப்பிரச்சினையை கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த நேரத்தை அந்த ஒரு பிரச்சனைக்கு மட்டுமே பயன்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1980 பிப்ரவரியில், ஜனாபதி ஆட்சி ஏற்பட்டபிறகு கருவூலத் துறையிலே இருக்கின்ற ஊழியர்கள் மாநில அளவில் ஸ்ட்ரைக் செய்தார்கள். அவர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய அலுவலகங்களில் சிப்பந்திகள் அதிகம் தேவை என்று கோரி ஸ்ட்ரைக் செய்தார்கள். வேலை அதிகமாக இருப்பதால் மேற்கொண்டு சிப்பந்திகள் தேவை என்று கோரிக்கை வைத்திருந்தார்கள். அது பல வருடங்களாகக் கொடுக்கப்படாமல் போனதால் மார்ச்-ஏப்ரல் மாதத்திலே ஒரு ஸ்ட்ரைக் நடந்தது. அந்த ஸ்ட்ரைக் 8 தினங்கள் நடந்தது. அந்த ஸ்ட்ரைக் நடைபெற்ற பின்னால், நிதித் துறை அதிகாரிகள் கோரிக்கையின் நியாயத்தை ஒப்புக் கொண்டு போதுமான அதிக ஆட்களைத் தந்தார்கள். இந்தப் பிரச்சினை வேலை நிறுத்தத்தின் மூலம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்து விட்டதால், அந்த அரசு ஊழியர்களை, சில கருவூலத்துறை அதிகாரிகள் பழிவாங்குகின்ற நிலையில் காரியங்களைச் செய்திருக்கின்றார்கள். அதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஸ்ட்ரைக் நடவடிக்கைகளின் மதுரையில் முக்கியமான பங்கு கொண்ட திரு. நல்லக்கண்ணு என்ற ஊழியரை எந்த ஒரு காரணமும் இல்லாமல் அதிகாரிகள் கோயம்புத்தூருக்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள். இதை ஆட்சேபித்து, மதுரையில் உள்ள ஊழியர்கள்

[1981 மார்ச் 25]

கிளர்ச்சி நடத்தினார்கள். அதிலே 68 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். அவர்களைத் தற்காலிகமாக வேலை நீக்கம் செய்தார்கள். அவர்கள் மீது கோர்ட்டிலே வழக்கு இருக்கிறது. இந்த 68 பேர்கள் 'சஸ்பென்ட்' பண்ணப்பட்டதற்கு ஒரு காரணத்தையும் சொன்னார்கள். அரசு ஊழியர் ஒருவர் 48 மணி நேரத்திற்கு மேலே ரிமாண்ட் கைதியாக இருந்தால் அவரை 'சஸ்பென்ட்' பண்ணலாம் என்று விதி இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் மன்னிப்பு எழுதிக் கொடுத்தால் வேலைக்கு அனுமதிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள், நிர்ப்பந்தத்தார்கள். அதன் பேரில் 60 பேர்கள் மன்னிப்பு எழுதிக் கொடுத்துவிட்டார்கள். மீதியுள்ள 8 பேர்கள் மன்னிப்பு எழுதிக்கொடுக்கவில்லை. அவர்கள் இன்றுவரை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அவர்கள் மீது கோர்ட்டிலே வழக்கு இருக்கிறது. டிபார்ட்மெண்டு நடவடிக்கை எதுவுமில்லை. ஆகவே, மற்றவர்களை எடுத்துக்கொண்டதைப் போல இவர்களையும் வேலைக்கு அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசு ஊழியர்கள் நடத்தை விதிகளின்படி 6 மாதத்திற்கு மேலே யாரும் அனாவசியமாக சஸ்பென்ஷனில் வைத்திருக்கப்படக்கூடாது. முக்கியமான காரணம் இருந்தால் ஒழிய அப்படி சஸ்பென்ஷனில் வைத்திருக்கக்கூடாது என்று விதி இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்கு ஆறு மாதம் ஆகிய பிறகும் வேலைக்கு எடுக்கப்படவில்லை. 6 மாதம் முடிந்த பிறகு அவர்களுக்கு 75 சதவிகிதம் சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசாங்க விதிகளில் இருக்கின்றது. அந்த மாதிரியும் பணம் தரப்படவில்லை.

இதே பிரச்சினையில் தர்மபுரியில் 31 பேர்கள் 'சஸ்பென்ட்' செய்யப்பட்டிருந்தனர். அவர்கள் 31 பேர்களும் மன்னிப்பு எழுதிக்கொடுத்தால்தான், அவர்களை பணியில் சேர்க்க முடியும் என்றதால், அவர்களும் மன்னிப்பு எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு வேலையில் சேர்ந்தனர். அதுபோலவே வேலூரில் 31 பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டு அவர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டது. அது கோர்ட்டிலே விசாரிக்கப்பட்டு, தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. எந்தவிதமான குற்றமும் இல்லை என்று அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டிருந்தும், அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க கருவூல டைரக்டர் மறுக்கிறார். அந்த ஊழியர்களை யெல்லாம் மன்னிப்பு எழுதிக் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார். அவர்கள் ஒரு வழக்கு சம்பந்தமாக 48 மணி நேரம் சிறையில் இருந்ததற்காகத்தான் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டனர். அந்த வழக்கு இன்றைக்கு முடிவு செய்யப்பட்டுவிட்டது. அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டுவிட்டார்கள். அப்படி இருந்தும் அவர்களுக்கு இப்போது வேலை கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அந்த ஊழியர்கள் அம்மாவட்ட கருவூலத் துறை அதிகாரிக்கு 'லீகல் நோட்டீஸ்' கொடுத்திருக்கிறார்கள். கோர்ட்டில் கொடுத்த உத்தரவைப் புறக்கணித்து ஊழியர்களை அடக்கும் நிகத்தில் அதிகாரிகள் நடக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக

1981 மார்ச் 25] [திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

ஊழியர்கள் லீகல் நோட்டீஸ் அனுப்பி யிருக்கிறார்கள். அதற்கும் பதில் இல்லை இப்படிச் செய்வது சட்டப்படியும் சரியல்ல. தவறு. இது மட்டுமல்ல அரசு ஊழியர்கள் தமிழகம் பூராவிலும் கருவூலத்துறை ஊழியர்களுக்கு ஆதரவாக இயக்கம் நடத்துகின்றார்கள். கோஷம் போடுகிறார்கள். சட்டபூர்வமான ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்துகின்றார்கள். இதை முன்னின்று நடத்துகின்ற தலைநகரத்திலே உள்ள கருவூலத்துறை ஊழியர் திரு. மாடசாமி என்பவர் சமீபத்தில் 'சல்பென்ட்' செய்யப்பட்டிருக்கிறார். தமிழ் நாட்டிலே திட்டத்தட்ட 100, 120 பேர்கள் இப்படி 'சல்பென்ட்' செய்யப்பட்டு அலைக்கழிக்கப்பட்டு அவர்களில் சிலர் இன்னும் வேளியிலே இருக்கிறார்கள். வேண்டுமென்றே இந்த வழக்குகள் அவர்கள் மீது போடப்பட்டிருக்கின்றன. கோர்ட்டில் வழக்குகள் தள்ளப்பட்ட பிறகும் கூட அவர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் படவில்லை. இப்போது அவர்களுக்குப் பாடம் புகட்டுவது போல, மன்னிப்புக் கடிதம் எழுதிக் கொடுத்து விட்டு வேலைக்கு வாருங்கள் என்று சொல்கின்றார்கள். அரசியல்வாதிகளாகிய நமக்குத் தெரியும். ஒரு பிரச்சினையில் நியாயம் கேட்பதற்காக சில சமயங்களில் சாத்விக சட்ட மறுப்புச் செய்கிறோம். அதற்காக மன்னிப்பு எழுதிக் கொடு என்று கேட்டால், அதை ஏற்றுக் கொவோமா? அதுவும் வழக்கு முடிவு செய்யப்பட்டு விடுதலையான பிறகும் கூட, மன்னிப்பு எழுதித்தான் வேண்டும் என்கிறார்களே இது சரியா? இதற்கெல்லாம் பொறுப்பான கருவூலத் துறை டைரக்டரைப் பற்றி என்ன சொல்வது? He is more loyal than the king என்று தான் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் அந்த 'டைக்டர் ஆப் டிசர்ஷரில்' எப்படிப்பட்ட ஆள்? 1974-75-ல் சிப்பந்திகளுக்கு 'மேடிகல் ரிபிம்பெர்ஸ் மெண்ட்' பணம் தருவதற்கு மறுத்தார். தட்டிக் கழித்தார். ஆனால் அவருடைய வேலையிலிருந்து மகன், புரோபசராக வேலைசெய்து கொண்டிருந்த மகனின் பெயில் dependent என்று போட்டு 'மேடிகல் ரிபிம்பெர்ஸ் மெண்ட் டில்' போட்டு ரூபாய் 4,500 வரையில் பணம் வாங்கியிருக்கின்றார். அந்தக் குற்றச்சாட்டு அரசாங்கத்திற்கு வந்து, அதுபற்றி போலீஸ் மூலம் விசாரிக்கப்பட்டு அதுபற்றி உண்மை கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு அவர் இந்த டிப்பார்ட்மெண்டிலேயிருந்து கல்வித்துறைக்கு மாற்றப்பட்டு அங்கே 'பைனான்சியல் கண்ட்ரோலர்' பதவியில் இருந்திருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட நபரை வைத்துக்கொண்டு இந்த கருவூலத்துறை ரிப்பந்திகளை திருத்தப்போகிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அது போலவே இன்னொரு தவறும் அவர் செய்திருக்கிறார். அவர் குடியிருந்த வீட்டில் ஒரு பகுதியை ரூபாய் 400-க்கு வாடகை விட்டிருந்தார் அந்த வாடகையை வருமான வரி அதிகாரிகளுக்குக் காட்டாததன் காரணமாக இங்கும் டாக்ஸ் இலாகாவினால் அவருக்கு அபராதம் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

விவர அறிக்கையின் மீது விவாதம்

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1981 மார்ச் 25]

இப்படிப்பட்ட நபரைக் கொண்டுதான் கருவிலத்துறை ஊழியர்களை அரசு திருத்தப்போகிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த விவரங்களை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இப்படியெல்லாம் செய்வதால், சிப்பந்திகளை அடக்கிவிடலாம் என்று டைரக்டர் நினைக்கிறார் மாண்புமிகு அங்கத்தினர் ஒருவர் பேசும்போது சொன்னார். அதிகாரிகள் பண்ணக்கூடிய தவறுகளுக்குக்கூட அமைச்சர்கள் பொறுப்பு என்று சிலர் பேசுவது சரியா என்று கேட்டார். நிர்வாகத்தில் இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் சிலர் இருக்கின்றார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் தமிழகத்தின் தலைநகரிலே உட்கார்ந்துகொண்டு அட்டுழியம் செய்கின்றனர். இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை. ஆகவே இதை நான் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். சில நேரங்களில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சில அசௌகரியமான பிரச்சனைகளுக்கு பதில் சொல்லாமலே விட்டுவிடுவார்கள். இப்போதும் அப்படிச் செய்ய வேண்டாம். நான் இந்தப் பிரச்சினையைக் கிளப்பியிருக்கிறேன். இப்போது மீண்டும் அரசு ஊழியர்கள் தமிழக அளவில் கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபடுகின்ற ஆபத்து இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இத்துறைக்குப் பொறுப்பாக இருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்கள் இப்பிரச்சினையில் நியாயமான முடிவு காண முன்வரவேண்டுமென்று கோரி அமைகிறேன்.

* திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : மாண்புமிகு மேல்வைத் தலைவர் அவர்களே, 1980-81 ஆம் ஆண்டு இறுதி துணை மதிப்பீட்டு அறிக்கை மீது ஒருசில கருத்துக்களை மட்டும் கூற விரும்புகிறேன். இந்தக் துணை மதிப்பீடுகளைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, மேல் நிலைப் பள்ளிகளைப்பற்றி ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேல் நிலைப் பள்ளிகள் தொடங்கப் பட்ட பிறகு, ஒரு ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பள்ளிகள் இருப்பதால், அங்கு கூடுதலான பணிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கேற்ப பள்ளி அலுவலகத்தில் ஒரு எழுத்தர் நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். மூன்று ஆண்டுகளாக இந்தக் கோரிக்கை இருக்கிறது. 100 பேர்களுக்கு ஒரு எழுத்தர் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று விதிமுறைகளில் இருக்கிறது. அப்படி நியமிக்கப்படாததால், அங்கே இருக்கின்ற கூடுதல் பணி காரணமாக மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள அலுவலங்களில் பணிகளில் தேக்க நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். ஆகவே, ஒவ்வொரு மேல்நிலைப் பள்ளியிலும் கூடுதலாக ஒரு எழுத்தரை நியமிக்க வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுகிறேன்.

மேல் நிலைப் பள்ளிகளிலே தொழிற்கல்விக்காக பகுதிநேர ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மாதம் 150 ரூபாய் ஊதியம் பெறு

1981 மார்ச் 26]

கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் கிட்டத்தட்ட முழு நேர வேலையைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கல்வித் துறை அதிகாரிகள் மூலமாக அறியலாம். ஆகவே அவர்களையெல்லாம் முழு நேர ஆசிரியர்களாக ஆக்கிவிடலாம். அத்தனை ஆசிரியர்களையும் இப்போது முழு நேர ஆசிரியர்களாக ஆக்காவிட்டாலும், தற்போது அதிகமான எண்ணிக்கையுள்ள மாணவர்கள் உள்ள பள்ளிகளில் கூடுதலாக வேலை இருக்கின்ற பள்ளிகளில் உள்ள அந்தப் பகுதிநேர ஆசிரியர்களை முழு நேர ஆசிரியர்களாக ஆக்குவதற்கு மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் பற்றிய விவரம் நமக்குத் தெரியும். பல்கலைக் கழகத்திற்கு மான்யத்தை அரசு தருகிறது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் அரசினுடைய வேண்டுகோளை ஏற்று, அனைத்துத் தரப்பினருடைய வேண்டுகோளையும் ஏற்று, ஆசிரியர்கள்-அலுவலர்கள் சிக்கல்கள் தீர்க்கப்பட்டு ஒரு சுமுகமான முடிவிற்கு வந்து, ஒரு உடன்படிக்கை ஏற்பட்டு அமைதியாகப் பல்கலைக் கழகம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தச் சமயத்தில் நான் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நிர்வாகம் அந்த ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல. ஒரு மாத விதியும் இதுவரை கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று அகவிலைப்படிக்காகப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு மான்யம் கொடுப்பதிலே சில நடைமுறைகள் காரணமாகத் தாமதம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது. எப்போது அரசு அகவிலைப்படி அளிக்கிறதோ, அதற்குப் பிறகு 6 மாத காலம் கழிந்த பிறகுதான் அந்தப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள் அகவிலைப் படியைப் பெறக் கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அரசு ஆணை வெளியிடும்போதே, தமிழகத்திலே இருக்கின்ற மதுரை, சென்னை, அண்ணாமலை ஆகிய அனைத்துப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் இந்த அகவிலைப்படி பொருந்தும் என்று ஒரு வாக்கியத்தை இணைத்து விட்டால், அந்தப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும் அகவிலைப்படி பொருந்துமென்று இப்போது ஒரு வரியை ஆணைகளில் சேர்க்கிறோம். அதுபோல

(முற்பகல் 10-40)

பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களுக்கும், அலுவலர்களுக்கும் இது பொருந்துமென்று சேர்த்தால் வீணான காலதாமதம் தவிர்க்கப்படுமென்பதையும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

[1981 மார்ச் 25]

அடுத்து, தன்னிறைவுத் திட்டத்திலே துவக்கப் பள்ளிகளை மட்டும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இப்போது கிராமங்களிலேயுள்ள உயர் நிலைப் பள்ளிகள், மேல் நிலைப் பள்ளிகள் ஆகியவற்றுக்கும் கட்டிடங்கள் தேவையாக இருக்கின்றன. பல பள்ளிகளின் கட்டிடங்கள் பூர்த்தி செய்யப்படாமலும், பல பள்ளிகளில் கட்டிடங்கள் இல்லாமலும் இருக்கின்றன. எனவே தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் துவக்கப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் என்பது மட்டுமல்லாமல் உயர் நிலைப் பள்ளி, மேல்நிலைப் பள்ளிக் கட்டிடங்களையும் சேர்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் சாலை அமைப்புப் பணி என்பது மிகவும் முக்கியமானதாகும். இப்போது நெடுஞ்சாலைத் துறை உதவிப் பொறியாளர்கள் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளரின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இருக்கிறார்கள். இதிலே சங்கடம் என்ன வென்றால் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர் அவர்கள் தாசில்தார் கேடரில் இருக்கிறார்கள். நெடுஞ்சாலைத் துறை உதவிப் பொறியாளர் ஆர்.டி.ஓ. கேடரில் இருக்கிறார்கள். ஆர்.டி.ஓ. கேடரில் இருக்கிற உதவிப் பொறியாளர்கள். தாசில்தார் கேடரில் இருக்கிற ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளருக்குக் கீழே கட்டுப்பட்டு வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இதனால், நடைமுறையில் பல பிரச்சினைகள், சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்றால், சாலைகள் அமைக்கும் காரியத்தை Deposit works. ஆக்கி, அதாவது முன் வைப்புத் தொகையை நெடுஞ்சாலைத் துறையிடம் செலுத்தி, நெடுஞ்சாலைத் துறை மூலமாகவே அந்தப் பணிகளை நிறைவேற்ற வேண்டும். அப்போதுதான் இந்தப் பிரச்சினைகள் திரும்ப சாலைப் பணிகளும் திறமையாக அந்தப் பொறியாளர்களால் நிறைவேற்றப்படும் என்ற கருத்தையும் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். சாலைத் திட்டப் பணிகளை நிறைவேற்ற இருக்கின்ற உதவிப் பொறியாளர்களுக்கு—அசிஸ்டன்ட் டிஜினல் இன்ஜினியர்களுக்கு—வாகன வசதிகள் இல்லை. சாலைப் பணிகளை மேற்பார்வையிட அல்லது நிறைவேற்ற ஜீப் வசதி அவர்களுக்கு எந்த அளவிற்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது அரசுக்குத் தெரியும். இப்போது 69 பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் தன்னிறைவுத் திட்டம் இருக்கிறது. எனவே அந்த 69 ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் ஜீப்புகள் வழங்குவது குறித்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குப் பேருந்துப் பயணச் சலுகை பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது இரண்டு பேர் செல்லலாம் என்று இருக்கிறது. உறுப்பினரும் அவரது மனைவியும் செல்லலாம், பெண்

1981 மார்ச் 25] [திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

உறுப்பினராக இருந்தால் உதவிக்கு ஒருவரை அழைத்துச் செல்லலாம் என்று இருக்கிறது. இரயில் பயணச் சலுகையில் ஒவ்வொரு உறுப்பினருடனும் அவருடைய உறவினர் யார் வேண்டுமானாலும் செல்லலாம் என்ற உரிமை தரப் பட்டிருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் பேருந்துப் பயணத்திற்கு நிபந்தனை வைப்பதால், அந்தச் சலுகையைப் பயன் படுத்த முடியவில்லை. சட்ட மன்றக் கூட்டம் நடைபெறும்போது, மனைவியை அழைத்து வர வேண்டுமென்று எந்த உறுப்பினரும் விரும்புவதில்லை. உதவியாளரை அழைத்து வர வேண்டுமென்றுதான் எல்லோரும் ஆசைப்படுகிறார்கள். எனவே துணைவி என்று இல்லாமல், இரயில் கட்டணச் சலுகையில் relative என்று சொல்லப்பட் டிருக்கிறதே, அது போல உறுப்பினருடைய சுற்றத்தார் அல்லது உதவியாளர் என்று போட்டால் நல்லது. இப்போது போக்குவரத்துத் துறைக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை மேலவைத் துறையும், பேரவைத் துறையும் கட்டுகிறது. அப்படி தொகையைக் கொடுத்துவிடும்போது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடன் உதவியாளர் அல்லது சுற்றத்தார் யாரேனும் ஒருவர் செல்லலாம் என்றிருந்தால், மிகவும் நன்மை பயக்கும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அடுத்த பொது விவாதத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள். எனவே இப்போது விரைவில் முடித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன் : 2,000 ரூபாய் அளவிற்கு இரயில் பயணத் திற்கான கூப்பன்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு இரண்டு முறை இரயில் கட்டணங்களை உயர்த்தியிருக்கிறது. அது தமிழக அரசுக்குத் தெரியும். எனவே 2,000 ரூபாய் அளவிற்குத் தரப்பட்டுள்ள இரயில் பிரயாண கூப்பன்கள் போதவில்லை என்று சொல்லி, அதைக் கணிசமாக உயர்த்திக் கொடுக்குமாறு கேட்டு, அமைகிறேன்.

* THIRU A. R. DAMODARAN: Mr. Chairman, Sir, there are only a few points I would like to mention in connection with the Supplementary Statement of Expenditure for the year 1980-81.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

I would like to invite the attention of the Hon. the Finance Minister to one particular item which may not attract the notice of many hon. Members of the House. That is the provision that has been made in the Supplementary Estimate towards additional expenditure for installation of telephones and telephone charges. I have not been able to select these items from all the grants. I would whether equipment will be available with the Central Postal authori-

[1981 மார்ச் 25]

invite the attention of the Hon. Minister to Grant No. 11—District Administration where additional funds have been requested in the Supplementary Demands for Rs. 32.95 lakhs under telephone charges and under Grant No. 39—Roads and Bridges strangely enough an additional Grant No. 39—Roads and Bridges strangely enough an additional grant of Rs. 9,10,000 has been requested due to frequent and urgent trunk calls made in connection with the World Tamil Conference and Self-Sufficiency Scheme. I am not for a moment saying that these telephone charges were not incurred for very specific purposes. But the fact that we are asking for almost 42 lakhs of rupees for additional telephone expenses raises a very important issue which I would like the Hon. the Minister for Finance to note. I would request him kindly to call for particulars from his department as to the number of Government telephones that we have installed in our State and the annual trunk call charges that are being incurred, because I can say from my own personal information that there is extraordinary misuse of telephones, not merely for private purposes, which is entirely separate and which can be checked up by maintenance of proper registers, but by making urgent and lightning telephone calls when they are not absolutely necessary. I would plead with him that there should be some control over this expenditure. I would like to give him one specific Telephone number for example. Telephone No. 223 is the Office number of the District Supply Officer in Cuddalore in South Arcot district. If he gets particulars of charges paid for this telephone, he will realise the extraordinary number of trunk calls that are being made for entirely futile purposes and he will realise that it is used for extremely trivial purposes. In the Supplementary Demands, the Finance Minister wants Rs. 210 crores under Revenue Account and an additional Rs. 248 crores under Capital Account and nearly 50 to 60 per cent of the same is for non-development expenditure and we are already in a very grim stage. Therefore, I would like to mention that unless there is some control on non-essential, non-developmental expenditure, we will be heading for serious trouble. I would like to offer a suggestion in this regard, namely, whether the introduction of Telex Service could not be made available at District Headquarters to maintain constant communication with the Collectors because communication is very important especially when drought relief work is being undertaken and it will be necessary to get particulars of availability of foodgrains, water supply, etc. I would, therefore, plead with the Hon. Minister to see whether we could not have Telex Service in all District Headquarters in the 15 districts in the State. I do not know whether it is possible and

1981 மார்ச் 25] (Thiru A. R. Damodaran)

ties. I would plead with the Hon. Minister to take up with the Minister for Communications at the Centre the question of introduction of such service in all the District Headquarters.

(முற்பகல் 10-50)

As I said, some degree of control in our telephone expenditure is vitally necessary and in the Budget for 1981-82, a rule should be provided to ensure that excessive unnecessary trunk calls are not made.

With regard to the Grant under 'Labour', I would like to invite the attention of the Hon. the Minister for Labour to the fact that on the 22nd October 1980, he issued a very comprehensive Government Order prescribing minimum wages for 2,24,000 shops and establishments in Tamil Nadu. It is a very laudable Government Order. But, there are difficulties being experienced by many small shop-owners and establishments and a representation has also been received from various Chambers of Commerce requesting the Hon. the Minister for Labour to adopt the procedure that has been followed even in such revolutionary, progressive States like Kerala and West Bengal where the minimum wage has been fixed for adolescents on a separate basis. Between the ages of 14 and 18, many young boys are employed in tailor-shop, hair-dressing saloons, small grocery shops, etc., where only two or three persons are employed. In fact, it is almost five months since this Government Order has been passed and I have also joined in the representation that was made by the Chamber of Commerce. I would request the Hon. the Minister for Labour to expedite orders of Government on this subject, as many Labour Officers are harassing small shop-keepers in this regard.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, உறுப்பினர்களும் மற்றவர்களும் வந்த நேரத்தில், கொடுத்த மனுக்களை அரசு பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, in such matters, by efflux of time, any Government Order that may come at a later date will produce endless complications. If a fifteen-year-old boy has been paid a minimum wage, it will become difficult to go back. Therefore, I request that the orders be expedited.

(Thiru A. R. Damodaran)

[1981 மார்ச் 25]

I would also like to mention in this regard that a very wrong interpretation is being put forward by certain Labour Officers in South Arcot district, particularly in Tirukoilur taluk, where an entry has been made in the Shops and Establishments Salary Register that 'minimum wages' means only the basic wage that is fixed and it does not include Dearness allowance and other allowances that are paid to employees. This is a wrong interpretation in law and the Labour Officer requires to be educated from the Secretariat in Madras. I would request the Hon. the Minister for Labour to send an urgent communication to all his Labour Officers that the minimum wages fixed under the Government Order are inclusive of all allowances that are given by the employer and that no separate allowance need be given over and above the minimum wage.

The only other matter which I would like to refer to is the fact that Rs. 90 crores has been sanctioned to the State Electricity Board for the deficit in its working up to the year 1977-78. We are already in the year 1980-81 and I do not know why we should stop giving this subsidy only up to the year 1977-78. Probably, it is under the compulsion of certain World Bank assessments which want the Electricity Board to show a commercial profit. But, I support this because I have always held the view that if we want to reduce power tariff for agriculture, as a matter of policy, a subsidy should be paid to the Electricity Board. I presume that this is a revenue subsidy and that, therefore, it will be taken into account by the Electricity Board in its Revenue Account. In other words, in the commercial transactions of the Board and in the commercial account showing the Revenue and the Expenditure, this amount of Rs. 90 crores will be shown as revenue receipt, in which case the losses of the Electricity Board are likely to be diminished this year. I hope that the Government will also consider the calculation of the subsidy that is required for the years 1979-80 and 1980-81 and pay it to the Electricity Board because this has a very important bearing on the power tariff revision that is likely to be taken up by the Electricity Board in the very near future. If this subsidy is not given, then there will be a greater loss in the commercial account for the Electricity Board which may compel the Hon. the Minister for Power to raise tariffs to a very high degree. While I realise that a certain amount of rationalisation or revision of tariff may be necessary, I would request that the Government

1981 மார்ச் 25]

(Thiru A. R. Damodaran)

may make up its mind on this because it is a policy decision. When once they decide to give a subsidy, it should not merely be because the World Bank or some other world authority insists that it should be done for the Board to show a commercial profit. It should be on a scientific basis and the extent of subsidy that is payable in 1979-80 and 1980-81 should also be paid to the Electricity Board, if not before the 31st March at least in the month of April, so that that could be taken into account by the Electricity Board before revising its tariff for the commercial sector, for the industrial sector and for other sectors. Thank you.

* திரு. ம. சங்கரலிங்கம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, 1980-81 ஆம் ஆண்டு இறுதித் துணை மதிப்பீடுகள் அறிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்ல விழைகின்றேன். இதற்கு முன்னால் கூட இந்த அவையிலே ஒரு துணை மதிப்பீடு தரப்பட்டது. இது இரண்டாவது, அதாவது இறுதித் துணை மதிப்பீடு. 1980-81 ஆம் ஆண்டு இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளாக இது நமக்கு இங்கே தரப்பட்டுள்ளது. 1980-81 ஆம் ஆண்டில் நம்முடைய வருவாய்க் கணக்கில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டதே 1007 கோடி ரூபாய் தான். ஆனால் இங்கே துணை மதிப்பீடுகள் என்று பார்க்கும்போது, இரண்டு துணை மதிப்பீடுகளுக்கும் சேர்த்து ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மொத்தத் தொகை 509.29 கோடி ரூபாய். சாதாரணமாக துணை மதிப்பீடுகளில் இதற்கு முன்பெல்லாம் இவ்வளவு தொகை வரவே வராது. இப்படி அதிகமான தொகை துணை மதிப்பீடுகளில் வருவது விரும்பத்தக்கதும் அல்ல. முதல் துணை நிதிநிலை மதிப்பீட்டைச் சரியாக மதிப்பீடு செய்யாத காரணத்தால்தான், இந்த ஆண்டு எந்த ஆண்டும் இல்லாத வகையில் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கத்தில் 50 சதவிகிதத்துக்கு மேல் இரண்டு துணை மதிப்பீடுகளுக்குமாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்று நான் கருதுகிறேன். இப்படி அதிகமான தொகையை துணை மதிப்பீடுகள் வாயிலாகப் பெற்று, செலவு செய்ய வேண்டிய நிலை வரக்கூடாது. பட்ஜெட்டிலேயே சரியானபடி ஒதுக்கீடு செய்யாத காரணத்தால், முறையாக ஒதுக்கீடு செய்யப்படாத காரணத்தால், இப்படி ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்பதற்கு இது எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது. பொதுவாக துணை மதிப்பீடுகள் என்றால், எதிர்பாராச் செலவுகளுக்கு ஒதுக்கப்படும் தொகை என்பது தான் பொருள். அப்படி எதிர்பாராச் செலவு நமக்கு ஏற்பட்டது என்று சொன்னால், வறட்சி நிலை ஒன்றைத் தான் சொல்ல முடியும். எஞ்சியவை எல்லாம் எதிர்பார்த்து வருவது தான். சாதாரணமாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆண்டு நிதி ஒதுக்கீட்டில் 10 சதவிகிதம் அல்லது 15 சதவிகிதம் தான் துணை மதிப்பீடுகளில் நிதி

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 மார்ச் 25]

ஒதுக்கீடு செய்வது வழக்கம். இம்மாதிரி அதிகப்படியான தொகையினைத் துணை மதிப்பீடுகள் மூலம் இதற்கு முன்பு செலவு செய்தது இல்லை. ஆனால் இந்த ஆண்டு மட்டும் இந்த—முதல் துணை மதிப்பீடு மூலமாகவும் இறுதித் துணை மதிப்பீடு மூலமாகவும், மொத்த ஆண்டு நிதி ஒதுக்கத்தில் பாதிக்கு மேல் ஒதுக்கக் காரணம் என்ன என்பதை முதலில் அரசு ஆராய வேண்டும். அப்படி ஆராய்ந்து வருங்காலத்தில் இம்மாதிரி நிலை வராமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். பெரும் தொகை வறட்சிப் பணிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 3, 4 மாதங்களுக்கு முன்பே தமிழகத்தில் மழை பொய்த்து, குளங்களில் எல்லாம் தண்ணீர் இல்லாத நிலை உருவாகி, வறட்சி நிலை தமிழகத்தில் வரப்போகிறது என்பதை இரு அவைகளிலும் உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அரசு அப்போதே கரிவா உணர்ந்திருந்தால், இப்படிப்பட்ட நிலை இப்போது ஏற்பட்டிருக்காது. எனினும் இப்போது இந்த அரசு வறட்சிப் பணிகளுக்காக எடுத்துவருகிற நடவடிக்கைகளுக்கு நாங்களும் துணை நிற்போம், வறட்சி நிலையைப் போக்கி, துயர் துடைக்க எங்களுடைய கட்சியின் சார்பாக அரசோடு ஒத்துழைப்போம் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழகத்தில் இருக்கிற வறட்சி நிலையை காட்டு மக்கள் உணர்ந்துகொள்ளாத வகையில் வறட்சி துயர் துடைப்பு நடவடிக்கைகளில் அரசு தீவிரமாக ஈடுபட வேண்டும். வறட்சிக்கு நாம் அதிகமான தொகையை ஒதுக்கம் செய்ய வேண்டும். அதே சமயத்தில் ஒரு கணிசமான தொகையை வறட்சி துயர் துடைப்பு என்கிற வகையில் மத்திய அரசு நமக்குத் தர வேண்டும். அதை நமது அரசு முறையாக மத்திய அரசிடம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். ஆனால், மத்திய அரசின் சார்பில், இதகுறித்து மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசால் முறையாக எடுத்துச் சொல்லப்படவில்லை என்கிற கருத்துக்கள் சொல்லப்படுகின்றன. அப்படிப் பட்ட நிலை வருங்காலத்தில் வராமல் தீவிரமாக இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். மத்திய அரசிடமிருந்து பெருந்தொகையை மாநில அரசு பெற்று மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய வறட்சி நிலையை மக்கள் உணர்ந்து கொள்ளாத வகையில் களைய, தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு நாட்டின் பல பகுதிகளிலே குறிப்பாக தர்மபரி பகுதியிலே குடிதண்ணீருக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டு மக்கள் பலவிதமான தொல்லைகளை அனுபவித்து வருகிறார்கள். இன்றைக்குக் கூட 'இந்து' பத்திரிகையில் புகைப் படம் போட்டு வறட்சி நிலையை, குடிதண்ணீர் பற்றாக்குறையைக் காட்டி யிருக்கிறார்கள். டாங்கில் குடிதண்ணீர் கொண்டுவருகிறார்கள். அதேசமயத்தில் மக்கள் ரேஷன் கார்டைக் காட்டி தண்ணீர் வாங்கிக்கொள்கிற நிலையைப்

1981 மார்ச் 25]

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

பார்க்கிறோம். வறட்சி நிலை என்பது நாட்டு மக்களுக்கு மட்டும் என்பதல்ல. வனங்களிலே வாழ்கின்ற பல விலங்குகள் எல்லாம் வறட்சியினால் சாகக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பத்திரிகையில் அதுபற்றி வந்திருக்கிறது. வறட்சியினுடைய கோர நிலையைச் சந்திக்க இதுவரை எடுக்கப் பட்டிருக்கிற நடவடிக்கை போதாது. இன்னும் விரைந்து எல்லா நிலைகளிலும், எல்லாத் துறைகளிலும் வறட்சியினுடைய கொடுமையைச் சந்திக்கத் தயாராக வேண்டும். மின்சார வாரியத்திற்கு முதலில் 10.1 கோடி ரூபாயும் இரண்டாவது தடவை இறுதித் துணை மதிப்பீட்டின் மூலமாக 90.58 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். மின் வாரியத்தினுடைய நிதி நிலையைச் சீர்படுத்துவதற்காகவும் அதுனுடைய பணிகளை விரிவுபடுத்துவதற்காகவும் இந்தத் தொகை மானியமாக வழங்கப்பட்டுள்ளதாக இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தம் 509 கோடி ரூபாய் இந்த இரண்டு துணை மதிப்பீடுகளின் மூலமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், இந்தத் தொகையில் ஐந்தில் ஒரு பகுதி தொகை மின்சார வாரியத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரம் நாட்டுக்கு மிக மிக இன்றியமையாத ஒன்று. மின்சாரம் எந்த அளவுக்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறதோ அதன் அடிப்படையில் தான் ஒரு நாடு நல்ல முறையில் செயல்பட முடியும், திறம்பட இயங்க முடியும். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், அனல் மின் நிலையங்களில் சூறிக்கோள் அளவில் 50 சதவிகிதம் தான் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அதாவது 100-க்கு 40 அல்லது 50 தான் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இப்படி குறைவு ஏற்படுவதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டால், பல காரணங்களைச் சொல்கிறார்கள். அதில் இரண்டு காரணங்களை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். முதல் காரணம் 'பெல்' அமைத்துக் கொடுக்கிற பிளாண்டுகளில் கோளாறு இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்தக் கோளாறுகளைக் களைய விரைவில் மின்சார வாரியத்திலேயே மின்சார உற்பத்திக்கு என்று தனிப் பிரிவு ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். உற்பத்திப் பிரிவில் இருக்கிறவர்களை இப்போதெல்லாம் 3 வருடம் அல்லது 4 வருடத்துக்கு ஒரு முறை நிர்வாகப் பிரிவு, டிஸ்டிரிபியூஷன் பிரிவு அல்லது டெக்னிக்கல் பிரிவுக்கு மாற்றிவிடுகிறோம். இது சரியல்ல. உற்பத்திப் பிரிவில் இருக்கக்கூடியவர்கள் மேலும் மேலும் எப்படி மின்சாரத்தை அதிகப்படுத்துவது என்கிற ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடக்கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு எவ்வளவு இதில் ஆராய்ச்சி அனுபவம் இருக்கிறது, வெளிநாடுகளில் மின்சார உற்பத்திபற்றி அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் பயிற்சி பெற்ற நிபுணர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் கண்டறிந்து அப்படிப்பட்டவர்களை மின்சார வாரியத்தில் புரடக்ஷன்

[திரு. ம. சங்கரலிங்கம்]

[1981 மார்ச் 25]

பிரிவில் அமர்த்தி அவர்களை வேறு பிரிவுகளுக்கு மாற்றாமல் ஒரு பாதகாப்பு கொடுக்க வேண்டிய காலக் கட்டத்தில் இருக்கிறோம். இவைகளையும்

(முற்பகல் 11-00)

அவர்கள் ஆய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது வறட்சிப் பணியோடு ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் தன்னிறைவுத் திட்டம் என்ற திட்டம் நிறைவேற்றுவதாக நிதியொதுக்கிடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தன்னிறைவுத் திட்டம் நடந்து முடிந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 69 என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 69 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஏதாவது ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு சட்ட மன்றப் பேரவை, மேலவை ஆகிய இரண்டு அவைகளிலும் உள்ள உறுப்பினர்களைக்கொண்ட ஒரு குழுவை அனுப்பி எப்படி அந்த ஒன்றியம் தன்னிறைவு அடைந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால், நான் சொல்கிறேன், அந்த ஒன்றியங்கள் ஒரு நிறைவும் அடையவில்லை. நான் வாழ்வது அகஸ்தீஸ்வரம் என்ற பஞ்சாயத்து யூனியன். அந்த யூனியன் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழே கொண்டு வரப்பட்டு திட்டம் முடிந்தது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு பழைய ரோடுகள் எல்லாம் அப்படியே இருக்கின்றன, தண்ணீர் வசதிகள் இல்லை. உண்மையிலேயே மாற்றங்கள் ஒன்றும் அங்கே நிகழவில்லை. அமைப்பு முறையிலும், செயல் முறையிலும் எந்தவிதமான மாற்றங்களும் இல்லை என்று சொல்கிறேன். நாமே பல திட்டங்களையும் எடுகளிலே எழுதி நம்மை ஏமாற்றிக்கொள்ளாமல், திட்டங்களுக்கு என்று ஒதுக்குகின்ற நிதி முறையாக திட்டங்களுக்குச் செலவழிக்கப்பட்டு நாட்டு மக்களுக்குப் பயன்படும் வழியில் அரசு செயல்பட வேண்டும் என்று கூறி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான இறுதி துணை மதிப்பீடுகள் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை இங்கே வழங்கியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு 1980-81-க்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் பல்வேறு கருத்துக்களை அநிலை எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. நாங்களும் பல்வேறு கருத்துக்களை நிதிநிலை அறிக்கையிலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். மேலும் கருக்கமாக சிலபல கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் பேசும்போது, கருவூலத் துறையிலே இருக்கிற ஊழியர்களின் பிரச்சினைபற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், மூன்று தடவை சென்ற ஆண்டு அவர்கள் வேலை நிறுத்தத்

1991 மார்ச் 25] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

திலே ஈடுபட்டார்கள். அதன் காரணமாக சிலபல நடவடிக்கைகளை சட்டப்படி எடுக்க வேண்டிவந்தது. அங்கே இருக்கிற இயக்குநர் அவர்கள் ஊழியர்கள் என்னென்ன குற்றத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்ற அளவுக்கு திட்டவட்டமாக எடுத்துச் சொன்னாலும்கூட, அதன்மீது என்னென்ன நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்பதை முடிவு செய்ய இருக்கிறோம். பல்வேறு பிரச்சினைகளை விவாதித்து முடிவு செய்வதற்குப் பதிலாக, அவர்களாகவே மறியல் மற்ற போராட்டங்களில் ஈடுபடும்போது சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. சட்டத்தை மீற வேண்டும் என்ற நிலை வரும்போது அதனால் ஏற்படுகின்ற விளைவையும், பலன்களையும் தாங்கிக்கொள்ளும் வலி வோடுதான் செய்ய வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் இருக்கும்போதுதான், சங்கடங்கள் வருகின்றன. சட்டப்படி எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படாமல் சட்டத்தை மீறி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சுட்டிக்காட்டினால், அதை மறுபரிசீலனை செய்து அவற்றை நீக்க நாங்கள் ஆயத்தமாக இருக்கிறோம் என்று கூறுகிறேன். சட்டத்தை மீறுகிறபோது சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மீண்டும் கருணையின் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு மற்றவைகள் எல்லாம் கொடுக்கும்போது, மற்றப்போம், மன்னிப்போம் என்ற நிலை வருகிறது. அப்படிப்பட்ட வகையில், சட்டப்படி நியாயமாக நடந்துகொள்ளும் போது, மன்னிப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் வருகிறது என்ற நிலையைச் சுட்டிக்காட்டினால், அதன்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கலாம். போராட்டங்களும், மறியல்களும், மற்றவைகளும் வேண்டாம், விவாதத்தின் மூலம் தீர்க்கலாம் என்று சொல்லி, அதன் அடிப்படையிலே குறைபாடுகளைப் போக்க நிர்வாக முறையிலே நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று சொன்னோம். ஆனால் விபரீதமாக நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. மீண்டும் அவர்கள் எடுத்துச்சொல்லும் கருத்துக்களின் அடிப்படையிலே நாம் பரிசீலனை செய்து, சட்டத்திற்குப் புறம்பாக இருந்தால், அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்க ஆயத்தமாக இருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதைப் பற்றி முழுவதும் ஆராய்ந்து தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறேன் என்று கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லெட்சுமிகாந்தன் அவர்கள் பள்ளிகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பள்ளிகளில் கூடுதல் எழுத்தாளர்களைப் போட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். கல்வித் துறை அதுபற்றி ஆராய்ந்து செயற்குறிப்புக்களை அனுப்பினால், நிதித் துறை அதுபற்றி ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்கும். எந்தெந்த முறையில் நடைமுறைகள் எல்லாம் நடத்தப் படுகின்றன என்ற விவரத்தை கல்வித் துறை தரவேண்டும் என்று அவர்கள்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1991 மார்ச் 25]

சொல்கிறபோது, விதிமுறை இருந்தும் நிறைவேற்றப்படாவிட்டால், கல்வித் துறை ஷலமாக நிதித் துறைக்கு வரும்போது அவற்றைக் கவனிக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும். பகுதி நேர ஆசிரியர்களை, முழுநேர ஆசிரியர்களாக ஆக்குவது பற்றி Phased programme என்ற முறையில் அவர்களை நாம் எடுக்கிறோம். இந்த ஆண்டு சில பிரிவுகளுக்கு அந்த நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். நிதியாதாரம் பெருகப் பெருக, இந்தத் தன்மைகளை அதிகப்படுத்தலாம். பகுதிநேர ஆசிரியர்களும் எல்லாவிதமான தகுதியும் படைத்தவர்கள். முழுநேரமாக பணியாற்றப்பவர்களுக்கு ஏற்றவாறு தகுதி படைத்தவர்கள். நிதியாதாரத்தைப் பொறுத்து இந்தத் தன்மைகள் எல்லாம் செய்யப்படும்.

இப்போது அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தை எடுத்துக் கொண்டோமானால், அங்கே ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது குறித்து மகிழ்ச்சி. அங்கே இருக்கின்ற பிரச்சினைகளை அவ்வப்போது அரசுக்கு எடுத்துத் தெரிவித்து குறைபாடுகளைப் போக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம் என்று துணைவேந்தர் அவர்களுக்கு அரசு அறிவுறுத்தியிருக்கிறது. உரிய காலத்திலே சரியான கணக்குகள் அவர்களிடமிருந்து வரப்பெறுவதில்லை. அதனால்தான் அகவிலைப் படி மற்றவைகள் எல்லாம் அளிப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அந்தக் கணக்கு விவரங்கள் கிடைக்கப்பெற்றால், அவைகளைப் பார்த்து நாம் பிறகு வழங்க வேண்டியிருக்கிறது. அரசுத் துறைகளைப் பொறுத்தவரையில், அவைகளுக்கு நாம் நேரடியாக வழங்குகிறோம். பல்கலைக் கழகம் என்றால், அவர்களிடமிருந்து கணக்குகள் பற்றிய விவரங்கள் எல்லாம் முறைப்படி வரவேண்டும். எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு துரிதமாக இந்தத் தகவல்கள் வருகின்றனவோ அந்த அளவுக்கு நாம் கொடுக்கலாம். கொடுக்கலாம் என்ற முடிவுக்கு எப்போது வந்துவிட்டோமோ பிறகு அதைக் கொடுப்பதிலே ஆட்சேபணையில்லை. கொடுப்பதிலே காலம் தாழ்த்த வேண்டுமென்ற அவசியமும் இல்லை. அரசு ஊழியர்கள், பள்ளி ஆசிரியர்கள், தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்கள் இவர்களுக்கெல்லாம் வழங்குவது போன்று அதிலே பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களையும் சேர்க்க வாய்ப்பு இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதைப்பற்றிச் சொல்ல வாய்ப்பில்லை. ஆராய்ந்து பார்க்கலாம்.

தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டும் பொறுப்பை இப்போது தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ் விட்டிருக்கிறோம். ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் கையிலே தொடக்கப் பள்ளிக் கல்வி விடப்பட்டிருக்கிறது. தேவைப்பட்ட கட்டிடங்களை உருவாக்கும் பொறுப்பு அவர்களுடையது. தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ் வரும்போது அத்தந்த ஒன்றியத்தினுடைய பகுதிகளிலே

1981 மார்ச் 25] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களைப் போடும்போது, தொடங்கப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டும் திட்டமும் அதன் கீழே வருகிறது. உயர்தலைப் பள்ளிக்குக் கட்டிடம் கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால், நாம் நேரடியாகப் பணம் ஒதுக்கி, கல்வித் துறை கட்டுவதால் தான் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின்கீழ் அது வரவில்லை. அதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற நிதியினுடைய மொத்த அளவிலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் ஒதுக்குகிறார்கள். ஒரு பள்ளிக்கே 6 லட்சம், 7 லட்சம் ரூபாய் என்று தர வேண்டாம் என்றும், அடிப்படை வசதிகள் இருக்கும் அளவுக்கு இரண்டு-மூன்று அறைகளும், தலைமையாசிரியர் அவர்களுக்கும், அந்தப் பள்ளியில் உள்ள மற்ற முக்கியமான பொருட்கள் வைக்க வேண்டிய அறைக்காகவும் மொத்தம் 1½ லட்சம் அல்லது 2 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேற்படாமல் பகிர்ந்து தாரார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஒரே பள்ளிக்கு என்று அதிகத் தொகை தந்தால், மற்ற பள்ளிகளுக்குக் கிடைக்காமல் போய்விடும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் பேருந்துகள் பற்றிச் சொன்னார்கள். முன்பு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இலவசமாகப் போய்வர வாய்ப்பு இருந்தது.

(முற்பகல் 11-10)

அப்போது உறுப்பினர்களுடன் துணைவியரையும் அழைத்துவரும்போது துணைவியருக்கு மட்டும் என்று பயணச்சீட்டு வாங்குகின்ற நிலையால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அவமானமாக இருக்கிறது என்ற ஒரு பிரச்சினை வந்தபோது, துணைவியார் இருக்கட்டும் என்று விட்டோம். துணைவியாருக்குப் பதிலாக யாராவது கூட வந்தால் நல்லது என்ற பிரச்சினை வந்த பிறகு, உறவினர் என்று போடலாமா என்று யோசித்தால், உறவினர் என்றால் அவர் உறவினர்தானா என்பதற்குச் சான்றிதழ் வேண்டும், அவர் உறவினர்தானா என்ற பிரச்சினை வரும். ஆகவே துணைக்குக் கூட ஒருவர் என்று போடுவதே நல்லது. ஆகவே மனைவி என்பதை எடுத்துவிட்டு துணைக்காக ஒருவர் என்று போடலாம். எப்போதுமே மனைவியை அழைத்துக்கொண்டு வர முடியாது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : துணைவியில் உள்ள 'வி' -யை எடுத்துவிட்டால் சரியாகப் போய்விடும். துணையாளர் என்று வந்துவிடும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்த வகையிலே எப்போதுமே துணைவியை அழைத்துக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று சொல்லுவது தவறு, அழைத்துக் கொண்டு வரக்கூடாது என்றும் நினைக்கிறேன். ஆகவே துணையாக வர வேண்டுமென்று, உதவிக்காக ஒருவர் என்று போட

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 மார்ச் 25]

லாமா என்று யோசிக்கலாம். அதுபற்றி யோசித்து பிறகு அரசு முடிவு எடுக்கும். துணையாக ஒருவர் என்றால், துணைவியாகவும் இருக்கலாம், வேறு யாராகவும் இருக்கலாம் என்ற அளவிற்கு வைத்துக்கொள்ளலாம். அது பற்றி அரசு யோசித்துக்கொண்டு வருகிறது. யோசித்து தக்க முடிவு எடுக்கும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் தொலைபேசியைப் பற்றிக் கூறினார்கள். அது உள்ளபடியே கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. தொலைபேசியை எப்படிப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. டிரங்க் கால்கள் எந்த அளவுக்குச் செய்ய வேண்டும், யாருக்குச் செய்ய வேண்டும் என்றும், தனிப்பட்ட முறையிலே செய்யக்கூடாது என்றும் விதிமுறைகள் இருக்கின்றன. அரசாங்க அலுவல் சார்பாகத் தேவைப்படும் போது மட்டும் செய்ய வேண்டும். தொலைபேசி இருக்கிறது என்பதற்காக இரண்டு நிமிடத்திற்கு ஒரு தடவை “சொல்கியமா” என்று கேட்பதற்கு டிரங்க் கால் போட்டால் ஏகப்பட்ட செலவு ஆகும். விதிமுறைகள் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றனவா என்று கவனிக்கப்பட வேண்டும். திரு. தாமோதரன் அவர்கள் கூறியதைப் போன்ற சில நிலைமைகள் இருக்குமானால், அதுபற்றி நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும். ஆடிட்டில் இதை யெல்லாம் கவனிக்கச் சொல்லுகிறோம். குறிப்பிட்ட அலுவலகத்திலே ஏராளமான டிரங்க் கால்கள் ஆகியிருந்தால், ஏன் அந்த அலுவலகத்திலே அந்த அளவிற்கு ஆயிற்று என்பதை அறிந்து அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று ஆடிட்டர்களுக்கு அறிவுறுத்தியிருக்கிறோம். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன கருத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இது குறித்து கனிப்பட்ட முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, திட்டம் இல்லாத செலவினங்கள் கூடியிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். இது பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுதான். கூடுமான வரையில் திட்டத்தின் அடிப்படையில், வளர்ச்சியின் அடிப்படையிலேதான் செலவு செய்ய வேண்டும். ஆனால், எதிர்பாராத வகையிலே அவசியத்தை யொட்டி திட்டம் இல்லாத இனங்களுக்குச் செலவழிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. நிதியமைச்சர் என்ற முறையிலே நான் இதைக் கூடுமான வரையில் கட்டுப்படுத்தலாம். ஆனால், மற்ற துறைகள் கட்டுப்பட மறுக்கின்றன. ஆனாலும்கூட சில சமயங்களில் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய அளவிற்கு அவ்வப் போது கட்டுப்படுத்தி வருகிறது நிதித் துறை நிதியமைச்சர் என்ற முறையிலே இதைக் கொள்கை அளவிலே தான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். திட்டம் அல்லாத இனங்களுக்குச் செய்வதன் மூலமாக அதிகமாகச் செலவாகி நோக்கம் நிறை

1981 மார்ச் 25] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வேறாமல் போகிறது. ஆகவே இதைக் கொள்கை அளவிலே ஏற்றுக் கொண்டு மட்டுப் படுத்த, கட்டுப்படுத்த அரசு முயற்சி செய்யும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

போக்குவரத்து வசதிகளை மாவட்டங்களில் செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை மிக விரைவாகச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதை விரைவாகச் செய்ய வேண்டும் என்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம்.

வறட்சியைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்களும் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்குரிய நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது விவாதத்தின்போது அதுபற்றி விரிவான குறிப்புகளைத் தரலாம் என்று கருதுகிறேன். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் இருக்கும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்று. வறட்சியின் வேகம் எப்படி இருக்கும் என்பதைக் கண்டறிந்து ஆங்காங்கே நடவடிக்கைகளை இப்போதே நாம் எடுக்க வேண்டியிருக்கும். சடுமையான வறட்சி மே. ஜூன் மாதங்களில் ஏற்படுமானால், அதைச் சமாளிக்க என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்று நாம் இப்போதே திட்டமிட வேண்டும். குடிதண்ணீர் இல்லா விட்டால், லாரிகளில் கொண்டு சென்று கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். சில சமயங்களில் பஸ்களில் கூட கொண்டு போய் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கும். கிராமங்களில் தண்ணீர் இல்லாத நிலை இருக்குமானால், எவ்வளவு தொலைவில் இருந்தாலும், தண்ணீரை அரசுத் தரப்பிலே யிருந்து கொண்டு வரக்கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சியாளர்களை இப்போதே அறிவுறுத்தியிருக்கிறோம். அது பற்றிய முழு விவரங்களையும் நிதிநிலை அறிக்கை பொது விவாதத்தின்போது எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

மின்சாரத் துறை பற்றிய கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மானியம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதன் அவசியத்தை அவர்கள் எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். இந்த மானியம் தொடர்ந்து கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த மானியத்தை மின்சார வாரியத்தின் வருவாய்க் கணக்கின் வருவாயாக வைக்கப்படுகிற அளவிற்குக் கொடுக்கிறோம். தொழில் துறையானாலும், விவசாயத் துறையானாலும் மின்சாரம்தான் அடிப்படையாக இருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில், மின்சாரம் பெரும் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. நீர் மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், நூற்றுக்கு நூறு அளவு பெற்று வரு

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1981 மார்ச் 25]

கிறோம். அனால் மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில், இடர்பாடுகள் வருகின்றன. அதுபற்றி இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்புகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. கல்பாக்கம் மின் நிலையம் 1974 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம். இப்போது 1980 முடிந்த 1981 ஆம் ஆண்டும் வந்துவிட்டது. 1982-ல் வரும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது தொடங்கிவிட்டால், நம்முடைய குறைபாடு தீரும். அத்துக்குடியிலும், நெய்வேலியிலும் உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்குவதற்கு நாம் மத்திய அரசைக் கேட்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசு ஒப்புக்கொண்டு நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கத்திலிருந்து நிலக்கரியை எழுப்புவதற்குத் திட்டத்தை வைத்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்டவைகள் வளர வளர மின் தட்டுப்பாடுகள் இல்லாமல் தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சாரத்தைத் தர முடியும். இதையெல்லாம் மனதிலே கொண்டு மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான முயற்சிகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறோம். இப்போது கேரளம் நமக்குத் தேவையான அளவிற்கு மின்சாரத்தைக் கொடுத்து வருகிறது. மின்சாரத் தேவையைக் கருதி கூடுதலாகச் செலவானாலும் பரவாயில்லை என்று வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். சப்ளிடி தர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மாலியமாகத் தந்திருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டங்களைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரலிங்கம் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த ஆண்டு 69 ஒன்றியங்களை நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அடுத்த ஆண்டு 150 ஒன்றியங்களை எடுப்போம். நாம் ஆண்டுதோறும் எவ்வளவுதான் திட்டங்களைப் போட்டாலும், கடைசி மட்டத்திலே இருக்கின்ற ஒன்றியப் பகுதியிலே அதன் பலன்கள் முறையாகச் சேருவதில்லை. நாம் எதிர்பார்க்கிற பலன் கிடைக்கவில்லை என்பதனால்தான் தன்னிறைவுத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து ஒன்பது இனங்களிலாவது தன்னிறைவைப் பெற வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வருகிறோம். அந்த வகையிலே கூடுமான அளவிற்கு நிதியை ஒதுக்கி அதிகாரிகளை ஊக்கப்படுத்தினால்தான், இந்த இனங்களுக்குச் செலவழிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினால்தான், ஒவ்வொரு ஒன்றியமும் ஓரளவுக்காவது வளர்ச்சியைப் பெறும் என்ற நோக்கத்திலேதான் இத்திட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறோம். இதிலே குறைபாடுகள் இருந்தால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் மற்றவர்களும் எடுத்துச் சொல்லலாம். திட்டங்கள் சரியாக நடைபெற வேண்டும் என்பதுதான் அரசின் நோக்கம். 69 ஒன்றியங்களை எடுத்துக்கொண்டதன் காரணமாக மார்ச் 31 ஆம் தேதிக்குள் முடிந்துவிடுகிற மாதிரி இல்லை. சிலபல மாதங்கள் ஆகுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் பரவாயில்லை என்று, என்ன நோக்கத்திற்காக இதைக் கொண்டு வந்தோமோ அந்த நோக்கம் நிறைவேற வேண்டும் என்று

1981 மார்ச் 25] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கூறி, அதன் அடிப்படையிலே மேலும் 150 ஒன்றியங்களை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு ஒன்றியமாக திட்டமிட்டு கவனிக்கிறபோது, ஓரளவுக்காவது வளர முடியும். எந்த ஒன்றியத்திலாவது குறைபாடுகள் இருக்குமானால், அல்லது நிறைவேறாமல் இருக்குமானால், இல்லை நிறைவேறி இருந்தாலும் அரசுக்குத் தகவல் தந்தால், அது பற்றிய நடவடிக்கை எடுக்க அரசு ஆயத்தமாக இருக்கும். உறுப்பினர்கள் சென்று பார்வையிட வசதிகள் இருக்கின்றன என்று கருதுகிறேன். இல்லாவிட்டாலும்கூட சென்று பார்வையிட வசதிகளையும், வாய்ப்புக்களையும் செய்து தர இந்த அரசு ஆயத்தமாக இருக்கும். பி.டி.ஓ.-க்களுடைய ஜீப்புகளைக் கொண்டு தொகுதிகளைச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சென்று பார்த்து நிறைவேற்றம் இருக்கிறது. அதிலே இடர்ப்பாடுகள் இருந்தால், அதைப் போக்க அரசு ஆயத்தமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே குறிப்பிட்ட சில பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னாலும், விரிவான முறையில் 1981-82 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை விவாதத்தின்போது எடுத்துச் சொல்லுகிற வாய்ப்பு ஏற்படும். மீதமுள்ள பல பிரச்சினைகளைப்பற்றி அப்போது எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று கருதி இந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்ததற்காக மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து இந்த இறுதி துணை விவர அறிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாத்தன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, விளக்கம் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள், உறுப்பினர்கள் எழுப்பிய பிரச்சினைகளுக்கும், கோரிக்கைகளுக்கும் மிகத் தெளிவாக, அழகாக விளக்கம் கொடுத்தார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப்பற்றி நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டேன். இப்போது இரண்டாயிரம் ரூபாய் அளவிற்கு இரயில்வே கட்டணக் கூப்பன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. பெரும்பாலான உறுப்பினர்களுக்கு இது போதவில்லை. இதற்கிடையில் மத்திய அரசு இரண்டு முறை இரயில்வே கட்டணங்களை உயர்த்தியிருக்கிறது. ஆகவே மிகப் பெரும்பாலான உறுப்பினர்களுக்குப் போதவில்லை. உத்திரப் பிரதேசத்தில் உள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்த மாநிலத்திற்குள்ளே எத்தனை முறை வேண்டுமானாலும் முதல் வகுப்பில் பயணம் செய்ய உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஒரு சிலை

[திரு. சி. ரா. லெட்சுமிகாந்தன்]

[1981 மார்ச் 25]

(முற்பகல் 11-20)

இல்லை. அதுமட்டுமல்லாமல் அந்த மாநிலத்திலிருந்து வெளி மாநிலத்திற்குப் பயணம் செய்யவேண்டுமென்றால் 3,000 ரூபாய் மதப்புள்ள கூப்பன் கொடுக்கப் படுகிறது. அந்த நல்ல முறையைத் தமிழக அரசும் பின்பற்ற ஆராயுமா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிடுவதைப்போன்று மத்திய அரசு எப்படி நடக்கிறதோ அந்த முறையில் செய்வது அல்லது அதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்துச் செய்வது என்பது முடியாது. மத்திய அரசின் கையிலேயே அந்தப் பொறுப்பு இருப்பதால் அவர்கள் விருப்பப்படி செய்ய முடிகிறது. அந்த மாதிரிதான் நாம் பஸ்ஸிலே போக வழி செய்கிறோம். நாம் பஸ்ஸிலே போய்விட்டு வரலாம் என்று கருதுகிறேன். ரெயில்வே பற்றிச் சொல்கின்ற போது மற்ற மாநிலங்கள் இந்த விஷயத்தில் என்ன முறையைப் பின்பற்றுகின்றன என்று பார்க்க வேண்டும். மற்ற மாநிலங்களிலே இருக்குமானால், அதை உயர்த்துகின்ற முயற்சியிலே ஈடுபடலாம். மற்ற மாநிலங்களில் எந்த அளவுக்குச் செய்கின்றார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். அதுபற்றிக் கோரிக்கைகள் வரும்போது, அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்கலாம். அதைப் பற்றி அரசு ஆராயும் என்று சொல்லக்கொள்கிறேன்.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி :

On a point of information.

பஞ்சாயத்து ஒன்றியப் பகுதிகளைப் பொறுத்த வரையிலே, ஒரு அங்கத்தினர் அங்கேயுள்ள பஞ்சாயத்து அலுவலர்களிடம் அல்லது பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபிசரிடம், சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர் என்ற அளவில் ஜீப் வசதிகள் கேட்டால், கொடுக்கலாம் என்ற உணர்வு இருக்கிறது. அதுபோல மேலவை உறுப்பினர்கள் கேட்கும்போது, அவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்ற அளவில் ஏதோ சிக்கல் இருப்பதுபோல் அதிகாரிகள் தயங்குகின்றார்கள். அந்த மாதிரி குழந்தைகள் ஏற்படுகின்றபோது, மேலவை உறுப்பினர்கள் அதிகாரிகளை வற்புறுத்திக் கேட்கவேண்டிய நிலைமைகள் ஏற்படலாம். ஆகவே சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர், சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர் என்று தெளிவுபடுத்தினால், நல்லது. அதை அதிகாரிகளுக்கு அரசு தெரிவிக்குமா என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு அவரவர்களுக்கு என்று ஒரு தொகுதி அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே அந்தந்தத் தொகுதிக்குள்ளே இருக்கின்ற ஒன்றியத்தில் இருக்கின்ற ஜீப்களை அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ள

1981 மார்ச் 25] டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

லாம் என்ற அளவுக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் மேலவை உறுப்பினர்கள் என்று வருகிறபோது, அவர்களுக்கு என்று ஒரு தனித் தொகுதி இல்லை. இதிலே இப்படிப்பட்ட இடர்பாடுகள் இருந்தால், சங்கடங்கள் இருந்தால் அதைப்பற்றி அரசு ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்கலாம். மாண்புமிகு மேலவை உறுப்பினர்களுக்கும் அந்த மாதிரியான உரிமைகள் உண்டு. அப்படி அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றால், அதைப்பற்றி முடிவு எடுக்கலாம்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் தலைமை)

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, I rise on a point of clarification. Regarding Railway coupons, there is another difficulty which is experienced by the Members. Supposing we purchase a First-class ticket and then cancel the journey, we lose the coupon and we lose the journey also. If, due to urgency, we make such cancellations three or four times, neither are we reimbursed the amount nor are the coupons returned to us. I would request the Government to look into this matter also because, in such cases, the advantage of the coupon goes entirely to the Government of India and not either to the Member or to the Government of Tamil Nadu.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்தப் பிரச்சினை மத்திய அரசாங்கத்தினால் முடிவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. கேன்சல் பண்ணிவிட்டால், இப்போது அந்தப் பணம் போய்விடுகிறது. அந்தப் பணம் திரும்ப வருவதாக இருந்தால், இவர்கள் இஷ்டப்படி போட்டு, இஷ்டப்படி 'கேன்சல்' பண்ணுவதாக இருந்தால், என்ன பண்ணுவது என்று கேட்கிறார்கள். அதிலே ஒரு பிரச்சினை வருகிறது. மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறுவதுபோல், அதாவது நாம் டிக்கட் வாங்கிவிட்டு திரும்ப வாங்கினால், ஓரளவுக்குக் கழித்துவிட்டு மீதியைத் தருவது என்ற நிலைமை வருவது பற்றி ஏதாவது யோசிக்கலாம் அல்லது முழுவதையும் தரத்தான் வேண்டுமென்று மறுபடியும் வற்புறுத்திப் பார்ப்போம். அவர்கள் என்ன சொல்கின்றார்கள் என்பதைப் பார்க்கு அதற்குப் பிறகு முடிவு எடுக்கலாம்.

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, the problem is this. Normally, when a person gets a Railway ticket cancelled, he is entitled to get back cash. But, in the case of cancellation of a ticket obtained by a Member against a coupon, the Member is not entitled to the benefit. If the Member is not entitled to the benefit, at least the State Government should be entitled to that benefit. But, now, it is not so and ultimately the benefit goes

302 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த இறுதி துணை
விவர அறிக்கையின் மீது வவாதம்

1981 மார்ச் 26]

only to the Government of India. If I cancel a ticket, its value of Rs. 130 or Rs. 140 accrues only to the Government of India for no purpose.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்தப் பிரச்சினைபற்றி நாம் ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்கலாம். இதைப்பற்றி யோசிக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. மாணிக்கம் : இது ஏற்கெனவே உள்ள பிரச்சினைதான். கடிதங்கள் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அவைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் எழுதியிருக்கிறேன். இப்போது 'கேன்சல்' பண்ணி அலுவலகத்தில் கொடுத்துவிடுகிறோம். 10 பர்சென்ட் 'டிடக்ட்' ஆகிவிடுகிறது. அது கவர்ன்மென்ட்ஸ் அக்கவுண்டில் 'ரெமிட்' ஆகிவிடும். Government gains, we lose. என்பது போல இருக்கிறது. நாங்கள் இழக்கிறோம், அரசுக்கு அது கிடைக்கிறது. அந்தப் பணத்தை ரெயில்வேயில் ரெகவர் செய்கிறார்கள். அந்த-10 பர்சென்ட்டை நாம் இழந்துவிடலாம். இப்போது நாங்கள் கேட்பது, எதை அரசு ரெகவர் பண்ணுகிறதோ அப்படி ரெகவர் பண்ணுவதை கம்ப்ளெட் செய்து பண்ணுவது பற்றி அரசு யோசிக்க வேண்டும். இதுதான் ஸ்தூலமான பிரச்சினை. அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதைப் பற்றித்தான் நான் கலந்தாலோசித்து இருக்கின்ற நிலைமைகளுக்கு ஏற்றாற்போல் ஒரு முடிவு எடுக்கலாம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : துணை மானியத்திலே இவ்வளவு கேள்விகள் இருக்கின்றனவா?

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : தலைவர் அவர்களே, கருஜலத்திலே உள்ள பிரச்சினையைப்பற்றிப் பரிசீலிப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதற்கு நன்றி. இதிலே ஒரு விஷயம் சட்ட ரீதியாக நடவடிக்கை என்று சொல்கிறார்கள். வேலூரிலே உள்ள 28 பேர்கள் மீது வழக்கு இருப்பதன் காரணமாக, அவர்கள் 'சஸ்பென்ட்' செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அந்த வழக்கில் விடுதலை பெற்றிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகும் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அது நியாயம் அல்ல என்று இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக விண்ணப்பங்கள்கூட அரசு முன்னால் இருக்கின்றன. எந்த வழக்குக்காக அவர்கள் 'சஸ்பென்ட்' செய்யப்பட்டார்களோ அந்த வழக்கில்

1981 மார்ச் 25]

முடிவு பெற்று அதிலே விடுதலை பெற்றுவிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகும் 2 மாத காலமாக அவர்களுக்கு வேலை தரப்படாமல், அவர்கள் வெளியிலே இருக்கிறார்கள். இது விஷயத்தில் அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்த வழக்கு போட்டதற்காக இதைக் கேட்கிறார்களா அல்லது வேறு ஒன்றுக்காகவா என்பது பிரச்சினையைப் பொறுத்திருக்கிறது. ஆகவே அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்கலாம் என்று சொன்னேன். வழக்கைப் பொறுத்து என்று சொன்னேன். வழக்கைப் பொறுத்து என்று சொன்னால், மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வது சரி எனலாம். அது வழக்கு அல்லாத ஒன்றுக்காகத் தான் என்று சொன்னால், அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

6. 1981-82 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை மீது பொது விவாதம்—
தொடர்ச்சி.

திரு. நீலநாராயணன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே; 1981-82 ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது இங்கே என் கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை நான் இங்கே ஆரம்பிக்கிறேன். இன்றையதினம் இந்த அவையிலே நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களாலே சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கின்ற இந்த பட்ஜெட், பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்ற அளவிலேதான் இருக்கிறது. 9.57 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை ஏற்படலாம் என்று இன்றையதினம் இங்கே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதே மாமன்றத்திலே 1980-81 பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிக்கின்றபோது 15.39 கோடி ரூபாய் உபரி பட்ஜெட் என்ற நிலைமையிலே சென்ற ஆண்டு நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்தார்கள். அப்போது அந்த பட்ஜெட்டைப் பாராட்டி வரவேற்று ஆளும் கட்சியின் சார்பிலே பல உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அது நம்முடைய குறிப்பேடுகளிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதே பட்ஜெட் திருத்த மதிப்பீடு என்று வருகிறபோது 11.47 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை என்று இதே மாமன்றத்திலே வைக்கப் பட்டது. எதற்கு இதை நான் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்று சொன்னால், 15.39 கோடி ரூபாய் உபரி பட்ஜெட் என்ற நிலைமையிலே இருந்த பட்ஜெட் 11.47 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக மாறுகிறது என்று சொன்னால், இன்றையதினம் 9.57 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறையாக இருக்கிற

[திரு. நீலநாராயணன்]

[1981 மார்ச் 25]

இந்த பட்ஜெட் எதிர்காலத்திலே எந்த அளவுக்குப் பற்றாக்குறையை ஜீரணிக்கப் போகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அந்த அடிப்படையிலேதான் இந்த நிலைமைகளை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே, இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டை ஆரம்பிக்கின்றபோது

‘பிணியின்மை செல்வம் விளைவு இன்பம் ஏமம்

அணி என்ப நாட்டிற்கு இவ்வைந்து’

என்ற அரிய குறளை எடுத்து வைத்து தன்னுடைய பேச்சை இங்கே தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். குறளோடு பட்ஜெட் உரையை ஆரம்பிப்பதை இன்றைய தினம் இந்த அரசினுடைய முறையாகக் கைக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கக்கூடிய ஒன்றுதான். என்றாலும் எந்த அளவுக்கு குறளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்துத்தான் அதற்கு வரவேற்பு இருக்க முடியும் என்பதை நான்

(முற்பகல் 11-30)

இந்த மன்றத்திலே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். “பிணியின்மை, செல்வம், விளைவு, இன்பம், ஏமம்” இந்த ஐந்தும் நாட்டுக்கு அழகு என்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பொருள் கூறுகின்றபோதும், தெளிவாகவே நம்முடைய நிதி அமைச்சரவர்கள் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நேயில்லாதிருத்தல், செல்வச் செழிப்பு, விளைபொருள் வளம், இன்ப லாழவு, நல்ல காவல் ஆகிய ஐந்தும் ஒரு நாட்டிற்கு அழகு என்று கூறுவார்கள் என்பதுதான் வள்ளுவப் பெருமான் உரைத்தும் கருத்தாகும். அப்படிப்பட்ட அழகு தமிழ் நாட்டிற்கு என்றும் தொடர்ந்து நின்று நிலவ வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, ஆட்சி புரிந்து வரும் தமிழக அரசின் சார்பாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வைக்கிறேன் என்று முதன் முதலிலே சொல்லி, அறிக்கையை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இப்படி 5 அழகுகள் இந்த ஆட்சிக் காலத்திலே தமிழகத்திலே இருப்பதாகவும், அது தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டுமென்று நோக்கத்தோடு இந்த அரசு பாடுபட்டுக்கொண்டிருப்பதாகவும் பொருள் தொக்கி நிற்கும் அளவிற்கு இன்றையதினம் இந்தக் குறளை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதலிலே பிணியின்மையைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் பிணியின்மை எப்படி இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அரசு எத்தகைய முறைகளைக் கையாண்டு கொண்டிருக்கிறதென்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். சமீப காலமாக இளம் பிள்ளை வாதம், யானைக்கால் நோய்,

1981 மார்ச் 25]

[திரு. நீலநாராயணன்]

முனைக் காய்ச்சல் போன்ற நோய்களால் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற பெரும்பாலான சிறார்கள் பாதிக்கப்படுவது குறித்து இந்தச் சட்டமன்றத்திலிருந்து நாடாளுமன்றம் வரையிலே வேகமாகப் பேசப்பட்டதை நாடு அறியும். அது மட்டுமல்ல. இதே சட்டமன்றத்தில் நம்முடைய நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்கள் ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தின்மீது பேசும்போது—மார்ச் 5 ஆம் தேதி என்று கருதுகிறேன்—ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். இளம்பிள்ளை வாத நோயின் காரணமாக ஏறக்குறைய ஒரு வருடத்திலே 600 பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும், ஜனவரி மாதத்திலே 152 பேர்களும், பிப்ரவரி மாதத்திலே 192 பேர்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும், அவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டதென்றும், அவர்களிலே 40 பேர்கள் இறந்துவிட்டார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். ஏறக்குறைய 11 சதவிகிதம் குழந்தைகள் இறந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் இங்கே பதிலாக எடுத்து வைத்தார்கள். இதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பிணியின்மை இந்த நாட்டிலே எந்த அளவிற்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது, அதற்குரிய பரிகாரம் தேடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்கள் அவையிலே 2 மாதங்களுக்குரிய புள்ளி விவரங்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இது பிணியின்மையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நாட்டிலுள்ள நிலைமை என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, செல்வம். செல்வத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்போது செல்வச் செழிப்பு என்று தெளிவாகவே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆறாவது 5 ஆண்டுத் திட்டம் குறித்து இந்த அரசு வெளியிட்டிருக்கிற குறிப்பேட்டிலே மிகத் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதில் இந்தியாவிலும் 48.44 சதவிகிதத்தினர் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்திலே தமிழ் நாட்டிலே வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே வாழும் மக்களின் எண்ணிக்கை 52.12 சதவிகிதமென்று சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இது எப்படி செல்வச் செழிப்பிற்கு எடுத்துக் காட்டாக அமையுமென்று அறிய விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமையைத் தமிழ் நாடு அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்டதற்குப் பிறகு, வள்ளுவரைச் சாட்சிக்கு அழைக்கிறார்கள், குறளைக் கூறுகிறார்கள். இந்த நாட்டிலே செல்வச் செழிப்பு திருப்திகரமாக இருக்கிறதென்று கூறுகிறார்கள். தமிழை எந்த அளவிற்குப் பயன்படுத்துகிறார்களென்பதை நினைவு கூர வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இவற்றைச் சுட்டிக் காட்டுகிறேன்.

அடுத்து, விளை பொருள். முதல் பக்கத்திலே, விளை பொருள் திருப்திகரமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு வள்ளுவரை சாட்சிக்கு அழைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் 5 ஆம் பக்கத்தில், பருவ மழை பொய்த்து

[திரு. நீலநாராயணன்]

[1981 மார்ச் 25]

விட்டதன் காரணமாக உணவு தானிய உற்பத்தி இம்மாநிலத்தில் இறங்கு முகமாக இருக்கக்கூடும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏறட்சி ஆங்காங்கே உதயமாகிவிட்டதென்று மூன்றாம் பக்கத்தில் முகாரி பாடியிருக்கிறார்கள். முதல் பக்கத்தில் திருப்திகரமாக இருக்கிறதென்று மோகனம் பாடுகிறார்கள், மூன்றாம் பக்கத்தில் முகாரி பாடுகிறார்கள், பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது, ஏறட்சி நிலவிக் கொண்டிருக்கிறதென்று. அவர்களே இதை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களென்று சொல்லும்போது, குறளை எதற்காக இங்கே பயன்படுத்த வேண்டும்? என்னுடைய குறைகள் எல்லாம், இவைகள் இல்லை என்று சொல்லவில்லை, குறளை எடுத்து வைத்து, அதற்கு அர்த்தமும் கூறி, வள்ளுவரை சாட்சியாக அழைத்திருக்கிறார்களே என்பது தான். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் நாட்டில் இருக்கும்போது, இத்தகைய நிலைமைகளை ஏன் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, தெரியவில்லை என்ற ஐயப்பாட்டின் அடிப்படையிலேதான் கேட்கிறேன்.

அடுத்து, இப்பத்தைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். எல்லாம் திருப்திகரமாக இங்கே இருந்துகொண்டிருப்பதாக குறள் மூலமாக நிதியமைச்சரவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதல் மூன்றாம் இல்லை. பினியின்மை உருவாக்கப்படவில்லை; செல்வச் செழிப்பு இல்லை. அரசே புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறது. இவைகளைப் போலவே விளைவு இல்லை. அரசே இதற்குப் புள்ளி விவரங்களைச் சொல்லியிருக்கிறது. இந்த மூன்றாம் இல்லாதபோது இன்பம் என்கே இருக்க முடியும்? ஆனால் நிதி அமைச்சரவர்கள் குறளைச் சாட்சிக்கு அழைத்து, இன்பம் இந்த நாட்டிலே மண்டிக் கிடக்கிறதென்று சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தாற்போல், ஏமம்—நல்ல காவல் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களிடமிருந்து நல்லதொரு திருக்குறள் சொற்பொழிவைக் கேட்கிறேன். மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. இதுவரை இப்படி அவர் பேசி தான் கேட்டதில்லை.

திரு. நீலநாராயணன் : அடுத்து, ஏமம், நல்ல காவலைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, திருப்திகரமான நிலைமை நிலவுவதாக நிதியமைச்சரவர்கள் இங்கே வள்ளுவரை சாட்சிக்கு அழைத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். எந்த அளவிற்கு நல்ல காவல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நாட்டு நடப்பு களிலிருந்து பார்க்கும்போது, நமக்கு நல்லமுறையிலே தெரியும். நாளொரு மேனியும், பொழுதுதொரு வண்ணமும் என்று கூறுவார்கள். அந்தப் பழமொழியை மாற்றி, நாளொரு கொலையும், பொழுதொரு கொள்ளையும்

1981 மார்ச் 25]

[திரு. தீலநாராயணன்]

என்று கூறுகிற அளவிற்கு, இன்றையதினம் இந்த ஆட்சி இந்த நாட்டிலே நடை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் மிகையல்ல. அந்த அளவிற்கு இந்த நாட்டிலுள்ள காவல் துறை செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. காவல் துறையில் குறுக்கீடு என்று சொல்வதைவிட அதில் தலையிடும் ஆளும் கட்சியின் நிலைமைகள் அதிகமாகிவிட்டதென்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தாம்பரம் பக்கத்திலே சானடோரியத்திலே அஜந்தா சிட்டுக் கம்பெனி என்று இருக்கிறது. பத்திரிகையிலே வந்த செய்திதான். அங்கே ஏறக்குறைய மூன்று லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள எவ்ளில்வர் பாத்திரங்கள், ரேடி யோக்கள், டெலிவிஷன்கள், இன்னும் பல சாமான்கள்—தவணை முறையில் கொடுக்கும் சாமான்கள்—கொள்ளை அடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 19 ஆம் தேதி காலையிலே அந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்றதாகப் பத்திரிகையிலே வருகிறது. இது குறித்து குரோம்பேட்டை போலீஸ் நிலையத்திலே புகார் கொடுக்கப்படுகிறது. பல்லாவரம் சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர் பாண்டியன் அவர்களும், ஊரை இன்ஸ்பெக்டர் ராஜகுரு அவர்களும் புலன் விசாரணை செய்ய அங்கே செல்லுகிறார்கள். அங்கே சுற்றி இருக்கும் குடிசைப் பகுதி களிலே அவர்கள் பரிசோதனை நடத்தினார்கள். களவாடப்பட்ட பொருள் களில், கொள்ளை அடிக்கப்பட்ட பொருள்களில் பெரும்பாலானவை, ஏறக் குறைய 2-1/2 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருள்கள், அந்தக் குடிசைகளி லிருந்து கைப்பற்றப்பட்டிருக்கின்றன. குப்பைத் தொட்டிகளிலிருந்து கைப்பற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் தொடர்பாக 37 பேர்கள் கைது செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கைது செய்து, வழங்குப் போட்டிருக்கி றார்கள். என்ன வழக்கு? எந்த செக்ஷன்களின்கீழ்? ஐ.பி.சி. 457 ஐ.பி.சி. 380, ஐ.பி.சி. 34 செக்ஷன்களின் கீழ் வழக்கு போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வழக்கு மறுநாள் பூந்தமல்லி கோர்ட்டுக்கு வருகிறது. 37 பேர்களும் அங்கே ஆஜர் படுத்தப்படுகிறார்கள். பிற்பகல் 3-30 மணிக்கு அழைத்து வரப்படுகிறார்கள். 4 மணிக்கு நிதிபதி அவர்கள் தீர்ப்பு வழங்குகிறார்கள். நான் ஏற்கெனவே செக்ஷன்களைக் குறிப்பிட்டேன். வழக்கறிஞர்கள் பல பேர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியும். ஐ.பி.சி. 457, ஐ.பி.சி. 380 இரண்டும் 'நான்-பெய்லபிள் அபன்ஸ்'. அங்கே கொண்டுவரப் பட்ட குற்றவாளிகள் மன்னிக்கப்பட்டு, விடுதலை செய்யப்பட்டதாகத் தீர்ப்பு

(முற்பகல் 11-40)

வழங்கப்படுகிறது. 3-30 மணிக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட குற்றவாளிகளை 4 மணிக்கு மன்னித்து தீர்ப்பு வழங்கி விடுதலை செய்து விட்டதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது. அப்படி தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இந்த நாட்டிலே சட்டம் பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறதா? போலீஸ் எந்த அளவு

[திரு. நீலநாராயணன்]

[1981 மார்ச் 25]

தன்னுடைய கடமையை இன்றையதினம் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை யெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறளை மேற்கோள் காட்டி, ஏமத்தைச் சுட்டிக்காட்டி பட்ஜெட் உரையை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு குற்றங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள், கையும் மெய்யுமாகப் பிடிப்பட்டிருக்கிறார்கள், அனால் அவர்களை 1½ மணி நேரத்தில் மன்னித்து விடுதலை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காகத் தான் நான் இதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். அதேநேரத்தில் இங்கே வீற்றிருக்க வேண்டிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிதாபதி அவர்களும், எங்களுடைய கட்சியின் துணைப் பொதுச் செயலாளர் திரு. மனோகரன் அவர்களும் தடையை மீறி ஊர்வலம் சென்றதற்காக, கைலாசம் விசாரணைக் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்ட ஆணையை எரித்ததற்காக அரசியல் காரணங்களுக்காகக் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் அவர்கள் சிறையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அவர்களைக் கைது செய்தது பற்றியோ, சிறையில் வைத்தது பற்றியோ குறை சொல்லவில்லை. கைது செய்யப்படுவார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். இந்த அரசு அப்படிச் செய்யும் என்பதை எதிர்பார்த்துத்தான் அந்தக் காரியத்தில் நாங்கள் ஈடு பட்டோம். அதுபற்றி நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. ஆனால், விசாரிக்காமலேயே முதலில் ஒரு 15 நாள், அதற்கு அப்புறம் 15 நாள், அதற்கு அப்புறம் ஒரு வாரம் என்று கூட்டிக்கொண்டே போகிறார்கள். என்ன காரணம்? எவ்வளவு பெரிய குற்றச்சாட்டு அந்த 37 பேர்மீது. ஆனால் அரை மணி நேரத்தில் மன்னித்து விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் கையும் மெய்யுமாகப் பிடிப்பட்டவர்களை இவ்வாறு செய்திருக்கிறார்கள். அதைத் தான் நான் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன். இதையெல்லாம் கேட்பார் இல்லையா? கேள்வி இல்லையா? கேட்கத்தான் மாட்டார்களா? கேட்டால் தவறா? எந்த அளவுக்கு இந்த நாட்டிலே இன்றையதினம் காவல் துறை செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு. நேற்றையதினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேப்பியார் அவர்கள் கூட இங்கே ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய அறையிலே நடைபெற்ற சில நிலைமைகளைப்பற்றி நேற்று இங்கே பேசினார்கள். அவர் இந்த மாநிலத்தினுடைய முதலமைச்சர் மட்டுமல்ல, போலீஸ் அமைச்சரும் கூட. அவருடைய அறையிலேயே இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி என்றால், இந்த நாட்டிலே போலீஸ் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறது? நல்ல ஏமத்தை குறள் வாயிலாக மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பட்ஜெட்டிலே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதேசமயத்தில் இன்றையதினம் மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் இங்கே ஸ்ரீ ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்கள். அதிலே அவர்கள் எங்கள் கட்சித் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களது இல்லத்தில் நடைபெற்ற

1981 மார்ச் 25]

[திரு. நீலநாராயணன்]

கல்வரம்பற்றி, வீடு தாக்கப்பட்டது குறித்து சுட்டிக்காட்டினார்கள். இப்படிப் பட்ட நிலவரங்கள் இன்றைக்கு நாட்டிலே இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் யார் காரணம்? இதற்கெல்லாம் பரிகாரம் காணாமல் காவல் துறை என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறது? இவ்வளவு அலங்கோலங்களையும் நாட்டிலே வைத்துக்கொண்டு அதே சமயத்திலே இந்த நாட்டிலே நல்ல ஏமம் நிலவுகிறது என்று பட்ஜெட்டிலே மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினால், அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா? தயவுசெய்து குறையைச் சாட்சி யத்துக்கு அழைப்பதை விட்டுவிட வேண்டும். நாட்டு மக்களுக்கு உண்மையைச் சொல்ல வேண்டும். இதுவரை அதற்காகத்தான் இந்தப் பிடிக்கையைப் போட்டேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வெறும் பிடிக்கையானா? (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தவறான செயல்களைப் புரிந்தவர்களைக் கைது செய்து விட்டு உடனேயே விட்டுவிட்டார்கள் என்கிற குற்றச்சாட்டை இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நீலநாராயணன் சொன்னார். அவர்கள்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கிற முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நேற்றுக் கடையைத் தாக்க முற்பட்டார்கள் என்ற நிலையில் அதைப் பரிசோதனை செய்து பறிமுதல் செய்ததெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியும். காரணம் அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக அரசியலில் இருப்பவர்கள். அதெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு நினைவில் இருக்கும். அதே நேரத்தில் இந்த அரசு அப்படிப் பட்ட தவறுகளைச் செய்கின்ற அதிகாரிகளுக்கு உடந்தையாக எப்போதும் இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது தயவுசெய்து ஆதாரங்களோடு பேச வேண்டும். உண்மையைப் பேச வேண்டும் என்பதையும் நங்கள் கட்சிக்கு வலுஜூட்ட வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு பகுதியை மட்டும் படித்து விட்டு மற்றொரு பகுதியைப் படிக்காமல் இருக்கக்கூடாது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நீலநாராயணன் : இன்றையதினம் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டிய தாம்பரம் நிகழ்ச்சிக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் அளித்திருக்கிறார்கள். அது நான் சொன்னதை மேலும் உறுதிப்படுத்துவதாக இருக்கிறது. இன்று காலையில் கூட நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். யாரோ புகார் கொடுத்து கடைக்காரரைக் கைது செய்திருப்பதாகப் பத்திரிகையில் வந்தது. ஆனால் கைது செய்யக் காரணம் . . .

[1981 மார்ச் 20]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : கைது செய்ததற்கு என்ன காரணம் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளட்டும் என்பதற்காக நான் சொல்கிறேன். ஒரு சீட்டுக் கம்பெனியில் மக்கள் பணம் கட்டினார்கள். அவர்கள் நம்பினார்கள். ஏதோ அந்தக் கடையால் ஏமாற்றப்படுவோம் என்று அஞ்சிய காரணத்தால், தங்கள் பொருள்களைக் காப்பாற்றுகிற முறையில் முயற்சி செய்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. சட்டமன்றத்திலே நாம் சில அடிப்படை உண்மைகளைத் தெரிந்தவர்கள் என்பதோடு மட்டுமல்ல எந்தச் சூழ்நிலைகளில் அவைகளை வெளியிட வேண்டும் என்பதையும் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். பணம், கட்டியவர்கள் ஏமாற்றப்படுவதாக இருந்தாலும்கூட, சட்டப்படி அவர்களுக் காக நடவடிக்கை எடுக்க நாம் வாய்ப்பு தர வேண்டும் அவர்களே நீதிபதியும், போலீசும் செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கைகளில் இறங்கிவிட்டால், நாட்டில் அமைதி இருக்காது. அதோடு கூட்டத்தில் நிற்கின்ற அத்தனை பேரும் பணம் கட்டியவர்கள்தான் என்கின்ற கேள்வியும் எழுகிறது. எனவே அப்படிப்பட்ட வர்கள் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்வதைத் தடுக்கவும், எட்ட ஒழுங்கைக் காப் பாற்றவும், கடையில் இருக்கின்ற பொருள்கள், சொத்துக்கள், ஆதாரங்கள் இவைகளை எல்லாம் காப்பாற்றவும் அவர்களைக் கைது செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எண்ணம் எதுவாக இருந்தாலும், வன்முறையில் ஈடுபடுபவர்களை, கொள்ளையடிப்பவர்களை, திருட்டு நடத்துப வர்களை, தாக்குதலில் ஈடுபடுபவர்களை, கடமையைச் செய்யவிடாமல் தடுப் பவர்களை, ஆபத்தை உண்டாக்குபவர்களை எல்லாம் இந்த அரசு பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் உணர வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. நீலநாராயணன் : கடை உரிமையாளர் கைது செய்யப்பட்டது குறித்து எனக்குக் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. அவர் கைது செய்யப்படலாம். ஆனால் நான் இந்த விஷயத்திற்குள் போகவே இல்லை. 37 பேர் திருமதித், கொள்ளையடித்தல் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டதால், செக்ஷன் 457 மற்றும் 380-ன் கீழ் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அவர்கள் அரை மணி நேரத்திற் குள்ளாக மன்னித்து விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்பதைத்தான் நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடமிருந்துத் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எதற்காக இத்தகைய ஒரு நிலை ஏற்பட்டது? ஆனால் இதே சட்டங்கள் மற்ற இடங்களுக்கு. . .

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் திரும்பவும் சொல் கிறேன். மன்னித்து விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள் என்று சொன்னால், தவறு செய்த அத்தனை பேரும் விடுதலை செய்யப்படவில்லை. பிரச்சினை தீர வேண்டுமென்பதற்காகவும், பெரிய போராட்டமாக எழுந்துவிடக் கூடாது

1981 மார்ச் 25] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்பதற்காகவும் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்) எப்படி இருந்தபோதிலும் குற்றம் செய்தவர்களை விட்டுவிடக் கூடிய நிலைமையில் இந்த அரசு இல்லை. நிச்சயமாகக் குற்றவாளிகள் தண்டனையை அடைவார்கள்.

திரு. நீலநாராயணன் : நிச்சயமாகக் குற்றவாளிகள் தண்டனையைப் பெறுவார்கள் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், கைது செய்யப்பட்டவர்கள் மனனிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள் என்று பத்திரிகையில் வந்தது. அப்படிச் செய்ததைத்தான் நான் இங்கே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பத்திரிகையில் வந்தது செய்திகளை வைத்துக்கொண்டு நாம் விவாதிக்கக்கூடிய விஷயம் இரத்தம் ஆதாரத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் விரும்பினால், வாய்ப்புக் கிடைக்கும்போது அவ்விஷயத்தைச் சம்பந்தமாகக் களம் ஒத்துழைக்கிறோம்.

திரு. நீலநாராயணன் : என்னைப்பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். தவறு எடுத்திருப்பதில் யையும் தந்துவிடக் கூடாது என்பதில் நான் எச்சரிக்கையாக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்பு மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் நாட்டு நிலையைப்பற்றித் தகவியருக்கக்கூடிய வார்த்தைகளை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அகில இந்திய அளவில் ஏற்பட்டுள்ள இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலைவாசி உயர்வும், பண வீக்கமும், பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய பொருள்களின் பற்றாக்குறையும் தமிழ் நாட்டைப் பெருமளவுக்குப் பாதித்துள்ளன. அதோடு கூட, போதுமான மழையின்மையின் காரணமாகத் தமிழகத்தின் பல குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் ஏற்பட்டுள்ள கொடிய வறட்சிநிலை, மக்களுக்குப் பலவேறு வகைகளில் பெரும் அவதிகளைத் தந்திருக்கிறது. மாநில அரசு தனக்குக் கிடைத்துள்ள—கட்டிப் பாட்டிற்கு உட்பட்ட—உரிமைகளையும், அதிகாரங்களையும், வாய்ப்புகளையும், வசதிகளையும், நிதி ஆதாரங்களையும் மட்டுமே வைத்துக்கொண்டு, ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்புகளை இயன்ற வரையில் சமாளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பாதிப்பு நிலைமைகளைச் சமாளிக்க வேண்டிய நிலை சமீபகாலமாகவும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க தோரும் பேர்தும்பாற்றில் அரசிற்குக் கணிசமான அளவிற்குக் கூடுதலான நிதி ஆதாரங்கள் தேவையாகின்றன” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மை ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. நீலநாராயணன்]

[1981 மார்ச் 23]

(முற்பகல் 11-50)

இன்றைய கூட்டாட்சி அமைப்பு முறையில் மாநிலங்களின் அதிகாரங்களும், நிதியாதாரங்களும் மிகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருப்பதால், மாநில அரசுகள் மத்திய அரசின் உதவியைப் பெருமளவிற்கு அவ்வப்போது எதிர்நோக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றது. அதற்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய பேச்சை துணைக்கு அழைத்துக் கொண்டு இறுதியாக முடிக்கிறார்கள். அதற்குத் தேவையான நிதி ஆதாரங்களை அளிக்க மத்திய அரசு முன்வர வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை இந்த வாய்ப்பில் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களைத் துணைக்கு அழைத்து மாநிலங்களவையில் மாநிலங்களுக்கு அதிகாரம் எந்த அளவுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை, கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வலியுறுத்திக் கூறினார்களோ அந்தக் கருத்தை இதிலே இணைத்து, மிகுந்த வலிவோடு ஒரு குற்றச்சாட்டு போல இன்றையதினம் இங்கே எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். நான் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். ஆனால் எனக்கு இருக்கிற ஆதங்கம் எல்லாம், இதே அரசு, இதே நிதியமைச்சர் 1980-81 ஆம் ஆண்டிலும் இதைப்போன்ற நிலைமைகளைத்தான் இந்த மன்றத்திற்குச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். ஆனால், அதிலே பிரயோகிக்கப்பட்ட வாசகங்கள், சொல்லப்பட்ட முறைகள் எப்படிப்பட்டவை என்பதை அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். “இன்றைய நிலையில் இந்தியா முழுவதும் நிலவி வருகின்ற நெருக்கடியான பொருளாதார நிலை தமிழகத்தையும் தாக்கியிருக்கிறது. அனைத்திந்திய பொருளாதாரத்தில் பணவிக்க சக்திகள் வலிவுடன் தலைதூக்கியிருக்கின்றன. விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும், வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்க வேண்டும், உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும், வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்க வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசு மிகுந்த அக்கறை கொண்டுள்ளது. இவற்றிற்கான நிதி நிர்வாகக் கொள்கைகளையும் வரி விதிப்புக் கொள்கைகளையும் வகுக்க அதிகாரம் பெரிதும் மத்திய அரசிடம் உள்ளது. தேசியப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளைச் செம்மைப்படுத்தி, மாநில அரசுகளுக்கு வலுவூட்டிட மத்திய அரசு மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளுக்கு இந்த அரசு முழு ஒத்துழைப்பையும், ஆதரவையும் நல்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.” இது சென்ற ஆண்டு படிக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையிலே நாட்டு நிலையைப்பற்றி மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டிய உரை. இரண்டிலும் இருக்கின்ற சுருதி பேதத்தை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டுகிறேன். என்ன பேதம்? ‘நாங்கள் ஒத்துழைக்கிறோம்’ என்று முடித்திருக்கிறார்கள் சென்ற ஆண்டு. இந்த ஆண்டு குற்றச்சாட்டாகக் கூறியிருக்கிறார்கள், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய

1981 மார்ச் 25]

[திரு. நிலநாராயணன்]

பேச்சைத் துணைக்கு அழைத்திருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு அறிக்கைகளுக்கும் இடையிலே நிலை என்ன? நேற்றையதினம் இங்கே விவாதம் நடைபெற்றதே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சில சலசலப்பு ஏற்பட்டதே, அந்தக் கமிஷன் விவகாரம் தானா என்று என்னாலே எண்ணிப்பார்க்க முடியவில்லை. எதற்காக இந்த மாற்றம்? ஒரு கருத்தைச் சொன்னால், தெளிவாக ஒரே நிலையிலே நின்றுருக்க வேண்டும். நேற்றையதினம் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேப்பியார் அவர்கள் மிகவும் அழகாக, தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். ‘நாங்கள் யார் தெரியுமா மாநில சுயாட்சிக்காக உயிரையும் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருப்பவர்கள். அதற்காக உங்களோடு போராட்டம் நடத்தியவர்கள். உங்களுடைய தலைமையிலே நடைபெற்ற மாநில சுயாட்சி உள்வலத்திலே கலந்துகொண்டவர்கள், மாநாட்டிலே கலந்துகொண்டவர்கள், உங்களுக்கு அந்த எண்ணம் இருக்கக்கூடாது? இந்த அளவுக்கு மாநில சுயாட்சியை—அந்தத் தத்துவத்தை—விட்டுக்கொடுத்து ஒரு கமிஷன் அமைக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் கேட்டிருக்கிறீர்களே’ என்ற பொருள்படத் தக்க அளவுக்கு—அதே வார்த்தைகள் அல்ல—என்ற பொருள்படத் தக்க அளவுக்கு என்னையும் இணைத்துக்கொண்டு பேசினார்கள். மாநில சுயாட்சி பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு அந்த அக்கறை வந்திருப்பது பற்றி, நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால், அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்குமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன், நேற்றையதினம் அவர்கள் மிகவும் தெளிவாகச் சொன்னார்கள், “நாங்கள் இந்திய உபகண்டத்திலே, அம்மையார் அவர்கள் பிரதமராக இருந்தபோது 1975-ம் ஆண்டிலே ஜூன் 25 ஆம் தேதி பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட நெருக்கடி நிலையை, அதன் விளைவாக பிறப்பிக்கப்பட்ட மிசாச் சட்டத்தை வரவேற்றவர்கள்.” ஒப்பனாக (பகிரங்கமாக) ஒத்துக்கொண்டார்கள். என்ன காரணம்? நாட்டினுடைய ஒற்றுமைக்காக நாங்கள் ஒத்துக்கொண்டோம் என்றார்கள். வாதத்திற்காக நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஒத்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான். ஆனால், 25 ஆம் தேதி இந்தப் பிரகடனம் டெல்லி பாராளுமன்றத்திலே செய்யப்பட்டது. 27 ஆம் தேதி ஒரு குரல் டெல்லி பாராளுமன்றத்திலே ஒலிக்கிறது அன்னா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய குரல் அங்கே ஒலிக்கிறது. என்ன ஒலிக்கிறது என்று சொன்னால் “We are for Hindi, not against Hindi.” என்ற ஒரு குரல் அங்கே ஒலிக்கப்பட்டது.

(மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேப்பியார் அவர்கள் எழுந்தார்கள்.)

நண்பர் திரு. ஜேப்பியார் அவர்கள் என்ன சொல்லப்போகிறார் என்று எனக்குத் தெரியும்.

[1981 மார்ச் 25]

திரு. ஜேப்பியார் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு நல்ல கருத்தைச் சொன்னார்கள். இந்தியை வரவேற்றுப் பேசியதாகச் சட்டமன்றத்திலே அவர்களுடைய கட்சியினுடைய தலைவர் அவர்கள் வாதங்களை எடுத்து வைத்து, அதன் மீது வாக்குவாதங்கள் நடந்து இரண்டு பேரும் வாக்குவாதங்களை எடுத்து வைத்து அதிலே வென்றவர்—இந்தி வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை என்று வாதாடியவர்—இன்றைக்கு அந்தக் கட்சியை நடத்துபவராக அங்கே வந்திருக்கிறார் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே நீண்டகாலமாக மரபு இருக்கிறது. அதைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகின்றபோது இன்னொரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் தலையிடுவது என்று சொன்னால், முதலில் பேசிய உறுப்பினர் இன்னொரு உறுப்பினரின் பெயரைக் குறிப்பிட்டிருந்தால், அதற்குத் தன்னிலை விளக்கமாகப் பதில் சொல்லலாம். தவறான தகவல் ஏதாவது தந்தால், அதை விளக்க, தவறான தகவல் நடவடிக்கைக் குறிப்பில் போக வேண்டாம் என்ற அளவில் சொல்லலாம். மற்றபடி, எதிர்க் கட்சித் தரப்பிலேயிருந்து சொன்னால் அதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் பதில் சொல்லலாம். ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் எழுந்து பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேப்பியார் அவர்கள் ஏதோ பதில் சொல்லப்போகிறார் என்று நினைத்தேன். அவருடைய விளக்கம் தன்னிலைவிளக்கமாக இல்லை. கூடுமானவரையில் தனிப்பட்டவர்களின் பெயரையும் சொல்லாமல் இருக்க வேண்டும்.

திரு. நீலநாராயணன் : ஆகவே, சொல்லப்பட்ட கருத்து அன்றையதினம் அவர் இருந்த கட்சியினுடைய கருத்து. கட்சியினுடைய கருத்தாக இருந்த காரணத்தாலேதான், 'We are' என்று சொன்னாரே தவிர, 'ஒருமை' யாகத் தான் என்று சொன்னதாக இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் யாரைக் குறிப்பிடுகிறார் என்பது அனைத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும். நான் பெயரைச் சொல்லவில்லை. சட்டசபையிலே இந்த விவாதம் வந்து, யார் 'We are for Hindi' என்று சொன்னாரோ அவரே அமைச்சர் பொறுப்பிலே இருந்து, இன்றைக்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருக்கும் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை மறுத்திருக்கிறார். எனவே அது கட்சியினுடைய கொள்கை அல்ல. கட்சியினுடைய கொள்கை அது அல்ல என்று சொன்னவர் இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்

1981 மார்ச் 25] [திரு. கா. இராசா முகமது]

களுடைய கட்சியிலேயே இருக்கிறார். எனவே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கருத்து அல்ல அது என்று அன்றையதினம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. நீலநாராயணன் : இது 27 ஆம் தேதி நடைபெற்ற சமாச்சாரம். ஆனால், இது நடைபெற்று ஒரு வாரத்திற்கு அப்பாலே காஷ்மீரத்திலே இந்திய உள்துறை துணையமைச்சராக இருந்த ஓம் மேத்தா அவர்கள் பேசுகிறார்கள். ஒரு மாநாட்டிலே பேசுகிறார்கள். மாநிலக் கட்சிகள் மத்திய அரசுக்குச் சவால் விடுகின்றன. மத்திய அரசுக்கு அறைகூவல் விடுகின்றன. அந்த அளவுக்கு நிலைமை முற்றிப்போயிருக்கிறது. இவைகளைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று ஜாடைமாதையாக, எச்சரிக்கையாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பேச்சு யாருக்காக எதற்காகப் பேசப்பட்டது என்பது அரசியல் தெரிந்தவர்களுக்குத் தெரியும். அந்தப் பேச்சு வந்ததற்குப் பிறகு, இந்த நாட்டிலே அண்ணா தி.மு.க. என்று இருந்த கட்சி அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க. என்று மாறியது. ஏன் மாறியது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் உண்மையிலேயே தெம்பும், திராணியும் உடையவர்களாக இருந்தால், மாநிலச் சுயாட்சியிலே நம்பிக்கை உடையவர்களாக இருந்தால், அன்றைய தினம் ஏன் தங்களுடைய கட்சியின் பெயரை மாற்றினார்கள்? ஒரு மாநிலக் கட்சியாக இருப்பதால், எதிர்க்காலத்திலே நிலைமை என்னவாகும் என்று பயந்து கட்சியின் பெயரை அகில இந்தியக் கட்சி என்று ஏன் மாற்ற வேண்டும்? எதற்காக நான் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்று சொன்னால், இன்றையதினம் நான் கமிஷனின் உள்ளே போகவேண்டாம் என்று ஆசைப்

(நண்பகல் 12-00)

படுகிறேன். அதைப்பற்றிப் பேசப் போவதில்லை. ஆனால், பாராளுமன்றத்திலே எரி சாராய ஊழலைக் குறித்து விசாரிக்க கமிஷன் போடப்படும் என்று சொன்னதன் காரணமாக இங்கே பல பேருக்கு வீரம் கொப்பளிக்கிறது. அது தடுக்கப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் மாநில-மத்திய அரசின் உறவு கெடும் என்று அரட்டியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் இன்னும் ஐந்து நிமிடங்களில் முடிக்க வேண்டும். கடந்த மூன்று நாட்கள் நடந்த விவாதத்தில் இதுவரை ஐந்து பேர்தான் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி எப்போதும் கிடையாது. இன்றைக்கு இன்னுமொருவர் பேச இடம் கொடுக்க வேண்டும்.

திரு. நீலநாராயணன் : சில உண்மைகளை இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் பேசுகிறேன்.

[1981 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தாராளமாகச் சொல்லாம். உண்மையைச் சொல்லுவதற்கு விரோதமாக நான் இருக்கவில்லை.

திரு. நீலநாராயணன் : தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் இன்றையதினம் குற்றம் சாட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வீரம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்களையும் துணைக்கு வாருங்கள் என்று அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாநிலச் சுயாட்சிக்காகத் துணை போகத் தயாராக இருக்கிறோம், இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆனால், அதே சமயத்தில் யாரை நம்பி இறங்குவது? இவர்கள் இன்றைய தினம் போட்டி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் குற்றம் சாட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய ஜாதகத்தையெல்லாம் கணித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிற, இவர்களுடைய பலவீனத்தைக் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற இந்திய பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையாரிடம் இன்றைய தினம் இவர்கள் மோதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நானைய தினம் அந்த அம்மையார் கொஞ்சம் உற்று நோக்கினால், இவர்களுடைய வீரம் என்னவாகும்? ஆகவேதான் அவர்களுக்குத் துணை போவது உசிதமா என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம். இவர்களை நம்பி இறங்கினால் நட்பாற்றில் விட்டுவிடுவார்கள் என்பது என் கணிப்பு. தஞ்சைத் தேர்தல் பிரதமருக்கு நினைவுக்கு வராதா? இவர்களுடைய நிலவரம் அவர்களுக்குத் தெரியும், அவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, இந்த நாடே அதை உணர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே நான் அந்த வழியில் நாங்கள் இறங்கவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இதெல்லாம் பட்ஜெட்டில் இல்லையென்று நினைக்கிறேன்.

திரு. நீலநாராயணன் : மாநிலச் சுயாட்சி பற்றி பட்ஜெட்டிலே இருக்கிறது. அதைத்தான் நான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். பட்ஜெட்டுக்கு விரோதமாக நான் போகிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். விஷயத்திற்கு வந்துவிடுகிறேன். நிதியாதாரத்தை மத்திய அரசு கொடுக்கவில்லை, கொடுத்தேயாக வேண்டும் என்ற உரிமைக் குரலை நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில், நேற்றைய தினம் இந்த மன்றத்திலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள், எந்தெந்த வகையிலே மத்திய அரசு இந்த மாநிலத்திற்கு சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு அதிகமான நிதியை ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். உரிமைகளைக் கேட்பது நிச்சயமாகத் தேவைதான். உரிமைக் குரலை எழுப்ப வேண்டியது தான், வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. உரிமைக் குரலை எழுப்புகிறவர்கள் தங்களுடைய கடமையைச் செய்துவிட்டு எழுப்ப வேண்டும் என்பதுதான்

1981 மார்ச் 25]

[திரு. நீலநாராயணன்]

என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம், இவர்கள் என்ன கடமையைச் செய்ய தவறியிருக்கிறார்கள் என்பது 1978-79 ஆம் ஆண்டு ஆடிப் ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தால் புரியும். ஒதுக்கப்பட்ட பல தொகைகள் லாபஸ் ஆகியிருக்கின்றன, இந்த அரசினுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே. உதாரணத்திற்கு சென்னைக்குக் குடிநீர் கொண்டு வருவதற்காக கிருஷ்ணா-பெண்ணாறு திட்டத்திற்கு 50 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. வீட்டு வசதிக்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. இவைகள் எல்லாம் செலவழிக்கப் படாமல் லாபஸ் ஆகியிருக்கின்றன. இவர்கள் கடமையைச் செய்யத் தவறியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு கொடுத்திருக்கிற தொகையைப் பயன்படுத்தாமல் இருக்கிறது இந்த அரசு என்று இந்த அரசின் மீது குற்றம் சாட்டுகிறோம். இந்த அரசு அச்சிட்டுக் கொடுத்த ஆடிப் ரிப்போர்ட்டில்தான் இவ்வளவு சமாச்சாரங்களும் இருக்கின்றன. இப்படிக் கடமையைச் செய்ய மறந்துவிட்டவர்கள் இன்றைய தினம் உரிமைக்காக வெறும் கூச்சலைக் கிளப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலைமை மாறுகின்ற வரையிலே இதற்கெல்லாம் விமோசனம் உண்டா என்றால், இல்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

பல நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றிப் பேச வேண்டும் என்று தொகுத்து வந்தேன். தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் நேரம் இல்லையென்று சொல்வதால், மிக முக்கியமான ஒன்றைப்பற்றி மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: நான் சொல்லவில்லை, கடிக்காரம் கூறுகிறது. அடுத்த உறுப்பினர் அவசரமாக ஊருக்குச் செல்ல வேண்டியிருப்பதால், இன்றைக்கே பேச வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

திரு. நீலநாராயணன்: தலைவர் அவர்களே, இவ்வளவு குற்றங்களைச் சொல்லுகிறபோது, இந்த அரசைப் பாரட்டுவதற்கு இதிலே என்ன இருக்கிறது என்று நான் தேடித் தேடிப் பார்த்தேன். எனக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கக் கூடிய ஒன்று பல்கலைக் கழகங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிற வாசகங்கள்தான். தஞ்சைத் தரணியிலே தமிழுக்காக ஒரு பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சி தரக் கூடிய செய்தி. காரைக்குடியில் ஒரு பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பிக்கப் போவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது ஒரு மகிழ்ச்சிதரக்கூடிய செய்தி. இதை நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிற அதே நேரத்தில் ஒரு அபாயத்தையும் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இது என்னுடைய கடமையும்கூட. காரணம் இங்கே பேசிய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், “மாநிலங்கள் முனிசிபாலிட்டிகளாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும்” என்பதை முன் வைத்துப்

[திரு. நீலநாராயணன்]

[1961 மார்ச் 25]

பேசியிருக்கிறார்கள். நேற்றையதினம் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேப்பியாரும், அதற்கு முன்னிதம் பேசிய திரு. அனகாபுத்தூர் இராமலிங்கம் அவர்களும் இதைத்தான் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

பல்கலைக் கழகம் தன்னாட்சியுரிமை பெற்றிருக்கிற ஒரு நிறுவனம். எதற்காக தன்னாட்சி உரிமை கொடுத்திருக்கிறார்கள், அந்த நிறுவனத்தை அவர்கள் எப்படி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல்கலைக் கழக நூற்றாண்டு விழா மண்டபம் ஒன்று இங்கே இருக்கிறது. பல்கலைக் கழக சட்டத்திப்பத்தின்படி அந்த மண்டபம் அரசியல் காரணத்திற்காக, அரசியல் சம்பந்தப்பட்ட விழாக்களுக்காக எப்போதும் கொடுக்கப் படுவதில்லை. ஆனால் மார்ச் மாதம் முதல் தேதி அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக வளர்ச்சி நிதிக்காக, இளையராஜா அவர்களைக் கொண்ட ஒரு இசை நிகழ்ச்சி அங்கே நடைபெற்றிருக்கிறது. எப்படி ஏற்பட்டது இந்த நிலைமை? அதனுடைய விளம்பரங்களை நாங்கள் பார்த்தோம். எங்களை ஆண்டவர்கள் என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆண்ட காலத்திலே இப்படிப்பட்டதொரு நிகழ்ச்சி நடந்தது கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நீலநாராயணன் அவர்களின் தகவலுக்காக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பல்கலைக் கழக நூற்றாண்டு விழா மண்டபத்தில் இதற்கு முன்பே பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளின் நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றன. நானே மாணவர்கள் அமையுப் போறுப்பிலே இருந்த காலத்திலே அண்ணா பிறந்த நாளை அங்கே கொண்டாடினோம். இப்போது எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருக்கிற டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் அன்று சட்ட அமைச்சராக இருந்த திரு. மாதவன் அவர்களும் கலந்துகொண்டு கட்சி நிகழ்ச்சியாக அது நடத்தப்பட்டது; மாணவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே நடத்தப்பட்டது.

சமீபத்திலே கூட ஜேப்பியார் பத்திரிகை வெளியிட்டு விழா நடந்தது. அதற்குப் பிறகு கட்சியின் வளர்ச்சி நிதிக்கு அந்த மண்டபத்தைச் தரலாமா என்று கேள்வி கேட்டபோது, “அது தவறு என்று உணர்ந்த காரணத்தால், நாங்கள் இனிமேல் அப்படிப் பயன்படுத்தமாட்டோம்” என்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை ஒரு பெரிய சம்பவமாக ஆக்கி, பல்கலைக் கழக உரிமைகளில் ஆளும் கட்சி தலையிட்டுக் கொண்டிருப்பதைப் போல் ஒரு எண்ணத்தை தோற்றுவிக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 மார்ச் 25]

திரு. நீலநாராயணன் : என்னுடைய குற்றச்சாட்டே அதுதான். தலையிடுகிறார்கள் என்பதுதான் குற்றச்சாட்டு. பேரறிஞர் அண்ணா பிறந்த நாள் விழா கொண்டாடப்பட்டது என்றால் அது முதலமைச்சருடைய பிறந்த நாள் விழா. கட்சித் தலைவருடைய விழாவாகக் கொண்டாடப்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : மன்னிக்க வேண்டும். பொதுப் பிலே இருந்தவன் நான். மாணவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஒரு பிரிவாக இருந்த மாணவர்கள் அமைப்பின் சார்பிலே அந்த விழா கொண்டாடப்பட்டது. இது ஒரு கட்சியின் சார்பிலே கொண்டாடப்பட்ட விழாதான்.

திரு. நீலநாராயணன் : இது மாதிரியாக இதற்கு முன்பு கொடுத்ததில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி முடித்த பிறகு உறுப்பினர் பதில் சொல்லலாம். அவர் பேசும்போதே இடையிடையே குறுக்கிடத் தேவையில்லை.

திரு. நீலநாராயணன் : நாங்கள் ஆளும் கட்சியாக இருந்த போதுகூட இப்படிக் கொடுக்கவில்லை. மறுத்திருக்கிறோம். தி.மு.க.வின் அன்றைய பொருளாளராக இருந்த, இன்றைக்கு முதல்வராக இருக்கிற அவருக்கு நன்கு தெரியும். அவர் கலந்துகொண்ட நிகழ்ச்சி, அவராலே சொல்லப்பட்ட நிகழ்ச்சி, இந்தச் சட்டம் குறுக்கீடு காரணத்தால், நடைபெறாமல் போய் விட்டது. அப்படிப்பட்ட இடத்திலே இப்போது இந்த நிகழ்ச்சி எப்படி நடைபெற்றது? எப்படிக் கொடுத்தார்கள்? ஒருவேளை விதிவிலக்கு அளித்துவிட்டார்களா?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, பல்கலைக் கழக நூற்றாண்டு விழா மண்டபத்திலே நடைபெற்றது அரசியல் நிகழ்ச்சி, அரசியல் நிகழ்ச்சி என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கிறார். அங்கே நடைபெற்றது கலை நிகழ்ச்சிதான். எதற்காக நடைபெற்றது என்பது வேறு பிரச்சினை. கலை நிகழ்ச்சிகள் பல்வேறு காரணங்களுக்காக அதே பல்கலைக் கழக நூற்றாண்டு விழா மண்டபத்திலே நடைபெற்றிருக்கின்றன. நடைபெற்ற சம்பவம், நிகழ்ச்சிகள், பேச்சுக்கள் ஆகியவற்றிலே அரசியல் இருந்ததா என்பதைப் பார்த்தால்தான், உண்மையை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

(பிற்பகல் 12-10)

திரு. நீலநாராயணன் : அதிலே அரசியல் கலந்திருக்கின்ற காரணத்தினாலே தான் நான் சொல்கிறேன். முதன்முதலிலே இவர்கள் ரிஜிஸ்டார் அவர்

[திரு. நீலநாராயணன்]

[1981 மார்ச் 25]

களிடம் சென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இது அரசியல் நிகழ்ச்சியாக இருப்பதால், கொடுக்க முடியாது என்று மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னாலே என்ன நடைபெற்றது? ரெஜிஸ்திரார் அவர்கள் எனக்குத் தெரியாது என்று கைவிரித்து விட்டார்கள். நாங்கள் போய்க் கேட்டோம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவைத் தலைவர் அவர்களைப் பார்த்துத் தான் பேசவேண்டும். என்று இருக்கின்றதே தவிர, கையை நீட்டிப் பேச வேண்டுமென்று இல்லை.

திரு. நீலநாராயணன் : மன்னிக்க வேண்டும். ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்களிடம் பேசினோம். அவர்கள் துணை வேந்தர் அவர்களைப் போய்க் கேளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். துணை வேந்தர் அவர்கள் எங்களுக்கு என்ன சொல்கிறார்? இது அரசியல் நிகழ்ச்சியல்ல. ஏதோ ஒரு பத்திரிகைக்கு ஜேப்பியார் என்ற மாதப் பத்திரிகைக்காக, அதனுடைய வளர்ச்சிக்காக நடத்தப்படுகின்ற நிகழ்ச்சி என்று சொன்னார்கள். அதற்குத்தான் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லப்பட்டது. நாங்கள் 19-1-1981, 26-1-1981, 27-2-1981 ஆகிய நாட்களில் வெளிவந்த அண்ணா பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் வந்திருந்ததை எடுத்துக்காட்டினோம். இந்தமாதிரி விளம்பரம் வந்திருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அங்கத்தினர் அவர்கள் பேச்சின் முடிவிற்கு வரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நீலநாராயணன் : அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக வளர்ச்சி நிகழ்ச்சியாக உங்களுக்குத் தெரியவில்லையா என்று சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. இப்போது 27 ஆம் தேதி எங்களுக்கும் தாருங்கள் என்று கேட்கிறோம். அதற்கு என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்று கேட்டால் அதற்கு அவர் ஒரு புன்னகையைத்தான் பதிலாகத் தரமுடிந்ததே தவிர்த்து உசிதமான பதில் கொடுக்கப்படவில்லை. எனக்கு இருக்கின்ற வருத்தம் எல்லாம், எங்களாலே நடத்த முடியவில்லை, அவர்கள் நடத்துகின்றார்களா என்பதல்ல. பல்கலைக் கழகச் சட்டங்கள் அரசியல் கட்சிகளால் எப்படி எப்படி அல்லோலகல்லோலப் படுத்தப்படுகின்றன என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலவரங்கள் வர இருக்கின்றன. தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்திலே இது ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது. காரைக்குடியிலே அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதற்குத்தான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1981 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : 40 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன. அடுத்த உறுப்பினர், பாவம் அவர், நாளைக்கு டெல்லிக்குப் போகவேண்டி இருப்பதால், இன்றைக்குப் பேசிவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உறுப்பினர் சிக்கிரம் முடிக்க வேண்டும்.

திரு. நீலநாராயணன் : குறுக்கீடுகளே 20 நிமிடங்கள் வரை ஆகிவிட்டன. நான் என்ன பண்ண முடியும்? மன்னிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் உபமானம் உபமேயமாகவும் உபமேயம் உபமானமாகவும் சொல்லிக்கொண்டு நேரத்தை நீட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள்.

திரு. நீலநாராயணன் : அடுத்து, இந்த சர்க்கார் தாவிக்குத் தங்கம் வழங்குவது பற்றி இங்கே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறது. இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள், பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அது ஏழைகளுக்காக, எளியவர்களுக்காக, நடுத்தர மக்களுக்காகப் பயன்படக்கூடிய திட்டம் என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே அப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் வரவேற்கப்பட வேண்டியவைதான். ஆனால் போடப்பட்டிருக்கின்ற நிபந்தனைகளைத் தளர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மகள் தாவிக்குத் தங்கம் பெற வேண்டுமென்றால், தாய் கழுத்திலே தாவி இருக்கக்கூடாது என்ற நிபந்தனை இருக்கிறது. தயவுசெய்து அதை மாற்றியமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதாவது குறைந்த அளவுக்கு வருமானத்தைக் கொண்டு வாருங்கள். இந்த நிபந்தனை வேண்டாம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஓர் ஊழைமைக்கதை சொன்னார்கள். நான் அதைச் சொல்வதற்கு அமைதிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உவமை சொல்லுங்கள். ஆனால் கதை சொல்லவேண்டாம்.

திரு. நீலநாராயணன் : அண்ணா அவர்கள் சொன்னதைத்தான் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அண்ணா அவர்கள் சொன்னது என்று சொன்னால் அவர்கள் கேட்டுக்கொள்வார்கள். ஒரு தம்பதிக்கு நீண்ட நாட்களாக குழந்தைகள் இல்லாமல் இருந்து, பிறகு பிறந்த குழந்தை ஊமையாக இருந்தது. ஐய்யோ; குழந்தை ஊமையாகப் பிறந்துவிட்டதே இந்தக் குழந்தை பேசவேண்டுமே என்று திருக்குளங்களுக்கும், திருக்கோயில்களுக்கும் போய் சுற்றி வந்தார்கள். ஒரு நல்ல சுப நாளில் அந்தக் குழந்தை வாய்திறந்தது. அதனால் எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சி. ஆனால்

[திரு. நீலநாராயணன்]

[1981 மார்ச் 25]

வாய் திறந்த குழந்தை என்ன சொல்லிற்று தெரியுமா? 'அம்மா நீ எப்போது தாலி அறுக்கப் போகிறாய்?' திருக்குளங்கள் எல்லாம் சுற்றி, திருக்கோயில்கள் எல்லாம் சுற்றி, அந்தக் குழந்தையைப் பெற்று, அந்தக் குழந்தை வாய் திறக்காதா என்று தவம் இருந்து, அதற்காகப் பாடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தக் குழந்தை முதன் முதலில் உச்சரித்த வார்த்தை எப்படிப்பட்ட வார்த்தை? தாய் தாலி அறுக்கின்ற நிலைமை. 'அம்மா, நீ எப்போது தாலி அறுக்கப் போகின்றாய்?' என்று குழந்தை கேட்டதுபோல் இந்தத் தாலிக்குத் தங்கம் என்ற திட்டம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அதை வருமானத்தின் அடிப்படையிலாவது கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நேற்றையதினம் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது சொன்னார்கள். புதுவையிலே இந்த பட்ஜெட் தாமதமாக வருகின்றது என்று இங்கே சுட்டிக்காட்டினார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இந்த பட்ஜெட் தாமதமாக வருகிறது என்று சொன்னபோது, அவர்கள் இந்த பதிலைச் சொன்னார்கள். பக்கத்திலே இருக்கின்ற புதுவையிலேகூட தாமதமாகத்தான் வருகிறது என சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. இதற்கு மட்டும் புதுவையை உவமானம் காட்டுகிறார்களே தாலிக்குத் தங்கம் விஷயத்திலே புதுவையே சொல்வதை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாதா? அதைப் பின்பற்றுங்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : 47 நிமிடங்களாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். இன்னும் என்ன நேரம் வேண்டும்? இதற்கு மேலேயும் பேசிக்கொண்டிருந்தால் என்ன அர்த்தம்?

திரு. நீலநாராயணன் : கடைசியாக இந்த பட்ஜெட் எப்படி இருக்கிறது என்று இங்கே பல பேர் சுட்டிக்காட்டினார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையிலே, நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது இதுதான். 'ஆபத்துக்கு உதவா பிள்ளை, அரும்பசிக்கு உதவா அன்னம், தாகத்தைத் தீர்க்காத தண்ணீர், தரித்திரம் அறியாப் பெண்டிர்' என்ற உவமைக்கு எடுத்துக் காட்டாய் இந்த பட்ஜெட்

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நேரத்தோடு முடியாத பேச்சு என்றும் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. நீலநாராயணன் : வெறும் காகிதக் குப்பையாக, கனவிலே வரும் புதையலாக இருக்கிறது என்பதைக் கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்,

1981 மார்ச் 25]

திரு. ப. மாணிக்கம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, பல உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். பதட்டம் இருக்கின்ற நிலையிலே அவர்களும் பேசுகின்ற நிலைமையில் சிரமத்தைக் கொடுத்து எனக்கு நேரம் வாங்கிப் பேசுவது வருத்தமாக இருந்தபோதிலும், என்னுடைய கடமையை இன்றைக்கு நிறைவேற்றவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திலே இருக்கின்றேன். அரசியல் வாழ்க்கையிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற பல்வேறு நிர்ப்பந்தங்கள் காரணமாக நான் நாளைக்கே டெல்லிக்குப் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. நான் அப்படிச் சென்று வருவதற்குக் காலதாமதம் ஆகும். அந்தக் கடமையை ஆற்ற வாப்பவரித்தமைக்கு நன்றி கூறிக்கொண்டு, இந்த ஆண்டினுடைய நிதிநிலை அறிக்கை மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஆளுநர் உரையில் மேற்கொண்ட கொள்கையில் ஒரு மாறுதல் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. அது ஒரு வகையில் வரவேற்கக் கூடிய மாறுதல்தான். ஏனென்றால் இந்தியாவில் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய மிக முக்கியமான பிரச்சினை, மத்திய மாநில அரசுகளுடைய உறவுகள். இது வேறும் அரசியல் பிரச்சினை அல்ல. நிதியோடும், நிர்வாகத் தோடும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கக்கூடிய மிக முக்கியமான பிரச்சினை. மத்திய அரசு மாநில அரசின்பால் கைக்கொள்ளக்கூடிய அல்லது மேற்கொள்ளக்கூடிய நிர்வாக நிதிக் கொள்கைகள் மட்டுமல்ல, பொதுவான அணுகு முறையிலே கூட குறைபாடு இருக்கின்றது. இந்தக் குறைபாடு, ஒரு மாநில அரசுக்குப் பாதகம், இன்னொரு மாநில அரசுக்குச் சாதகம் என்ற அடிப்படையிலே இருப்பது என்பது மட்டுமல்ல, வேறு ஒரு அம்சமும் புதிதாக இந்த நாட்டிற்கு ஏற்பட்டு வருகிறது. மாநில அரசுகள் ஒரு ஸ்திரமற்ற நிலையை அடையக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. இந்த நிலை இந்தியக் குடியரசு அமைப்புக்கே ஆபத்தான நிலை ஆகும். இதைக் குறிப்பிடும் போது, நான் தமிழகத்தை மனதிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதல்ல. அசாம் மாநிலத்தை மனதிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அசாம் மாநிலம் வடகிழக்கு எல்லையிலே இருக்கிறது. அது இயற்கை வளம் நிறைந்தது. ஆனால் போதிய வளர்ச்சியில்லை. அங்கே ஏற்பட்ட சுதந்திர நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பிறகு இந்திய வாலாற்றில், நாடு பிரிந்ததால், பல்வேறு காரணங்களால் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள், சிக்கல்கள் அதிகமாகிவிட்டன. மாநில அரசு நிலைப்படுத்திக்கொள்வதற்காக பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டு தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது. இதுபோன்று வேறு பல இடங்களிலே இருக்கின்றது. வடமேற்குப் பகுதியில் காஷ்மீரத்தில் அப்படியிலே பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. இதிலே சம்பந்தப்பட்ட அரசியல் கட்சிகள் என்ற அளவில் அந்தப் பிரச்சினையை அணுகுவது என்று இருக்கக்கூடாது. மாநில அரசுக்கு வாய்ப்பு வசதிகள் குறைவாக இருக்கின்றன. அவர்கள்

[திரு. நீல நாராயணன்]

[1961 மார்ச் 25]

மக்கள் முன்னால் பதில் சொல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மாநில மக்களுக்கு நேரடியாகப் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. மாநில அரசு மக்களுக்கு அளிக்க வேண்டிய நல்வாழ்வு என்ற அளவில், சுகாதாரம், சுல்வி வசதி, மின்சார வசதி இடம்பூர்வ்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு மாநில அரசுகள்தாம் மக்கள் முன்னால் பதில் சொல்லவேண்டிய நிலைமையிலே இருக்கின்றன. அந்தக் கட்டமைகளை அவர்கள் நிறைவேற்றுவதற்கான வாய்ப்பு வசதிகள் வேண்டும். அதற்கான அதிகார வசதிகள் இருக்கின்றனவா என்றால் இல்லை. நாடு சுதந்திரம் அடைந்து குடியரசுச் சட்டம் நமக்காக உருவாக்கிய பிறகு ஏற்பட்டுள்ள புதிய நிலைமைகளுக்கு ஏற்றவாறு, குடியரசுச் சட்டத்திலே மத்திய மாநில அரசு உறவுகளைச் சீரமைக்கக்கூடிய வகையிலே, புனரமைக்கக்கூடிய வகையிலே, உறவுகளை வலுப்படுத்துவதற்கான முறையிலே அதிலே திருத்தங்கள் செய்யவேண்டியது அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாநில மேலவையில் நான் கூறுவதன் மூலம், ஒரு கருத்தைத்தான்

(பிர்பகல் 12-20)

தெரிவிக்கிறேனே தவிர, இதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய இடம் நாடாளுமன்றம்தான் என்றாலும், அந்தக் கருத்தை இங்கே வலியுறுத்தக்கூடிய முறையில், மாநில அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்றுதான் இதை முதல் அம்சமாக எடுத்துக்கொள்கிறேன். மாநில அரசும், மைய அரசும் மோதுவதா, முரண்படுவதா, யாரை யார் வெல்வது என்ற பிரச்சினையே கிடையாது. அகற்று மாறாக, இந்தியாவில் பல்வேறு மாநில அரசுகள் இப்படி நிதி வசதியற்ற நிலைக்குச் சென்றால், அது மைய அரசைப் பாதுகாப்பாக விட்டுவிடுமென்று யாரும் நினைக்கக்கூடாது. இதனுடைய நிர்ப்பந்தம் மத்திய அரசுக்கும் ஏற்பட்டுவிடும். மத்திய அரசையும் ஸ்திரமற்ற நிலைக்கு ஆளாக்கிவிடுமென்று சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே மாநில-மைய உறவிலே நிதி வசதிகளை, சட்ட அதிகாரங்களைப் புனரமைக்க கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமென்பதை முதலிலே நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக, மாநில அரசுக்கு நிதி உதவி காணாது என்பது உண்மை. நிதி வசதி சம்பந்தமாக பல ஆண்டுகளாக, குறிப்பாக நம்முடைய மாநிலத்தில் பல்வேறு பிரச்சினைகளைக் கிளப்பி வாதாடியிருக்கிறோம். சில நேரங்களில் “பொலிபுக்ஸ் ஓவர்டோன்”—அரசியல் வேகங்கள் அரசியல் நிறங்கள் அவற்றுக்குத் தரப்பட்டதென்றாலும்கூட, பிரச்சினையிலுள்ள யதார்த்த அடிப்படையை நிராகரிக்கவே முடியாது. அரசியல் தொனியில் சற்று கூடுதல் இருப்பதன் காரணமாக, பிரச்சினையின் தியாயத்தை மறுத்துவிட

1981 மார்ச் 25]

[திரு. ப. மானிக்கம்]

முடியாதென்று நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். மாநில அரசு மக்கள்பால் நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமைகளை நிறைவேற்ற முடியாமல் பெரும் சுமைக்கு ஆளாகியிருக்கிறதென்ற உண்மையை அங்கீகரிக்கும் போது, மாநில நிர்வாகம் மக்கள்பால் ஆற்ற வேண்டிய கடமையில் குறைபாடு நீடிக்கிறது. மேலவைத் தலைவரவர்கள், உவமைகள் எல்லாம் சொல்லி நோத்தை அதிகமாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாதென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே சுருக்கமாக ஒன்று சொல்லுகிறேன். 6 பிள்ளை, 8 பிள்ளை சுமக்க வேண்டிய தாய், குறைந்த வருமானத்தில் பிள்ளைகளை எப்படிச் சமாளிக்க முயல்கிறாள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அது ஒரு குடும்பம். நம்முடைய மாநிலத்தில் ஜனத் தொகை அதிகம் இல்லையென்றாலும், வறுமை வளர்ந்திருக்கிறது. இந்த நிலையில் நிதி வசதிகள், வாய்ப்புகள் அதிகவற்றை மத்திய அரசிடம் கேட்க வேண்டிய அம்சங்களாக இருந்தாலும், நாமும் அவற்றை வகைப்படுத்திச் செலவு செய்வதிலும், வகைப்படுத்திப் பயன்படுத்துவதிலும் நமக்கு செலவில் சிக்கனமும், வருவாய்க்கு வழியும் எந்த அளவிற்குப் பார்க்கலாமென்பதிலே மாநில அரசின் அணுகுமுறை சரியல்ல என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காரணம் இது ஒரு அம்சம், சிக்கனமும், வருவாயும்.

மற்றொரு அம்சம், மக்களோடு உள்ள தொடர்பிலே கூட தவறு நடக்கிறது. நிர்வாகம் மக்களுடைய பிரச்சினைகளுக்குப் பதில் சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு, முழுமையாக இல்லாவிட்டாலும்கூட, பகுதியாக, முடிந்த அளவிற்குப் பதில் சொல்லக்கூடிய அளவில் இருக்க வேண்டும். இந்த இரண்டு அம்சங்களிலும் குறைபாடு நீடிக்கிறது, தவறு இருக்கிறதென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். காரணம் நிர்வாகத்தைப்பற்றி, எடுத்த எடுப்பிலே உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், வறட்சி நிலைமையைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் 11 மாவட்டங்கள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக பொது வாழ்க்கையில் உள்ள பலர் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசியல் கட்சிகள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றன. சில நேரங்களில் அரசியல் கட்சிகளின் பிரச்சார வன்மை என்று ஒதுக்கப்படலாம். ஆனால் நான் ஆதாரத்தோடு சொல்கிறேன். நம்முடைய மாநில சிப் இன்ஜினியர்—இரிகேஷன் சம்பந்தப்பட்டவர்—அறிக்கை விட்டிருக்கிறார். குளங்களில் நீரில்லை, பருவ மழை தவறியதால் அவை வற்றியிருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார். குளங்களில் நீர்ப்பிடிப்பு இல்லை. அப்படியென்றால், தமிழ் நாட்டில் நஞ்சையும் நடக்காது, புஞ்சையும் நடக்காது. ஆனால் அரசுக்கு ஏன் தாமதமாக விவரங்கள் வந்திருக்கின்றன? அதற்குக் காரணம் என்ன? நான் பெரிதுபடுத்துவதில்லை. நிர்வாகம் சுறுசுறுப்பாக அரசோடு, அமைச்சரவையோடு தொடர்பு கொள்வதிலே

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

[1981 மார்ச் 25]

இடைவெளியும், ஊனமும் இருக்கின்றன. இது திருத்தப்பட வேண்டும். இதனுடைய விளைவு அரசின் செயல்முறையைப் பாதிக்குமென்பதால் சொல்கிறேன். இந்தக் குறைபாடு யாருக்குச் சாதகமாக அமையும்? மக்களுடைய கிளர்ச்சி வலுப்படும் என்பதோடு, மாநில அரசைப் பல்கின்படுத்தும், மாநில-மைய அரசுகளின் உறவுகளின் விளைவாக மத்திய அரசு இதை வேறு வகையிலே பயன்படுத்தலாம். நான் நோக்கம் கற்பிக்க விரும்பவில்லை. அப்படிப் பயன்படுத்த முடியும். அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் நம்முடைய நிர்வாகச் செயல் முறையிலே மாறுதல் தேவை. வறட்சி பற்றிய விவரங்களைக் காலா காலத்தில் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவில்லை என்றால், நிர்வாகத்தில் என்ன கோளாறு? பெரிய அளவிற்குச் செலவு செய்கிறோம். 1,100 ரொச்சம் கோடி ரூபாய். ஆயிரத்தைத் தாண்ட வேண்டுமென்று அவா. குரல் கொடுத்தோம். இப்போது தாண்டியிருக்கிறது. பெரிய வறட்சி நாட்டிலே வந்திருக்கிறதென்றால், காலத்தில் எச்சரிக்கை வந்து, இது சம்பந்தமாக எல்லோருடைய ஆதரவையும் திரட்டி, நிவாரணம் கோரி மத்திய அரசின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டு வந்து நாடாளுமன்றத்தில் வாதாட முடிந்திருக்கும். அப்படி நிர்வாகத்திலிருந்து விவரங்களை அமைச்சரவை பெறுவதற்கு முடியாமல் போய் விட்டது. அதற்குக் காரணம் என்ன? பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அது இடைவெளிதானா, முரண்பாடா, வேறு ஏதாவதா என்று நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. இப்படிப்பட்ட இடை வெளி இருக்கக் கூடாது. இது தவறுகள் நடக்க இடம் கொடுக்கும். மக்களுக்கும், மாநில அரசுக்கும் இடையே இடைவெளி ஏற்பட இது ஒரு முக்கிய காரணமாகும்.

அடுத்து, பட்ஜெட்டிலே வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. சில வரிகள் போடப் பட்டிருக்கின்றன. 'ஸ்டேம்ப் டியூட்டி' அதிகரிக்கப் பட்டுள்ளது ஒன்று இன்னொன்று சர்-சார்ஜ் அதிகரித்துள்ளது. இவைகளெல்லாம் முக்கியமானவை. இதுபோக, பெட்ரோல், டீசல் ஆகியவற்றுக்கும் வரி போடப் பட்டிருக்கிறது. இது குறித்து பல பேருக்குப் பல அணுகுமுறைகள் இருக்கலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பேர்ச்சைக் கேட்பதற்கு எனக்கு வாய்ப்பில்லை. வரிகள் சம்பந்தமாக அவர் ஒரு நிலையை எடுத்திருக்கிறார். மக்கள்மீது போடப்பட்டுள்ள சுமை பற்றாக்குறை பட்ஜெட். மத்திய அரசும் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் போட்டிருக்கிறது. பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்றால், அதனுடைய சுமை மக்கள்மீதுதான். அரசின் மீதல்ல. கணணை மூடிக்கொண்டு சொல்லலாம், பொருளாதார நியதி இது. பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்பது மக்கள்மீதுதான் போய் விடும். அது பணவீக்கமாக விலையேற்றமாக வரும். அதை நம்முடைய மக்கள்மீது சுமத்துவது சரிதானா, நியாயம்தானா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். காரணம் நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் 57 சதவிகிதத்தினர் வறுமைக் கோட்டுக்குக்

1981 மார்ச் 25]

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

கிழே இருக்கிறார்கள். அதாவது நான்கு கோடி மக்கள். பாதிக்கு மேலே இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு வறுமைக்கு உட்பட்ட மக்களுக்கு வரி போடுகிறோம். சென்னையிலும், சென்னையைச் சுற்றியுள்ள இடங்களிலும் விற்பனைவரிக்கு சர்-சார்ஜ் போட்டிருக்கிறார்கள். கார்ப்பரேஷனுக்கு நிதி வசதி போஜ் வில்லை, வருவாய் தேட வேண்டியிருக்கிறது என்பது உண்மைதான். ஆனால் வருவாய் தேடும் இடம்தான் சரியில்லை என்பது என்னுடைய எண்ணம். வருவாய் தேடுவதிலும், செலவு செய்வதிலும் சிக்கனம் செய்ய முடியும். இந்த இடத்தில் ஒரு அம்சத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மது விலக்கு நெறி என்று பார்த்தால், அதில் எனக்கு உடன்பாடு உண்டு. அரசை நடத்தும் பொது நெறியை மட்டும் வைத்து நடத்த முடியாது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் பேச்சு முடியும்வரை அவையின் நோம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. ப. மாணிக்கம்: நெறி வேண்டுமென்றாலும்கூட, நெறி மட்டுமே அரசை நடத்திவிடாது. நெறியற்ற அரசு நடத்தக்கூடாதென்பது வேறு விஷயம். இதற்கு முன்னால் நடந்த கூட்டத் தொடரில் மது விலக்கு பற்றிப் பேசினேன். நிறைய விவரங்களுக்குள் போக முடியாது. இருந்தாலும் ஒன்றிரண்டு அழுத்தமான விவரங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்குக் கூட 25 வயதிற்குமேலே உள்ளவர்கள் பெர்மிட் வாங்கி மது அருந்தலாம்; கடைகளுக்கு லைசன்ஸ், பாட்டில்களில் அடைத்து சாராயம் விற்கப்படும் கூட்டுறவு மூலம் கள் விற்பனை என்று நான்கு அம்சக் கொள்கையாக இருக்கிறது. இருபத்தைந்து வயதிற்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு பர்மிட் வழங்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. நாட்டு நடப்பு எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பொதுவாகச் சமுதாய உணர்வு எந்தச் சட்டங்களை எப்படி மாற்றுவது, எப்படி மீறுவது, எப்படி மறுப்பது என்னின்ற அளவிலேதான் இருக்கிறது. சமுதாயத்தின்மீது நான் சூற்றம் சொல்லவில்லை. இருபத்தைந்து வயது என்று சொல்லி, 18 வயதானவர் பெர்மிட் வாங்க முடியாதா? அகனால் அரசுக்கு வருமானம் குறைவுதான். இப்படி பெர்மிட் தருவதைவிட இன்னும் நாசாளமாக்கலாம். லைசன்ஸ் என்று வரும்போது, பிரச்சினைகளுக்கு இடமேற்படும். நெறி என்று வைத்துக் கொண்டு அவஸ்தைப்பட வேண்டாம். நெறியை நமக்குள்ளேயே வைத்துக் கொண்டு அவஸ்தைப்படுவதைவிட, அரசு என்ற முறையில் எதைச் செய்தால் உத்தரவாகமாக நிறைவேற்றலாமென்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மதுவிலக்கு சூறித்து இன்னும் கொஞ்சம் ஆழ்ந்து பரிசீலித்து, லைசன்ஸ் என்ற முறையை விட்டு, ஏலம் என்று கொண்டுவந்தால், வருமானம் வரும். பெர்மிட் என்பதைவிட, சாளமாக விட்டுவிடுங்கள். இருபத்தைந்து வயதுக்குமேல்தான்

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

[1981 மார்ச் 25]

பெர்மிட் என்றால், அதனால் அரசுக்கு என்ன வருமானம் வந்துவிடப் போகிறது? குடிக்கிறவன், குடிக்காதவனுக்குக் கொடுக்க மாட்டானா? இது நெறியோடு இருக்கிறவனையும், நெறி தவறும் நிலைக்குக் கொண்டு வரும். நெறி என்ற அவஸ்தை வேண்டாம். இதில் அரசு சரளமாக இருக்க வேண்டும். எல்லா மாநிலங்களிலும் இம்மாதிரி

(பிற்பகல் 12-30)

செய்துவிட்டார்கள். தமிழ் நாட்டிலேயும் செய்யப்படவேண்டிய ஒன்று இது. இளைஞர்கள் என்பதற்காக மட்டும் நான் சொல்லவில்லை. சரளமாக இதைக் கொண்டு வரலாம். அதோடு வருமானத்தையும் அதிகமாக்கலாம். விரும்பத் தகாதவர்களுக்கு வருமானம் செல்கிறது. விரும்பத்தகாதவர் களிடம் வருமானம் சென்றால், அது நாட்டிலே எத்தகைய சமூக விளைவு களை, கொடுமைகளை ஏற்படுத்தும் என்பதை நான் சொல்ல வேண்டிய தில்லை. அதற்கு முதல் பஸி காவல் துறைதான். இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய காவல் துறை பல இடங்களில் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்கக்கூடிய திறமையுடையதாக இருக்கிறது. ஆனால் சில இடங்களில் அவர்கள் அவ்வாறு கண்டுபிடிக்கக்கூடிய சக்தியற்றவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு நாட்டிலே சக்தியற்ற போக்கு ஏற்படுகிறது என்றால், அதற்கு மூல காரணம் மது, மங்கை, பணம் ஆகிய இந்த மூன்றும் தான். இது நம்முடைய நாட்டில் மட்டும் உள்ள நிலை அல்ல. உலகம் முழுமையும் இருக்கிறது. பல நாடு களில் இதுபற்றிய சர்ச்சைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக அமெரிக்காவில் அந்நாட்டு அரசாங்கமே இதுசம்பந்தமாக ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறது. பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் பல பேரை இது சர்க்கெடுத்திருக் கிறது. ஆகவே தான் நான் அரசுக்கு வருமானம் அதிகமாக வரும் வகையில் இதற்கு ஒரு உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். மது விலக்கு மூலம் மட்டும் தான் காசு வாங்கலாம் என்பதல்ல. நம்முடைய பொதுத் துறை நிறுவனங்களை எடுத்துக்கொண்டால், 'பப்ளிக் அண்டர் டேக்கிங் கமிட்டி' 'எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி' இப்படிப்பட்ட கமிட்டிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இந்தக் கமிட்டிகள் எல்லாம் ரிப்போர்ட்ஸ் கொடுக் கின்றன. ரிப்போர்ட்டுகளை அவையிலே வைக்கின்றோம். அவ்வளவுதான். ஆனால், அதே நேரத்தில் அவற்றின்மீது விவாதிப்பதற்கு நமக்கு நோமில்லை. இந்தப் பொது நிறுவனங்கள் மூலம் எப்படி எப்படி எல்லாம் எதன் மூலம் எல்லாம் வருவாயைத் தேடலாம், குறைபாடுகள் எவை எவை என்பதைப் பற்றியெல்லாம் அவையிலே விவாதிக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிந்தால், அது நல்லதாக இருக்கும். இந்தக் கூட்டத்தொடரில் அதற்குரிய வாய்ப்பினை

1981 மார்ச் 25]

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

ஏற்படுத்தாவிட்டாலும், அடுத்த கூட்டத்தொடரிலிருந்தாவது அதற்குரிய வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும். அப்படி வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், எங்கேயெல்லாம் சேதாரம் ஏற்பட்டது, எப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடைபெற்றன என்பதையெல்லாம் ஆதாரத்தோடு நாங்கள் எடுத்துச் சொல்ல முடியும். அதன் மூலம் ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வர வாய்ப்பு ஏற்படும். இப்போது இருக்கிற கட்டுக்கோப்பை அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பு இல்லை. இந்தக் கட்டுக்கோப்பின் மூலம் அரசுக்கு வரக்கூடிய வருவாய் கூட ஊனமுறு வதற்கான வாய்ப்பு தான் இருக்கிறது. அடுத்த முறையாவது எங்களுக்கு இதுசம்பந்தமாகப் பேசுவதற்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று, மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, தங்களிடம் குறிப்பாக நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு வேண்டுகோளாக வைக்கிறேன். இன்னும் நான் நான்கு விஷயங்கள் பற்றிப் பேசவேண்டியுள்ளது.

நிர்வாகம் என்று எடுத்துக்கொண்டால், உள்ளாட்சி நிர்வாகம், நகராட்சி நிர்வாகம், பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் என்று இருக்கிறது. பொதுவாக நகராட்சி களுக்கு ஏதாவது புகார் கடிதம் எழுதுகிறோம் என்றால், அவற்றிலிருந்து காலத்தில் பதிலும் வராது, நிவர்த்தியும் செய்ய மாட்டார்கள். நாடு முழுமையும் உள்ள நிர்வாகத்தையும் அரசாங்கமே நேரடியாகத் தலையிட்டு சீர் செய்து விட முடியாது. அரசாங்கம் என்பது ஏதோ 4½ லட்சம் சிப்பந்திகளைக் கொண்டு நிர்வாகம் செய்யப்படுவது. அரசாங்கம் நேரடியாக நகராட்சி போன்ற ஆரத்தில் இருக்கிற நிர்வாகத்தில் எல்லாம் தலையிட்டு நடைபெறுகிற தவறுகளையெல்லாம் சரி செய்ய முடியாது. பல தன்னுள் நகராட்சிகளில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் திருப்திக் முடியும். உண்மை எப்போதும் இருந்துகொண்டு தான் இருக்கும். ஆகவே நடைபெற்ற ஒரு சம்பவத்தை நான் இங்கே குறிப்பிடுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். கடலூர் நகராண்மைக் கழகத்திலே 100 வருடங்களாக மாரியம்மன் கோயில் பக்கத்திலே ஒரு குடும்பம் குடியிருக்கிறது. அங்கே தொழு நோயாளிகள் வந்து குடிசை போட்டு மல ஜலம் கழிக்கிறார்கள். அதுகுறித்து அங்கே குடியிருப்பவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நகராண்மைக் கழகத்துக்குப் புகார் கடிதம் அனுப்பினார்கள். ஆனால் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. நிரந்தரமாக அங்கே குடியிருந்தவர்கள் மீண்டும் ஸ்ரேயிட்ட, காரணத்தால்தான், நான் இங்கே சொல்கிறேன். பிறகு பரிகாரம் ஒன்றும் காணாத நிலையில் அங்கிருந்த புரபசர் ஒருவர் தன்னுடைய சொத்தையெல்லாம் ஒத்தி வைத்து விட்டு பக்கத்திலேயுள்ள ஊருக்கு ஓடிவிட்டார். அவரிடம் “நீங்கள் அரசாங்கத்துக்கு இது சம்பந்தமாகத் தெரிவித்து முடிவு தெரிந்த பிறகு காலி பண்ணலாமே” என்று நான்

[திரு. ப. மானிக்கம்]

[1981 மார்ச் 25]

சொன்னேன். அவர் உடனே “எனக்கு பிள்ளைகள் இருக்கின்றார்கள். டாக்டர் உங்கள் குழந்தைகளுக்கு நோய் பரவக்கூடிய ஆபத்து உள்ளது என்று எச்சரித்திருக்கிறார். மேலும் நகராண்மைக் கழகமும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை; ஆகவே காலி செய்கிறேன்” என்று சொன்னார். குடிநீர்க் குழாய்க்குப் பக்கத்தில் இப்படிச் செய்கிறார்கள். நிரந்தரமாகக் குடியிருக்கிறவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் எப்படி கம்பினைன்ட் கொடுக்கலாம் என்று கேட்டு அவர்களை விரட்டக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இதனால் சாதாரண மக்களுக்கு சிரமம் இருக்கிறது. முனிசிபல் நிர்வாகம் இன்னும் பல இடங்களில் இப்படித்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. புகார் கொடுத்தால், பல சந்தர்ப்பங்களில் அதிகாரிகள் உரிய காலத்தில் உரிய நடவடிக்கை எடுப்பதே இல்லை. இதுகுறித்து அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து; பட்ஜெட்டில் தன்னிறைவுத் திட்டம்பற்றி அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆதி திராவிடர் குடியிருப்புப் பகுதிகளுக்கும் இடங்காடுகளுக்கும் பாதைகள் அமைக்கப்படும் என்று இருக்கிறது. நான் 1976 ஆம் ஆண்டிலே கால்நடையாகப் பிரச்சாரம் செய்யச் சென்றபோது ஒரு இடத்தில் அரிசன பள்ளிக்குப் பக்கத்திலே சுடுகாடு இருந்தது. அது சிதம்பரம் தாலுக்காவிலே ஐலங்குடி என்ற ஊர். அப்போது அங்குள்ள அரிஜனங்கள் எங்களுக்கு சாலை சுடுகாடு வசதி இல்லையென்று சொன்னார்கள். இன்னமும் அங்குள்ள நிலைமை அப்படியேதான் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதியிலுள்ள அரிஜனங்களுக்கு சுடுகாடு வசதியைச் செய்துகொடுக்க வேண்டும். இந்த நேரத்தில் ஒரு சம்பவம் என் நினைவுக்கு வருகிறது. 1940 ஆம் ஆண்டு பண்டித நேரு சிறையில் இருந்தார். பிரிட்டிஷ் உறுப்பினராக இருந்த மிஸ் ராத் பார்ன் என்கிற ஆங்கிலேய எம். பி. யுத்த காலத்திலே தங்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டதுடன் “நாங்கள் தான் இந்தியாவில் முன்னேற்றத்தை, நாகரிகத்தை உண்டாக்கினோம்” என்கிற முறையில் ஒரு ஒப்பன் லெட்டர், பகிரங்கக் கடிதம் எழுதினார். உடனே அதற்கு கவிஞர் ரவீந்திரநாத் தாகூர், “இதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டிய பொறுப்பான தலைமகன் சிறையில் இருக்கிறார். நாகரிகம் பற்றிச் சொல்கிறீர்கள், ஆனால் 100 ஆண்டுகளாக நாட்டை ஆண்டுகொண்டிருக்கிறீர்கள், நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு குடிக்க குடிதண்ணீர் கூட இல்லையே” என்று பதிலுரைத்தார். இப்போது அந்தக் கவிஞர் பெருமகன் உயிருடன் இல்லை. ஆனாலும் நம்முடைய அவையிலே கவிஞராக இருக்கின்ற மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்கள் அன்றைக்கு நேரு சார்பில் கேட்டது போல் எங்கள் சார்பில் கேட்பார் என்று நிச்சயமாக நம்புகிறேன். ஊர் நிர்வாகம் கவிலே சக்தியற்ற நிலை இருக்கிறது. இதை அரசு போக்க வேண்டும்.

1981 மார்ச் 25]

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

இந்த நிலை நீடிக்கக் கூடாது. இன்னொன்றையும் நான் சொல்வேன். பல இடங்களில் காவல் துறை இன்றையதினம் நிதானமற்ற முறையில், அந்த சமயத்தில் பொறுப்பற்ற முறையில் என்று சொல்லவில்லை, நடந்து வருகிறது. காவல் துறை பொறுப்பு மாண்புமிகு முதல்மைச்சர் அவர்களிடத்தில் இருக்கிறது. பல இடங்களில் அரிசனங்கள் பாதிக்கப்பட்டு புகார் கொடுக்கப்பட்டால் நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. அதற்கு மாறாக வசதியுள்ளவர்கள் எதிர்ப் புகார் கொடுத்தால், உடனே அரிசனங்களைத் துன்புறுத்துகிறார்கள். பல இடங்களில் இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் நடைபெறுகின்றன. அதுபோல் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்கவோ ரெய்டுக்காகவோ போலீசார் போவார்கள். அப்படி கிராமங்களில் போகும் போது ‘ரேன்டம் செலக்ஷன்’ என்கிற முறையில் பல இடங்களில் பொருள்கள் திருட்டுப்போவது, பெண்கள் கற்பழிக்கப்படுவது போன்ற சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்றன. இப்படிச் சொல்பவர்கள் அரசியல்வாதிகள் அல்ல. அங்கேயுள்ள படித்தவர்களே சொல்கிறார்கள். மிகவும் வருத்தத்துடன் படித்தவர்கள் கூட “போலீஸ் பிக்கமிங் புரூட்டலைஸ்டு” என்று சொல் கிறார்கள். மனிதத் தன்மையே இல்லாமல், மனிதத் தன்மையை போலீஸ் இழந்து வருகிறது, இந்தநிலையை மாற்றுங்கள் என்று அரசியலிலே இல்லாத படித்தவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே போலீஸ் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்கக் கூடிய முறைகளைக் கையாள்வதைப் பொறுத்தவரையில், மாற்றம் தேவை. ஏற்கெனவே போலீஸ் கமிஷன் கொடுத்துள்ள சிபாரிசு களின் அடிப்படையில் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். இல்லா விட்டால் மக்கள் கிராமங்களில் இந்த ஆட்சிக்கு எதிராக வரக்கூடிய நிலை மைக்கு இந்தத் துறையே காரணமாக ஆகிவிடும்.

இறுதியாக, பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்கிற முறையில் ஆகிவிட்டாலும் கூட, நம்முடைய மாநில வறட்சி நிலையை மத்திய அரசிடம் சுட்டிக்காட்டி மத்திய அரசிடமிருந்து அதிக அளவில் நிதியைப் பெற, துரிதமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். மத்திய அரசு இதற்கென்று நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அதைத் திட்டத்தினுடைய உதவியாக ஆக்கிவிடாமல் தனியாகப் பெற நம்முடைய இரு அவைகளிலேயும் தனித் தனியாக தீர்மானம் கொண்டு வந்து, நிறைவேற்றுவது கூட நல்லது என்பதையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவ்வாறு

(பிற்பகல் 12-40)

விட்டால் தரக்கூடிய பணத்தைக் கூட்டி திட்டத்திற்குத் தருவதில் ஒரு பகுதியாக முடித்துவிடுவார்கள். இதை மாற்ற வேண்டாம். இல்லாவிட்டால் வறட்சியைச் சமாளிக்க முடியாது.

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

[1981 மார்ச் 25]

மற்றொன்று, சென்னையைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலே போடப்பட்டுள்ள சர் சார்ஜைப் புனர் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். பெட்ரோலியம் டீசல் மீது வரி போட வேண்டுமா என்று மீண்டும் பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

மதுவிலக்கை நிச்சயமாக மாற்றலாம். மாற்றுவது வரவேற்கப்படும். மாற்றுவது எதிர்பார்க்கப்பட்டது. மக்கள் மிகவும் வரவேற்பார்கள். இது ஒரு 'கெடுதலை நீக்கிய பட்ஜெட்'. மதுவிலக்கு என்பது மக்கள் மீது வந்திருக்கக்கூடிய ஒரு சாபம். அந்தச் சனியன் நீங்கிவிட்டதற்கு மகிழ்ச்சி தெரிவித்து, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மேலவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைந்தன. அவை மீண்டும் நாளை காலை 9-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 12-42)

இணைப்பு I

[72 ஆம் பக்கத்தில் இனம் -4 (1)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

நெல்லை மாவட்டத்தில் 1981 ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களில் 59 பேர் ஸுயப் பாட்டிற்குரிய மூளைக்காய்ச்சல் நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு திருநெல்வேலி மருத்துவக்கல்லூரி மருத்துவமனையிலும், மாவட்டத்தில் உள்ள மற்ற மருத்துவமனைகளிலும் சிகிச்சைக்காகச் சேர்க்கப்பட்டனர். அவர்களில் 10 பேர் இறந்து விட்டனர். மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்ட அனைவருக்கும் அவர்களுடைய உடலில் தோன்றியுள்ள அறிகுறிகளின் அடிப்படையில் சிகிச்சை

(Symptomatic Treatment)

அளிக்கப்பட்டுள்ளது ஏனெனில் இதற்கென்று தனி சிகிச்சை முறை எதுவும் கண்டு பிடிக்கப் படவில்லை. பாதிக்கப்பட்டவர்களை எல்லாம் உடனடியாக திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனைக்கு அனுப்பி வைத்து சிகிச்சையளிக்க ஏற்பாடு செய்ய மாவட்ட நல அதிகாரிகளுக்கு அறிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளது. பாதிக்கப்பட்டவர்களின் இரத்தமாதிரி எடுத்து பூனாவிலுள்ள தேசிய நுன்கிரும் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திற்கும், பெங்களூரிலுள்ள அதன் கிளைக்கும் அல்லது மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியிலுள்ள நுண்ணியல் பிரிவுக்கும் ஆராய்ச்சிக்காக அனுப்பி வைக்க அறிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளது. சுற்றுப் புறத்தைப் பேணிக்காத்தலும், ஒழிப்பு நடவடிக்கைகளும் இவ்வியாதியை ஒழிக்க இன்றியமையாததால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் (B. H. C.) 50

1981 மார்ச் 25]

சதவிகிதம் எனப்படும் பூச்சி மருந்து தெளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது பொது சுகாதாரத்துறையினரும், மருத்துவத் துறையினரும் தேவையான எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுத்துள்ளனர். எனவே எந்தவித பதட்டமும் அடையத் தேவையில்லை எனக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இணைப்பு II.

[272 ஆம் பக்கத்தில் இனம் 4 (2)-க்கான அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.]

அண்மையில் மத்திய அரசு ஏற்படுத்திய பெட்ரோல் விலை உயர்வின் காரணமாக 10—2—1981 நாளிட்ட உந்துறை அரசாணை எண். (பல்வகை) 288-ல் ஆட்டோரிக்ஷா மற்றும் டாக்கி கட்டணத்தை சீர்க்கண்டலாக மாற்றி அமைக்க மாநிலப் போக்குவரத்து அதிகார மன்றத்திற்கு ஓர் வரைவு கட்டளையைப் பிறப்பித்துள்ளது :

ஆட்டோரிக்ஷா.

1. குறைந்தபட்ச கட்டணம்—ரூ. 1.70
2. ஒரு கி. மீ. தூரத்திற்கு—ரூ. 0.80
3. நிலுவை கட்டணம்—பத்து நிமிடங்களுக்கு பத்து காசுகள்

டாக்கி.

1. குறைந்தபட்ச கட்டணம்—ரூ. 3.00
2. ஒரு கி. மீ. தூரத்திற்கு—ரூ. 1.50
3. நிலுவைக்கட்டணம்—ஐந்து நிமிடங்களுக்கு பத்து காசுகள்

மேற்கூறிய வரைவு கட்டளையின் மீது ஒரு மாத தாலத்திற்குள் பெறப்படும் ஆலோசனைகளையும், மறுப்புகளையும் பரிசீலித்து இக்கட்டணம் உறுதிதம் செய்பப்படும்.

மறுப்புகள் மற்றும் ஆலோசனைகளின் மீதான நேரடி கலந்தாலோசனையை (Oral hearing) தலைமை செயலகத்தில் பத்தாவது மாடியிலுள்ள மாநாட்டுக் கூடத்தில் 30—3—1981 அன்று காலை 11.00 மணிக்கு உந்துறை செயலாளர் நடத்துவார்.

4. பொதுவாகவே காவல்துறையினருக்கும்; போக்குவரத்து அதிகாரிகளுக்கும் இதை சன்காணிக்க அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது. அரசு தீர்ணயித்துள்ள கட்டணத்தைக் காட்டிலும் அதிக கட்டணத்தை கேட்கும் தனிப்பட்ட ஓட்டுனர்கள் மீது புகார்கள் கொண்டு வரப்படுமாயின் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். உறுப்பினர்களின் புகார் பொதுவானதாக உள்ளதால் சூழப்பட்ட நடவடிக்கை ஏதும் எடுக்க இயலாது.

